

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1012

2016 m. birželio 8 d.

dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB beipanaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių gyvūnų veisimas ekonominiu ir socialiniu požiūriu užima strateginę vietą Sąjungos žemės ūkyje ir juo prisidedama prie Sąjungos kultūros paveldo. Ši žemės ūkio veikla, prisidedanti prie Sąjungos apsirūpinimo maistu saugumo, yra vienas iš žemės ūkio bendruomenės pajamų šaltinių. Tų rūšių gyvūnų veisimas labiausiai remiamas skatinant naudoti dokumentais patvirtintos aukštos genetinės kokybės grynaveislius veislinius gyvūnus ar hibridines veislines kiaules;
- (2) taigi valstybės narės, įgyvendindamos savo žemės ūkio politiką, nuosekliai stengėsi remti, kartais pasinaudodamos viešosiomis investicijomis, konkrečias genetines savybes turinčių galvijų auginimą, nustatydamos standartus. Dėl tų standartų skirtumų gali atsirasti techninių kliūčių prekybai Sąjungoje veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais, taip pat techninių kliūčių jų įvežimui į Sąjungą;
- (3) teisinį Sąjungos grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių bei hibridinių veislinių kiaulių veisimo teisės pagrindą numato Tarybos direktyvos 88/661/EEB ⁽³⁾, 89/361/EEB ⁽⁴⁾, 90/427/EEB ⁽⁵⁾, 91/174/EEB ⁽⁶⁾, 94/28/EB ⁽⁷⁾ ir 2009/157/EB ⁽⁸⁾. Tomis direktyvomis buvo siekiama Sąjungoje plėtoti gyvulių veisimą ir kartu reglamentuoti prekybą Sąjungoje veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais bei jų įvežimą į Sąjungą ir taip palaikyti Sąjungos gyvūnų veisimo sektoriaus konkurencingumą;

⁽¹⁾ OL C 226, 2014 7 16, p. 70.

⁽²⁾ 2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 88/661/EEB dėl veislinėms kiaulėms taikytinų zootechninių reikalavimų (OL L 382, 1988 12 31, p. 36).

⁽⁴⁾ 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 89/361/EEB dėl grynaveislių veislinių avių ir ožkų (OL L 153, 1989 6 6, p. 30).

⁽⁵⁾ 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/427/EEB dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą arklinių šeimos gyvūnais (OL L 224, 1990 8 18, p. 55).

⁽⁶⁾ 1991 m. kovo 25 d. Tarybos direktyva 91/174/EEB, nustatanti zootechninius ir kilmės reikalavimus parduodant grynaveislius gyvūnus ir iš dalies keičianti direktyvas 77/504/EEB ir 90/425/EEB (OL L 85, 1991 4 5, p. 37).

⁽⁷⁾ 1994 m. birželio 23 d. Tarybos direktyva 94/28/EB, nustatanti principus, susijusius su zootechniniais bei genealoginiais reikalavimais, taikytiniais gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių bei embrionų importui iš trečiųjų valstybių ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/504/EEB dėl grynaveislių veislinių galvijų (OL L 178, 1994 7 12, p. 66).

⁽⁸⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/157/EB dėl grynaveislių veislinių galvijų (OL L 323, 2009 12 10, p. 1).

- (4) Tarybos direktyvos 87/328/EEB ⁽¹⁾, 90/118/EEB ⁽²⁾ ir 90/119/EEB ⁽³⁾ buvo priimtos siekiant išvengti atvejų, kai valstybės narės išlaiko arba priima nacionalines taisykles, susijusias su veislinių galvijų ir kiaulių pripažinimu tinkamomis veisti ir jų spermos, oocitų ir embrionų gamyba ir panaudojimu, kurios galėtų tapti prekybos uždraudimu ar ribojimu arba jai būtų sudaroma kliūčių, nesvarbu, ar tai būtų susiję su šių gyvūnų kergimu, dirbtiniu sėklinimu, ar su spermos, oocitų arba embrionų rinkimu;
- (5) remdamasi direktyvomis 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 91/174/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB, Komisija per Zootechnikos nuolatinį komitetą, įsteigtą Tarybos sprendimu 77/505/EEB ⁽⁴⁾, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, priėmė nemažai sprendimų, kuriuose nustatė konkrečioms rūšims skirtus veislininkystės organizacijų ir veisėjų asociacijų patvirtinimo ar pripažinimo, veislinių gyvūnų įrašymo į kilmės knygas, grynaveislių veislinių avių ir ožkų pripažinimo tinkamomis veisimui ir dirbtiniam sėklinimui, veislinių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo bei kilmės ar zootechninių pažymėjimų, skirtų prekybai veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais, išdavimo kriterijus;
- (6) Komisija taip pat parengė trečiųjų šalių veisimo įstaigų sąrašą ir veislinių gyvūnų, taip pat jų spermos, oocitų ir embrionų pavyzdinius kilmės ar zootechninius pažymėjimus, reikalingus juos įvežant į Sąjungą;
- (7) direktyvų 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 91/174/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB struktūra ir turinys yra labai panašūs. Kelios iš tų direktyvų laikui bėgant buvo iš dalies pakeistos. Siekiant užtikrinti Sąjungos teisės paprastumą ir nuoseklumą, reikia supaprastinti tose direktyvose nustatytas Sąjungos taisykles;
- (8) per pastaruosius dvidešimt metų Komisijai teko atsakyti į daugybę skundų, kuriuos veisėjai ir veisimo programų vykdytojai pareiškė dėl Sąjungos gyvūnų veisimo teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę ir aiškinimo įvairiose valstybėse narėse. Siekiant užtikrinti vienodą Sąjungos gyvūnų veisimo taisyklių taikymą ir išvengti kliūčių prekybai veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais, atsirandančių dėl tų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę skirtumų, zootechninius ir genealoginius prekybos Sąjungoje veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais bei jų įvežimo į Sąjungą reikalavimus reikėtų nustatyti reglamente;
- (9) be to, patirtis parodė, kad, siekiant supaprastinti tose direktyvose numatytų taisyklių taikymą, reikia tiksliau suformuluoti keletą jų nuostatų ir nuosekliau taikyti visose valstybėse narėse standartiškai vartojamus terminus. Siekiant užtikrinti Sąjungos teisės aiškumą ir nuoseklumą, taip pat tikslinga pateikti daugiau terminų apibrėžčių, įskaitant veislės apibrėžtį;
- (10) dėl to, kad siekiama konkurencingumo gyvūnų veisimo sektoriuje, neturėtų būti prisidedama prie veislių, kurių savybės pritaikytos prie specifinės biofizinės aplinkos, nykimo. Jei vietos veislių populiacijos dydis per mažas, galėtų kilti rizika, kad bus prarasta jų genetinė įvairovė. Gyvūnų genetiniai ištekliai kaip svarbi žemės ūkio biologinės įvairovės dalis sudaro esminį gyvulininkystės sektoriaus tvaraus vystymosi pagrindą ir suteikia galimybių pritaikyti gyvūnus prie besikeičiančios aplinkos, gamybos sąlygų ir rinkos bei vartotojų paklausos. Taigi Sąjungos gyvūnų veisimo teisės aktai turėtų padėti išsaugoti genetinius gyvūnų išteklius, apsaugoti biologinę įvairovę ir gaminti tipiškus aukštos kokybės regioninius produktus, kurie priklauso nuo specialių paveldimų vietos naminių gyvūnų veislių savybių. Sąjungos teisės aktai taip pat turėtų skatinti perspektyvias veisimo programas veislėms gerinti ir, ypač nykstančių arba vietos veislių, kurios retai pasitaiko Sąjungoje, atveju, veislių išsaugojimui ir genetinės įvairovės išsaugojimui veislių viduje ir tarp veislių;
- (11) vykdam atrankos ir veisimo veiklą buvo gerokai pagerintos ūkinių gyvūnų produktyvumo savybės – tai leidžia sumažinti gamybos sąnaudas ūkio lygmeniu. Tačiau tam tikrais atvejais tai sukėlė nepageidautiną šalutinį poveikį, keliantį susirūpinimą visuomenėje dėl gyvūnų gerovės ir su aplinka susijusių klausimų. Genomo tyrimų taikymas ir pažangių informacinių technologijų, kaip antai „Tiksliosios gyvulininkystės“ (angl. „Precision livestock farming“),

⁽¹⁾ 1987 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 87/328/EEB dėl grynaveislių veislinių galvijų pripažinimo tinkamais veisimui (OL L 167, 1987 6 26, p. 54).

⁽²⁾ 1990 m. kovo 5 d. Tarybos direktyva 90/118/EEB dėl grynaveislių veislinių kiaulių pripažinimo tinkamomis veisti (OL L 71, 1990 3 17, p. 34).

⁽³⁾ 1990 m. kovo 5 d. Tarybos direktyva 90/119/EEB dėl hibridinių veislinių kiaulių pripažinimo tinkamomis veisimui (OL L 71, 1990 3 17, p. 36).

⁽⁴⁾ 1977 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimas 77/505/EEB, įkuriantis Zootechnikos nuolatinį komitetą (OL L 206, 1977 8 12, p. 11).

naudojimas leidžia išsaugoti didelius duomenų apie alternatyvias savybes rinkinius, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusius su gyvūnų gerovės ir tvarumo klausimais, ir turi didelį potencialą sprendžiant susirūpinimą visuomenėje bei siekiant tvaraus gyvūnų veisimo tikslų kalbant apie efektyvesnę išteklių panaudojimą ir didesnę gyvūnų atsparumą bei stiprumą. Duomenų apie šias alternatyvias savybes rinkimas turėtų būti svarbus vykdant veisimo programas ir didesnis dėmesys jam turėtų būti skiriamas apibrėžiant atrankos tikslus. Šiomis aplinkybėmis nykstančių veislių genetiniai ištekliai turėtų būti laikomi genų rezervuaru, kuris gali būti naudingas siekiant šių gyvūnų gerovės ir tvarumo tikslų;

- (12) šis reglamentas turėtų būti taikomas veisliniams galvijams, kiaulėms, avims, ožkoms ir arklinių šeimos gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams, kai ketinama įrašyti tuos gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktų palikuonis į kilmės knygą kaip grynaveislius veislinius gyvūnus arba juos įregistruoti kaip hibridines veislines kiaules kilmės registre, visų pirma prekybos tais veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais Sąjungos viduje, įskaitant vienos valstybės narės teritorijoje, arba jų įvežimo į Sąjungą tikslais;
- (13) termino „veislinis gyvūnas“ arba „grynaveislis veislinis gyvūnas“ nereikėtų suprasti taip, kad jie apima vien tuos gyvūnus, kurie vis dar turi reprodukcinę funkciją. Iš tikrųjų genealoginiai ir zootechniniai duomenys apie kastruotus gyvūnus galėtų būti naudingi vertinant veisimo populiacijos genetinę kokybę, taigi ir sudarant išsamesnius veislinių gyvūnų reitingus remiantis tais rezultatais. Priklausomai nuo veisimo programos tikslų, duomenų trūkumas arba praradimas dėl to, kad į kilmės knygą arba registrą aiškiai neįtraukiami kastruoti gyvūnai, galėtų daryti poveikį veislinių gyvūnų, kurie turi genetinį ryšį su tais kastruotais gyvūnais, genetinės kokybės tyrimo rezultatams;
- (14) šiame reglamente grynaveisliams veisliniams gyvūnams nustatytais taisyklėmis turėtų būti siekiama sudaryti galimybę prekiauti remiantis suderintais principais, taikomais veislėmis besirūpinančių grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų pripažinimui ir jų atitinkamų veisimo programų patvirtinimui. Šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias būtų reglamentuojamas grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymas į pagrindinį kilmės knygų skyrių ir, jei tokių yra, į įvairius pagrindinio skyriaus poskyrius, suskirstytus pagal pranašumus. Jame taip pat turėtų būti nustatytos produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisyklės bei veislinių gyvūnų pripažinimo tinkamais veisimui taisyklės, taip pat zootechninių pažymėjimų turinys;
- (15) panašiai šiame reglamente hibridinėms veislinėms kiaulėms nustatytais taisyklėmis turėtų būti siekiama sudaryti galimybę prekiauti remiantis suderintais principais, taikomais įvairiomis kaulių veislėmis, linijomis ar kryžminimo būdu išvestomis veislėmis besirūpinančių hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacijų pripažinimui ir jų veisimo programų patvirtinimui. Šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias reglamentuojamas hibridinių veislinių kaulių registravimas kilmės registre. Jame taip pat turėtų būti nustatytos produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisyklės bei hibridinių veislinių kaulių pripažinimo tinkamomis veisimui taisyklės, taip pat zootechninių sertifikatų turinys;
- (16) šiame reglamente neturėtų būti svarstomi su klonavimu susiję klausimai;
- (17) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti darnų požiūrį į prekybą Sąjungoje veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais bei jų įvežimą į Sąjungą, taip pat į būtiną oficialią grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacijų vykdomų veisimo programų kontrolę, valstybės narės negali deramai pasiekti nacionaliniu lygmeniu, o dėl jų poveikio, sudėtingumo, tarpvalstybinio ir tarptautinio pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (18) grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacijų teikiamų paslaugų kokybė ir tai, kaip jos vertina veislinius gyvūnus ir juos klasifikuoja, daro poveikį surinktos arba nustatytos zootechninės ir genealoginės informacijos apie tuos gyvūnus kokybei ir tikslumui bei jų vertei rinkoje. Atitinkamai reikėtų nustatyti taisyklės dėl grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacijų pripažinimo ir jų veisimo programų patvirtinimo remiantis suderintais Sąjungos kriterijais. Tos taisyklės turėtų taip pat apimti jų priežiūrą, kurią vykdytų kompetentingos valstybių narių institucijos, siekiant užtikrinti, kad dėl grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacijų nustatomų taisyklių neatsirastų veisimo programų skirtumų, dėl kurių galėtų atsirasti techninių kliūčių prekybai Sąjungoje;

- (19) šiame reglamente turėtų būti numatytos pripažintų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų įtraukimo į sąrašą, įskaitant tų sąrašų atnaujinimą, perdavimą ir skelbimą, procedūros, panašios į procedūras, nustatytas direktyvose 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 91/174/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB;
- (20) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programos vykdomos siekiant bendro tikslo – tvariu būdu patobulinti veislės gyvūnų produktyvumo ir su produktyvumu nesusijusius požymius arba išsaugoti veislę. Tos veisimo programos turėtų apimti pakankamai didelį grynaveislių veislinių gyvūnų skaičių, laikomą veisėjų, kurie, vykdydami veisimo procesą ir atranką, tobulina ir vysto pageidautinus tų gyvūnų požymius arba užtikrina veislės išsaugojimą, laikydamiesi dalyvaujančių veisėjų bendrai pripažintų tikslų. Panašiai hibridinių veislinių kiaulių veisimo programos yra vykdomos siekiant vystyti pageidautinus požymius sąmoningai kryžminant skirtingas veisles, linijas ar kryžminimo būdu išveistas veisles. Veisimo programoje dalyvaujantys veisliniai gyvūnai (grynaveisliai ar hibridiniai) įrašomi į kilmės knygą arba registrą kartu pateikiant informaciją apie jų protėvius ir, priklausomai nuo veisimo programoje nustatytų veisimo tikslų, su jais atliekami produktyvumo tyrimai ar bet kokie kiti vertinimai, kurių pagrindu fiksuojami duomenys apie požymius, susijusius su tos veisimo programos tikslais. Kai nurodyta veisimo programoje, atliekamas genetinis vertinimas siekiant nustatyti gyvūnų veislinę vertę, kad būtų galima juos atitinkamai suklasifikuoti. Tos veislinės vertės kartu su produktyvumo tyrimo rezultatais ir genealogine informacija yra veisimo ir atrankos proceso pagrindas;
- (21) teisė būti pripažintai nustatytus kriterijus atitinkančia grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija turėtų būti pagrindinis Sąjungos gyvūnų veisimo ir vidaus rinkos sritys teisės principas. Siekis apsaugoti esamos pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos ekonominę veiklą neturėtų pateisinti kompetentingos institucijos atsisakymo pripažinti dar vieną grynaveislių tos pačios veislės veislinių gyvūnų veisimo organizaciją arba vidaus rinkos valdymo principų nesilaikymo. Tas pats pasakytina ir apie tai, kai tvirtinama dar viena veisimo programa arba tvirtinamas esamos veisimo programos geografinės teritorijos išplėtimas, kai vykdoma veisimo programa susijusi su ta pačia veisle ar veisliniais tos pačios veislės gyvūnais, kurie gali būti įtraukti į programą iš grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, kuri jau vykdo tos veislės veisimo programą, veislinių gyvūnų populiacijos. Tačiau kai viena ar kelios pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos valstybėje narėje jau vykdo patvirtintą tam tikros veislės veisimo programą, tos valstybės narės kompetentinga institucija tam tikrais konkrečiais atvejais turėtų turėti teisę atsisakyti suteikti patvirtinimą dar vienai tos pačios veislės veisimo programai, net jei ta veisimo programa atitinka visus patvirtinimui nustatytus reikalavimus. Viena iš priežasčių, dėl kurių leidžiama atsisakyti patvirtinti programą, galėtų būti tai, kad patvirtinus dar vieną tos pačios veislės veisimo programą, kiltų pavojus tos veislės ar genetinės įvairovės tos veislės viduje išsaugojimui toje valstybėje narėje. Visų pirma dėl veislinių gyvūnų populiacijos suskaidymo galėtų kilti pavojus tos veislės išsaugojimui, kadangi galimai padažnėtų giminingo poravimo, genetinių trūkumų nustatymo atvejai, sumažėtų atrankos galimybės arba būtų apribotos veisėjų galimybės gauti grynaveislių veislinių gyvūnų arba jų genetinės medžiagos produktų. Kita priežastis, dėl kurios gali būti atsisakyta patvirtinti programą, galėtų būti nenuoseklumai tų veisimo programų aprašyme kalbant apie nustatytas veislės savybes arba pagrindinius tikslus. Iš tikrųjų, nepriklausomai nuo veisimo programos tikslo, būtent veislės išsaugojimo arba veislės tobulinimo, kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę atsisakyti patvirtinti dar vieną tos pačios veislės veisimo programą, kai dėl pagrindinių dviejų veisimo programų tikslų arba tose veisimo programose apibrėžtų esminių veislės požymių skirtumų sumažėtų genetinės pažangos siekiant tų tikslų arba tų požymių arba bet kokių susijusių požymių efektyvumas, arba kai veislinių gyvūnų populiacijoms keičiantis gyvūnais kiltų pavojus, kad tie esminiai pradinės veislinių gyvūnų populiacijos požymiai pasikeis arba bus prarasti atrankos procese. Galiausiai, nykstančių veislių arba vietinės kilmės veislių, kurių retai randama vienoje ar keliose Sąjungos teritorijose, atveju kompetentingai institucijai taip pat turėtų būti leidžiama atsisakyti patvirtinti dar vieną tos pačios veislės veisimo programą dėl to, kad dar viena veisimo programa pakenktų veiksmingam esamos veisimo programos įgyvendinimui, visų pirma dėl nepakankamo genealoginės ir zootechninės informacijos derinimo arba keitimosi ja, dėl kurių bendrų apie tą veislę surinktų duomenų įvertinimų nauda nebūtų pasinaudota. Jeigu kompetentinga institucija atsisako patvirtinti veisimo programą, ji visais atvejais turėtų pateikti paraiškos teikėjams pagrįstą paaiškinimą ir suteikti jiems teisę apskusti tą atsisakymą;
- (22) veisėjai turėtų turėti teisę parengti ir įgyvendinti veisimo programą savo tikslams be kompetentingų institucijų atliekamo tos veisimo programos patvirtinimo. Tačiau kiekvienai valstybei narei arba jos kompetentingoms institucijoms turėtų būti paliekama galimybė reglamentuoti tą veiklą, visų pirma kuomet vykdamas tokią veisimo programą sudaromi su veisliniais gyvūnais arba jų genetinės medžiagos produktais susiję verslo sandoriai, arba kyla grėsmė esamai jau patvirtintai tos pačios veislės veisimo programai;

- (23) jei veisimo programos tikslas yra išsaugoti veislę, veisimo programos reikalavimus būtų galima įvykdyti pasitelkiant išsaugojimo priemones *ex situ* ir *in situ* arba bet kurias kitas veislės būklės stebėsenos priemones, kurios užtikrintų ilgalaikį ir tvarų tos veislės išsaugojimą. Tas priemones turėtų būti galima nustatyti veisimo programoje;
- (24) veisėjų asociacijos, veislininkystės organizacijos, įskaitant veislininkystės organizacijas, kurios yra privačios įmonės, ar viešosios įstaigos turėtų būti pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis, tik kai jų veisimo programose dalyvauja veisėjai ir kai jos užtikrina, kad tie veisėjai turi laisvą pasirinkimą grynaveislių veislinių gyvūnų atrankoje bei veisime, turi teisę į tų gyvūnų, įrašytų į jų kilmės knygas, palikuonius ir turi galimybę tapti tų gyvūnų savininkais;
- (25) prieš įgyvendinant patvirtintos veisimo programos pakeitimus, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija turėtų pateikti tuos pakeitimus kompetentingai institucijai, kuri pripažino tą grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizaciją. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos kompetentingai institucijai ir grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija turėtų pranešti kompetentingai institucijai tik apie tuos pakeitimus, kurie gali iš esmės pakeisti veisimo programą. Tie pakeitimai visų pirma turėtų apimti geografinės teritorijos išplėtimą, veisimo programos tikslo arba veisimo programos atrankos ir veisimo tikslų pakeitimus, veislės aprašymo pakeitimus arba užduočių perdavimo trečiosioms šalims pakeitimus, taip pat esminius kilmės registravimo sistemos pakeitimus arba produktyvumo tyrimo ir genetinio vertinimo metodų pakeitimus bei visus kitus pakeitimus, kuriuos kompetentinga institucija laiko esminiais veisimo programos pakeitimais. Nepriklausomai nuo privalomo informacijos apie esminius pakeitimus teikimo kompetentingai institucijai, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija turėtų kompetentingai institucijai paprašius jai pateikti atnaujintą veisimo programos versiją;
- (26) kai pripažinta, kad reikia išsaugoti ar skatinti tobulinti veislę tam tikroje teritorijoje, arba nykstančios veislės atveju pati kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę laikinai vykdyti tos veislės veisimo programą, su sąlyga kad jokia tos veislės veisimo programa dar nėra veiksmingai vykdoma. Tačiau tokią veisimo programą vykdanči kompetentinga institucija neturėtų toliau turėti tos galimybės, jei veisimo programą galėtų perimti veiklos vykdytojas, atitinkantis tinkamo tos veisimo programos vykdymo reikalavimus;
- (27) siekiant išsaugoti nykstančias veisles, būtina steigti ir pripažinti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas, kurių veisimo programose dalyvauja nedaug veislinių gyvūnų, taigi veislinių gyvūnų populiacijos dydis iš esmės neturėtų būti laikomas esmine sąlyga grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms pripažinti ar jų veisimo programoms patvirtinti, juo labiau, kad pripažinimo procedūra atliekama nacionaliniu lygmeniu;
- (28) siekiant atsižvelgti į konkrečią nykstančių veislių padėtį, šiame reglamente turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, visų pirma taisyklės dėl į papildomą skyrių įrašytų gyvūnų perkėlimo į pagrindinį skyrių ir dėl nukrypti leidžiančių nuostatų dėl produktyvumo tyrimo ir genetinio vertinimo;
- (29) Sąjunga yra Tarybos sprendimu 93/626/EEB ⁽¹⁾ patvirtintos Biologinės įvairovės konvencijos, kurios tikslai visų pirma yra biologinės įvairovės išsaugojimas, tausūs jos komponentų naudojimas ir teisingas bei sąžiningas naudos, gaunamos naudojant genetinius išteklius, pasidalijimas, susitariančioji šalis. Toje konvencijoje nurodoma, kad susitariančiosios šalys turi suverenias teises į savo biologinius išteklius ir yra atsakingos už savo biologinių įvairovės išsaugojimą ir tvarų savo biologinių išteklių naudojimą. Sąjunga taip pat yra Tarybos sprendimu 2014/283/ES ⁽²⁾ patvirtinto Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo šalis. Taigi šiame reglamente, kai taikoma, turėtų būti atsižvelgta į Biologinės įvairovės konvenciją ir taip pat į Nagojos protokolą, ir jis turėtų būti taikomas nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 511/2014 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ 1993 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 93/626/EEB dėl Biologinės įvairovės konvencijos sudarymo (OL L 309, 1993 12 13, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas 2014/283/ES dėl Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo sudarymo Europos Sąjungos vardu (OL L 150, 2014 5 20, p. 231).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 511/2014 dėl Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo naudotojams skirtų atitikties priemonių Sąjungoje (OL L 150, 2014 5 20, p. 59).

- (30) vienoje valstybėje narėje pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos turėtų turėti galimybę savo patvirtintą veisimo programą vykdyti vienoje ar daugiau kitų valstybių narių, kad galėtų užtikrinti geriausią įmanomą didelės genetinės vertės veislinių gyvūnų panaudojimą Sąjungoje. Užtikrinti, kad kitos valstybės narės kompetentinga institucija žinotų apie ketinimą vykdyti tarpvalstybinę veiklą, būtų galima supaprastinta šiam tikslui skirta pranešimo procedūra. Tačiau dėl sezoninio veislinių gyvūnų pergabenimo vienos valstybės narės ribose arba kelias valstybes nares apimančio pervežimo neturėtų būti privalomai išplečiama geografinė teritorija;
- (31) turėtų būti palengvintas grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų tarpvalstybinis bendradarbiavimas, jei minėtos organizacijos norėtų jį vykdyti, kartu užtikrinant verslo laisvę ir panaikinant kliūtis laisvam veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų judėjimui;
- (32) kadangi kompetentingai institucijai galėtų tekti tvirtinti kelias veisimo programas, kurias vykdo viena jos pripažinta grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, ir kadangi kompetentingai institucijai taip pat galėtų tekti tvirtinti kitoje valstybėje narėje pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos vykdomų veisimo programų išplėtimą jos teritorijose, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimas ir jos veisimo programų patvirtinimas turėtų vykti atskirai. Tačiau, vertindama paraišką dėl grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimo, kompetentinga institucija taip pat turėtų gauti paraišką dėl bent vienos veisimo programos tvirtinimo;
- (33) iš įvairių skundų, kuriuos Komisijai ankstesniais metais teko nagrinėti, atrodo, kad šiame reglamente turėtų būti nustatytos aiškios taisyklės, kuriomis būtų reglamentuojamas grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, konkrečiai grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų veislei sudarančios pagalbinę kilmės knygą, ir grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, tvirtinančios, kad jos kilmės knygą yra tos veislės kilmės knygą, ryšys;
- (34) būtina paaiškinti veisėjų ir grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų tarpusavio ryšį, visų pirma siekiant užtikrinti jų teisę dalyvauti veisimo programoje geografinėje teritorijoje, kurioje ta programa patvirtinta ir, jei numatyta narystė, užtikrinti, kad tie veisėjai turėtų teisę būti nariais. Veisimo organizacijos turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias būtų sprendžiami jų veisimo programose dalyvaujančių veisėjų ginčai ir būtų užtikrinamas vienodas požiūris į tuos veisėjus. Jos taip pat turėtų apibrėžti savo ir jų veisimo programose dalyvaujančių veisėjų teises ir pareigas;
- (35) veisėjai, kurių veisliniai gyvūnai tam tikru metų laiku perkeliama valstybės narės teritorijoje arba teritorijoje, kuri yra kelių valstybių narių pasienyje, turėtų turėti teisę toliau dalyvauti veisimo programoje, kol jų žemės ūkio valdos buveinė yra tos veisimo programos geografinėje teritorijoje;
- (36) šiame reglamente turėtų būti atsižvelgta į ypatingą padėtį, vyraujančią hibridinių veislinių kiaulių veisimo sektoriuje. Dauguma privačių įmonių hibridinių veislinių kiaulių veisimo sektoriuje veikia uždaroje gamybos sistemoje ir pačios tvarko savo veislinį pulką. Taigi šioms įmonėms reikėtų numatyti tam tikras nukrypti leidžiančias nuostatas, visų pirma susijusias su veisėjų dalyvavimu veisimo programoje ir teise registruoti hibridines veislines kiaules kilmės registruose;
- (37) hibridinių veislinių kiaulių apibrėžtis apima gyvūnus iš visų veisimo ir atrankos piramidės lygmenų, kurie naudojami kryžminiam veisimui pagerinti derinant konkrečias jų skirtingų genotipų savybes ir panaudojant heterozės poveikį. Priklausomai nuo veisimo ir atrankos piramidės lygmens hibridinės veislinės kiaulės apima veisles, linijas ar kryžminimo būdu išveistas veisles. Taigi ne visi gyvūnai būtinai yra „hibridiniai“ įprasta to žodžio prasme;
- (38) iš įgytos patirties, visų pirma taikant Direktyvą 90/427/EEB ir mažesniu mastu – direktyvas 89/361/EEB ir 2009/157/EB, matyti, kad reikia tikslesnių taisyklių siekiant veiksmingai spręsti veisėjų ir grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų ginčus remiantis aiškiai nustatytomis darbo tvarkos taisyklėmis ir apibrėžtomis veisėjų teisėmis bei pareigomis. Ginčus geriausia spręsti valstybės narės, kurioje jie kyla, teisinėje sistemoje;
- (39) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, sudarančios ir tvarkančios grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų kilmės knygas, taip pat ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, išskyrus uždaroje gamybos sistemoje veikiančias privačias įmones, sudarančios ir tvarkančios hibridinių

veislinių kiaulių kilmės registrus, veislinius gyvūnus turėtų įrašyti į savo kilmės knygas ar registruoti juos savo kilmės registruose nediskriminuodamos dėl gyvūnų ar jų savininkų kilmės valstybės narės, ir turėtų klasifikuoti tuos gyvūnus pagal jų pranašumus, jeigu tai numatyta veisimo programoje;

- (40) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms taip pat turėtų būti leidžiama nustatyti papildomus skyrius, į kuriuos būtų įrašomi tie gyvūnai, kurie neatitinka kilmės kriterijų, tačiau kurie, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų nuomone, atitinka veisimo programoje nustatytas veislės savybes, siekiant tuos gyvūnus toliau veisti su grynaveisliais veisliniais gyvūnais, priklausančiais veislei, kuriai taikoma veisimo programa, kad jų palikuonys būtų įrašyti į pagrindinį kilmės knygos skyrių. Konkrečios taisyklės dėl tų gyvūnų palikuonių įrašymo į pagrindinį kilmės knygos skyrių turėtų būti nustatytos Sąjungos lygmeniu;
- (41) turėtų būti leidžiama įrašyti į pagrindinį kilmės knygų skyrių tik jauniklius, kilusius iš patelių linijos, išskyrus arklinių šeimos atveju. Tačiau, nykstančių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų veislių ir „atsparios“ (angl. *hardy*) avių veislės atveju, kai nėra pakankamai reprodukcijai tinkamų grynaveislių patinų, valstybės narės turėtų turėti galimybę suteikti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms leidimą taikyti ne tokias griežtas taisykles įrašant į papildomus skyrius įrašytų gyvūnų palikuonius į pagrindinį kilmės knygos skyrių, siekiant išvengti, kad nebūtų prarasta dar daugiau tų veislių genetinės įvairovės. Panašiai turėtų būti numatytos ypatingos taisyklės, kuriomis būtų leidžiama atkurti išnykusias veisles arba veisles, kurioms kyla rimta grėsmė išnykti. Valstybės narės, kurios taiko tokias nukrypti leidžiančias nuostatas, turėtų kruopščiai įvertinti tų veisimo populiacijų rizikos statusą ir užtikrinti saugų genetinių išteklių valdymą;
- (42) kai yra poreikis išveisti naują veislę sujungiant skirtingų veislių grynaveislių veislinių gyvūnų savybes arba sujungiant pakankamai panašios išvaizdos gyvūnus, kurie jau turi pakankamai stabilių genetinių savybių jauniklius, kad būtų galima kalbėti apie naujos veislės išvedimą, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms reikėtų suteikti galimybę kurti kilmės knygas ir vykdyti tų naujų veislių veisimo programas;
- (43) jokia šio reglamento nuostata neturėtų būti užkertamas kelias į kilmės knygos papildomą skyrių įrašytiems gyvūnams taikyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ 28 straipsnyje nurodytos agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities priemonės išpareigojimus, taigi nacionalinės ar regioninės institucijos jiems gali skirti paramą pagal savo kaimo plėtros programas;
- (44) grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų atveju grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms turėtų būti leista savo veisimo programose nustatyti taisykles, kuriomis draudžiama naudoti tam tikrus reprodukcijos metodus ar jie ribojami arba naudoti tam tikrus grynaveislius veislinius gyvūnus, įskaitant jų genetinės medžiagos produktus. Pavyzdžiui, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos turėtų galėti reikalauti, kad jaunikliai būtų gaunami tik kergimo būdu. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, kurios naudoja šiuo draudimu ar apribojimu, turėtų nustatyti tas taisykles savo veisimo programose laikydamosi grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, tvarkančios veislės kilmės knygą, nustatytų taisyklių;
- (45) grynaveisliai veisliniai gyvūnai, įrašyti į kilmės knygas, turėtų būti identifikuojami remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/429 ⁽²⁾;
- (46) grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų atveju Reglamente (ES) 2016/429 numatyta, kad kompetentingos institucijos gyvūnų sveikatos srityje arklinių šeimos gyvūnams išduoda visą gyvūno gyvenimo laikotarpį galiojantį identifikavimo dokumentą, kurį Komisija išsamiau patikslins deleguotaisiais aktais. Siekiant užtikrinti, kad zootechninis pažymėjimas pagal savo turinį ir administracinę procedūrą būtų kuo labiau suderintas su tuo visą gyvūno gyvenimo laikotarpį galiojančiu identifikavimo dokumentu, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl visą gyvūno gyvenimo laikotarpį galiojančio arklinių šeimos gyvūnų identifikavimo dokumento formos ir turinio;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1).

- (47) grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų tinkamumas dalyvauti tarptautinėse lenktynėse reglamentuojamas tarptautinės privatinės teisės susitarimais. Atsižvelgiant į tarptautinį žirgininkystės sektoriaus aspektą, Komisija, ruošdama ir rengdama atitinkamus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, turėtų atsižvelgti į tuos susitarimus, kad grynaveisliai veisliniai arklinių šeimos gyvūnai turėtų teisę dalyvauti tarptautinėse lenktynėse;
- (48) siekiant išvengti kliūčių prekybai, veislinių gyvūnų pripažinimas tinkamais veisimui, visų pirma kergimui ar pagalbiniam apvaisinimui, turėtų būti reguliuojamas Sąjungos lygmeniu, visų pirma tais atvejais, kai su tokiais veisliniais gyvūnais pagal šiame reglamente ir visų pirma III priede nustatytas taisyklės buvo atlikti produktyvumo tyrimai ar buvo atliktas jų genetinis vertinimas;
- (49) suprantama, kad valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos neturėtų naudotis šiuo reglamentu norėdamos uždrausti, apriboti arba sudaryti kliūčių grynaveislių veislinių gyvūnų arba jų genetinės medžiagos produktų panaudojimui norint išveisti gyvūnus, kurių neketinama įrašyti į kilmės knygą arba registruoti kilmės registre;
- (50) veislinių galvijų, kaulių, avių ir ožkų, kuriems atlikti tyrimai dėl tam tikro požymių skaičiaus, produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisyklės buvo nustatytos Sąjungos lygmeniu, tačiau daug įvairioms grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų veislėms, panaudojimo ir atrankos būdams taikomų reikalavimų iki šiol nebuvo suderinti. Užtuot tai padarius, atskiroms veislėms skirtos produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisyklės šiuo metu nustatomos veislės kilmės knygoje;
- (51) siekiant atsižvelgti į technikos ir mokslo pažangą ar į būtinybę apsaugoti vertingus genetinius išteklius, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamas šio reglamento III priedas. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, leidžiantys jai nustatyti vienodas ir išsamesnes grynaveislių veislinių galvijų, avių ir ožkų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisykles;
- (52) produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą turėtų būti galima atlikti trečiajai šaliai, kurią paskyrė grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacija arba viešoji įstaiga, įskaitant instituciją, kuri šią funkciją atlieka kaip savarankišką užduotį. Kompetentinga institucija, patvirtindama veisimo programą, galėtų įgalioti tą trečiąją šalį ir ją vertinti. Grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kaulių veisimo organizacija, kuri paveda trečiajai šaliai atlikti produktyvumo tyrimus arba genetinį vertinimą, turėtų išlikti atsakinga už atitikties tai veiklai nustatytiems reikalavimams užtikrinimą ir turėtų nurodyti paskirtąją trečiąją šalį savo veisimo programoje, nebent atitinkama valstybė narė arba jos kompetentingos institucijos nuspręstų kitaip;
- (53) priklausomai, be kita ko, nuo rūšies arba veislės, galėtų atsirasti poreikis suderinti arba patobulinti grynaveislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus, kuriuos taiko grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba jų paskirtos trečiosios šalys. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, leidžiantys jai paskirti Europos Sąjungos etaloninius centrus. Siekiant, jei būtina, pakeisti tų etaloninių centrų užduotis, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 652/2014 ⁽¹⁾ tie Europos Sąjungos etaloniniai centrai turėtų turėti teisę gauti Sąjungos finansinę paramą. Grynaveislių veislinių galvijų atveju tas užduotis atlieka INTERBULL centras – Tarptautinio gyvūnų apskaitos komiteto (angl. *International Committee for Animal Recording*, ICAR), kuris buvo paskirtas Europos Sąjungos etaloniniu centru Tarybos sprendimu 96/463/EB ⁽²⁾, nuolatinis pakomitetis;
- (54) be to, jei esama pripažinto poreikio padėti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms, besirūpinančioms nykstančiomis veislėmis, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, leidžiantys jai paskirti

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB (OL L 189, 2014 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. liepos 23 d. Tarybos sprendimas 96/463/EB dėl etaloninės įstaigos, atsakingos už bendradarbiavimą suvienodinant grynaveislių veislinių galvijų tyrimo metodus ir rezultatų vertinimą, paskyrimo (OL L 192, 1996 8 2, p. 19).

Europos Sąjungos etaloninius centrus, kurių konkreči užduotis yra skatinti tų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų taikomų metodų nustatymą ar derinimą. Siekiant, kai būtina, pakeisti tų etaloninių centrų užduotį, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai taip pat turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Skirdama tuos centrus ir apibrėždama jų užduotis Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti į Europos gyvūnų genetinių išteklių valdymo regioninio centro, kuris buvo įsteigtas pagal Maisto ir žemės ūkio organizacijos priimtą Visuotinių gyvūnų genetinių išteklių valdymo Europoje veiksmų planą (angl. *Global Plan of Action for Animal Genetic Resources in Europe*), veiklą. Šių centrų nustatyti metodai neturėtų būti privalomo pobūdžio;

- (55) veisimo programoje dalyvaujantys veisėjai turėtų turėti teisę gauti zootechninius pažymėjimus savo veisliniams gyvūnams, dalyvaujantiems toje veisimo programoje, ir tų gyvūnų genetinės medžiagos produktams. Zootechniniai pažymėjimai turėtų būti išduodami veisliniams gyvūnams ar jų genetinės medžiagos produktams, kai jais prekiaujama arba jie įvežami į Sąjungą, kad tie gyvūnai arba jų palikuonys, gauti iš tų genetinės medžiagos produktų, būtų įrašyti į kitas kilmės knygas arba registruojami kilmės registruose. Zootechniniais pažymėjimais veisėjui turėtų būti pateikiama informacija apie genetinę kokybę ir įgyto gyvūno genealogiją. Pavyzdžiui, prirėkus tokie pažymėjimai turėtų būti išduodami gyvūnams demonstravimo tikslais, arba kai jie patalpinami į tyrimo stotis arba dirbtinio sėklinimo centrus;
- (56) turėtų būti suprantama, kad šiuo reglamentu valstybėms narėms arba kompetentingoms institucijoms nedraudžiama reikalauti, kad prekiaujant grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų sperma dirbtinio sėklinimo tikslais, kad būtų gauti gyvūnai, kurie nebus grynaveisliai veisliniai gyvūnai, būtų pateikiama informacija apie to gyvūno kokybę ir genealogiją. Apskritai, suteikiant galimybę gauti veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktus, visų pirma jų spermą, ir kartu pateikiant susijusią zootechninio pažymėjimo informaciją taip pat ir tiems veiklos vykdytojams, kurie užsiima gyvūnų reprodukcija, neketindami jų palikuonius įrašyti į kilmės knygą, tikimasi sustiprinti Sąjungos gyvūnų veisimo sektoriaus konkurencingumą;
- (57) veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimas į Sąjungą ir eksportas į trečiąsias šalis yra svarbus Sąjungos žemės ūkiui. Taigi veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimas į Sąjungą turėtų būti vykdomas laikantis sąlygų, kurios yra panašiausios į taisykles, taikomas prekybai Sąjungos viduje. Tačiau veisliniai gyvūnai ir jų genetinės medžiagos produktai į pagrindinį kurios nors Sąjungos kilmės knygos ar kilmės registro skyrių turėtų būti įrašomi tik jei eksportuojančioje trečiojoje šalyje taikoma atitinkamo lygmens kontrolė, kuria užtikrinama, kad kilmės duomenų ir produktyvumo tyrimų bei genetinio vertinimo rezultatų tikrumo lygis būtų toks pat kaip Sąjungoje ir jei veisimo įstaigos, teikiančios tuos duomenis ir rezultatus, įtrauktos į Komisijos tvarkomą sąrašą. Be to, trečiųjų šalių veisimo įstaigos abipusiškumo principu turėtų pripažinti atitinkamos Sąjungoje pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos veislinius gyvūnus ir jų genetinės medžiagos produktus;
- (58) Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ numatyta, kad prekių nomenklatūrą, t. y. Kombinuotąją nomenklatūrą, arba sutrumpintai – KN, kuri kartu atitinka ir Bendrojo muitų tarifo, ir Bendrijos užsienio prekybos statistikos, ir kitų Sąjungos prekių importo ar eksporto politikos kryptį reikalavimus, turi nustatyti Komisija. To reglamento I priede išvardijami grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų bei galvijų spermos KN kodai ir nurodoma, kad jie konvencine munito norma neapmuitinami. Tuo atveju prie tų gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų turėtų būti pridodamas atitinkamas zootechninis pažymėjimas jų, kaip grynaveislių veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų, klasifikacijai patvirtinti. Grynaveislių veislinių gyvūnų atveju taip pat turėtų būti pridodamas dokumentas, nurodantis, kad jie bus įtraukti į grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tvarkomą kilmės knygą arba užregistruoti hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tvarkomame kilmės registre;
- (59) veislinius gyvūnus ir jų genetinės medžiagos produktus įvežus į Sąjungą atliekami jų veterinariniai patikrinimai pagal Tarybos direktyvas 91/496/EEB ⁽²⁾ ir 97/78/EB ⁽³⁾. Taip pat turėtų būti atliekami būtini grynaveislių veislinių gyvūnų patikrinimai, kad jie nebūtų apmuitinami konvencine munito norma, nes grynaveisliams veisliniams gyvūnams taikoma išimtis;

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų kodekso (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

⁽³⁾ 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9).

- (60) būtina nustatyti oficialios kontrolės, kaip laikomasi šiame reglamente numatytų taisyklių, taisykles ir kitos oficialios veiklos, kurią atlieka kompetentingos institucijos pagal šį reglamentą, taisykles, pritaikytas gyvūnų veisimo sektoriui. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę atlikti visų veiklos vykdytojų, kuriems taikomas šis reglamentas, visų pirma grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų, hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų, trečiųjų šalių, atliekančių produktyvumo tyrimus arba genetinius vertinimus, veisėjų ir, jei jie išduoda zootechninius pažymėjimus, spermos surinkimo ir laikymo centrų, embrionų laikymo centrų ir embrionų surinkimo ar gamybos grupių, oficialią kontrolę;
- (61) kompetentingos institucijos turėtų atlikti oficialią kontrolę, siekdamas patikrinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių ir patvirtintoje veisimo programoje išdėstytų reikalavimų. Ta kontrolė galėtų apimti produktyvumo tyrimams naudojamos įrangos patikrinimą arba zootechninių ir genealoginių duomenų užrašymo procedūrų tikrinimą, arba tokių dokumentų arba apie veislinius gyvūnus surinktų duomenų saugojimo ir tvarkymo sistemų tikrinimą. Atliekant tą patikrinimą būtų galima atsižvelgti į kokybės patikras arba kontrolės sistemas, kuriomis užtikrinamas užrašytų duomenų, kaip antai apie tėvų kontrolę, atliktą norint nustatyti gyvūno kilmę, tikslumas. Kompetentingos institucijos galėtų atlikti oficialią kontrolę veisėjų, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų patalpose ir buveinėse panaudodamos jų įrangą, taip pat tikrinti į veisimo programą įtrauktus veislinius gyvūnus arba iš tų veislinių gyvūnų paimtus genetinės medžiagos produktus;
- (62) kai šiame reglamente daroma nuoroda į „kitą oficialią veiklą“, tai turėtų būti suprantama kaip veikla, apimanti grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimą, veisimo programų patvirtinimą arba pagalbos teikimą kitoms valstybėms narėms ir trečiosioms šalims;
- (63) siekiant užtikrinti veiksmingą šiame reglamente veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams nustatytą Sąjungos taisyklių taikymą, būtina, kad valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiautų viena su kita ir, jei tik būtina, teiktų administracinę pagalbą. Taigi šiame reglamente turėtų būti nustatytos bendrosios administracinės pagalbos ir bendradarbiavimo taisyklės, panašios į šiuo metu nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ IV antraštinėje dalyje, bet, kur reikia, pakeistos;
- (64) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti specialias priemones tokių taisyklių nesilaikymo poveikiui apriboti, jeigu yra įrodymų, kad trečiojoje šalyje plačiu mastu rimtai nesilaikoma Sąjungos teisės dėl gyvūnų veisimo;
- (65) valstybių narių kompetentingos institucijos taip pat turėtų turėti būtinus įgaliojimus užtikrinti šiame reglamente veisliniams gyvūnams nustatytą zootechninių ir genealoginių taisyklių įgyvendinimą, įskaitant įgaliojimus sustabdyti veisimo programos patvirtinimo galiojimą arba panaikinti grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimą šiame reglamente nustatytą taisyklių nesilaikymo atveju;
- (66) siekdamas užtikrinti šiame reglamente nustatytą taisyklių taikymą visose valstybėse narėse, Komisija prirėikus turėtų vykdyti kontrolę valstybėse narėse, be kita ko, atsižvelgdama į valstybių narių vykdytos oficialios kontrolės rezultatus;
- (67) Komisija prirėikus turėtų vykdyti kontrolę trečiojoje šalyje, kad būtų galima nustatyti trečiosios šalies veisimo įstaigų, iš kurių turėtų būti leidžiama į Sąjungą įvežti veislinius gyvūnus ir jų spermą, oocitus ir embrionus, sąrašą, parengti jų įvežimo į Sąjungą sąlygas ir gauti zootechninę ir genealoginę informaciją, susijusią su lygiavertiskumo susitarimų veikimu. Jeigu to reikia dėl pasikartojančių ar išskylančių problemų, susijusių su veisliniais gyvūnais ar jų genetinės medžiagos produktais, Komisija taip pat turėtų vykdyti kontrolę trečiojoje šalyje;
- (68) šiame reglamente nustatytą taisyklių laikymosi patikrinimas atliekant oficialią kontrolę yra labai svarbus siekiant užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų veiksmingai pasiekti šio reglamento tikslai. Valstybės narės kontrolės

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

sistemos neveikimas tam tikrais atvejais galėtų rimtai pakenkti tų tikslų siekimui ir nulemti tai, kad bus daug rimtų tų taisyklių nesilaikymo atvejų. Taigi Komisijai reikėtų sudaryti galimybę reaguoti į rimtas valstybės narės kontrolės sistemos veikimo problemas patvirtinant priemones, taikomas, kol atitinkama valstybė narė nesiima reikiamų veiksmų padėčiai ištaisyti. Tokios priemonės apima draudimą taikyti ypatingas sąlygas prekybai veisliniais gyvūnais arba jų genetinės medžiagos produktais ar tokių sąlygų laikymosi užtikrinimą arba bet kokias kitas priemones, kurias Komisija laiko tinkamomis tam plačiai paplitusiam pažeidimui ištaisyti;

- (69) direktyvos 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB turi būti panaikintos ir pakeistos šiuo reglamentu, todėl taip pat būtina panaikinti pagal tas direktyvas Komisijos priimtus aktus ir prirėikus pakeisti juos deleguotaisiais arba įgyvendinimo aktais, priimtais pagal šiuo reglamentu suteikiamus atitinkamus įgaliojimus. Atitinkamai tie Komisijos aktai turėtų būti panaikinti ir prirėikus pakeisti;
- (70) siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą ir jį pildyti arba iš dalies keisti jo priedus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl produktyvumo tyrimo ir genetinio vertinimo reikalavimų nustatymo, dėl Europos Sąjungos etaloninių centrų užduočių ir reikalavimų nustatymo ir dėl zootechninių pažymėjimų formos bei turinio nustatymo;
- (71) rengiant deleguotuosius aktus ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (72) siekiant užtikrinti vienodas su pavyzdinėmis informacijos, kurią valstybės narės turi teikti visuomenei, formomis, su pripažintų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų sąrašu, su grynaveislių veislinių gyvūnų tapatybės patvirtinimo metodais, su produktyvumo tyrimu ir genetiniu vertinimu, su Europos Sąjungos etaloninių centrų paskyrimu, su arklinių šeimos gyvūnams išduodamų identifikavimo dokumentų, galiojančių visą gyvūno gyvenimo laikotarpį, pavyzdinėmis formomis, su zootechninių pažymėjimų, pridedamų prie veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų, modeliais, su priemonių, taikomų gyvūnų veisimui trečiojoje šalyje, lygiavertiškumo pripažinimu, su dideliais valstybės narės kontrolės sistemos trikdžiais ir su specialių priemonių dėl veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimo į Sąjungą nustatymu susijusių šio reglamento nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾. Jei Zootechnikos nuolatinis komitetas nepateikia nuomonės, Komisija neturėtų priimti įgyvendinimo akto;
- (73) direktyvose 87/328/EEB, 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/118/EEB, 90/119/EEB, 90/427/EEB, 91/174/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB bei Sprendime 96/463/EB nustatytos taisyklės turi būti pakeistos taisyklėmis, nustatytomis šiame reglamente ir Komisijos deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, priimtuose remiantis šiuo reglamentu suteiktais įgaliojimais. Taigi tie teisės aktai turėtų būti panaikinti;
- (74) šie Komisijos sprendimai susiję su, *inter alia*, konkrečioms rūšims skirtų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų patvirtinimo arba pripažinimo, veislinių gyvūnų įrašymo į kilmės knygas, pripažinimo tinkamais veisimui ir dirbtiniam sėklinimui, produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo kriterijų

⁽¹⁾ O L L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (O L L 55, 2011 2 28, p. 13).

nustatymu buvo priimti remiantis direktyvomis 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB: Komisijos sprendimai 84/247/EEB ⁽¹⁾, 84/419/EEB ⁽²⁾, 89/501/EEB ⁽³⁾, 89/502/EEB ⁽⁴⁾, 89/504/EEB ⁽⁵⁾, 89/505/EEB ⁽⁶⁾, 89/507/EEB ⁽⁷⁾, 90/254/EEB ⁽⁸⁾, 90/255/EEB ⁽⁹⁾, 90/256/EEB ⁽¹⁰⁾, 90/257/EEB ⁽¹¹⁾, 92/353/EEB ⁽¹²⁾, 96/78/EB ⁽¹³⁾ ir 2006/427/EB ⁽¹⁴⁾. Šiame reglamente turėtų būti nustatytos taisyklės, pakeisiančios taisykles, nustatytas tuose Komisijos sprendimuose;

- (75) šiame reglamente turėtų būti nustatytos taisyklės, panašios į nustatytąsias Komisijos sprendime 92/354/EEB ⁽¹⁵⁾;
- (76) remiantis direktyvomis 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/427/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB, buvo priimti šie Komisijos teisės aktai: Komisijos sprendimai 89/503/EEB ⁽¹⁶⁾, 89/506/EEB ⁽¹⁷⁾, 90/258/EEB ⁽¹⁸⁾, 96/79/EB ⁽¹⁹⁾, 96/509/EB ⁽²⁰⁾, 96/510/EB ⁽²¹⁾ bei 2005/379/EB ⁽²²⁾ ir Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/262 ⁽²³⁾. Šiame reglamente turėtų būti numatytos taisyklės, pakeisiančios taisykles, nustatytas tuose Komisijos teisės aktuose;
- (77) siekiant užtikrinti teisinį aiškumą ir išvengti dubliavimosi, 74, 75 ir 76 konstatuojamosiose dalyse nurodyti Komisijos teisės aktai turėtų būti panaikinti nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos. Be to, Komisija turėtų ne vėliau kaip likus 18 mėnesių iki šio reglamento taikymo pradžios dienos priimti įgyvendinimo aktus, nustatančius informacijos, įtrauktinos į pripažintų grynaveslių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių

⁽¹⁾ 1984 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimas 84/247/EEB, nustatantis selekcininkų organizacijų ir asociacijų, kurios tvarko arba sudaro veisimui skirtų grynaveslių galvijų kilmės knygas pripažinimo kriterijus (OL L 125, 1984 5 12, p. 58).

⁽²⁾ 1984 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimas 84/419/EEB, nustatantis galvijų registravimo kilmės knygoje kriterijus (OL L 237, 1984 9 5, p. 11).

⁽³⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/501/EEB, nustatantis selekcininkų asociacijų ir veislininkystės organizacijų, kurios sudaro arba tvarko grynaveslių kiaulių kilmės knygas, patvirtinimo ir priežiūros kriterijus (OL L 247, 1989 8 23, p. 19).

⁽⁴⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/502/EEB, nustatantis kriterijus, taikomus įrašams į grynaveslių kiaulių kilmės knygas (OL L 247, 1989 8 23, p. 21).

⁽⁵⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/504/EEB, nustatantis selekcininkų asociacijų, veislininkystės organizacijų ir privačių įmonių, kurios sudaro arba tvarko hibridinių veislinių kiaulių registrus, patvirtinimo ir priežiūros kriterijus (OL L 247, 1989 8 23, p. 31).

⁽⁶⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/505/EEB, nustatantis veislinių hibridinių kiaulių įrašymo į registrus kriterijus (OL L 247, 1989 8 23, p. 33).

⁽⁷⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/507/EEB, nustatantis grynaveslių ir hibridinių veislinių kiaulių produktyvumo monitoringo bei jų genetinės vertės nustatymo metodus (OL L 247, 1989 8 23, p. 43).

⁽⁸⁾ 1990 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 90/254/EEB, nustatantis veislininkystės organizacijų ir asociacijų, kurios sudaro arba tvarko grynaveslių avių ir ožkų kilmės knygas, pripažinimo kriterijus (OL L 145, 1990 6 8, p. 30).

⁽⁹⁾ 1990 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 90/255/EEB, nustatantis grynaveslių avių ir ožkų įrašymo į kilmės knygas kriterijus (OL L 145, 1990 6 8, p. 32).

⁽¹⁰⁾ 1990 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 90/256/EEB, nustatantis grynaveslių avių ir ožkų produktyvumo kontrolės bei jų genetinės vertės nustatymo metodus (OL L 145, 1990 6 8, p. 35).

⁽¹¹⁾ 1990 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 90/257/EEB, nustatantis grynaveslių veislinių avių ir ožkų pripažinimo tinkamomis veisimui ir jų spermos, kiaušialąsčių bei embrionų panaudojimo kriterijus (OL L 145, 1990 6 8, p. 38).

⁽¹²⁾ 1992 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimas 92/353/EEB, nustatantis organizacijų ir asociacijų, tvarkančių arba užvedančių registruojamų arklinių šeimų gyvūnų kilmės knygas, patvirtinimo arba pripažinimo kriterijus (OL L 192, 1992 7 11, p. 63).

⁽¹³⁾ 1996 m. sausio 10 d. Komisijos sprendimas 96/78/EB, nustatantis arklinių įrašymo į kilmės knygas veisimo tikslais kriterijus (OL L 19, 1996 1 25, p. 39).

⁽¹⁴⁾ 2006 m. birželio 20 d. Komisijos sprendimas 2006/427/EB, nustatantis grynaveslių veislinių galvijų produktyvumo kontrolės ir jų genetinės vertės nustatymo metodus (OL L 169, 2006 6 22, p. 56).

⁽¹⁵⁾ 1992 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimas 92/354/EEB, nustatantis kai kurias taisykles, užtikrinančias organizacijų ir asociacijų, tvarkančių ar sudarančių registruojamų arklinių kilmės knygas, darbo koordinavimą (OL L 192, 1992 7 11, p. 66).

⁽¹⁶⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/503/EEB dėl grynaveslių kiaulių, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų pažymėjimo (OL L 247, 1989 8 23, p. 22).

⁽¹⁷⁾ 1989 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 89/506/EEB, nustatantis hibridinių veislinių kiaulių, jų spermos, kiaušinėlių ir embrionų sertifikata (OL L 247, 1989 8 23, p. 34).

⁽¹⁸⁾ 1990 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 90/258/EEB, nustatantis grynaveslių veislinių avių bei ožkų, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų zootechninius pažymėjimus (OL L 145, 1990 6 8, p. 39).

⁽¹⁹⁾ 1996 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimas 96/79/EB, nustatantis registruotų arklinių šeimų gyvūnų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų zootechninius sertifikatus (OL L 19, 1996 1 25, p. 41).

⁽²⁰⁾ 1996 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 96/509/EB, nustatantis kilmės ir zootechninius reikalavimus tam tikrų gyvūnų spermos importui (OL L 210, 1996 8 20, p. 47).

⁽²¹⁾ 1996 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 96/510/EB, nustatantis kilmės ir zootechninius pažymėjimus veislinių gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų importui (OL L 210, 1996 8 20, p. 53).

⁽²²⁾ 2005 m. gegužės 17 d. Komisijos sprendimas 2005/379/EB dėl grynaveslių veislinių galvijų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų kilmės pažymėjimų ir juose nurodytinos informacijos (OL L 125, 2005 5 18, p. 15).

⁽²³⁾ 2015 m. vasario 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (EB) 2015/262, kuriuo pagal Tarybos direktyvas 90/427/EEB ir 2009/156/EB nustatomos arklinių šeimų gyvūnų tapatybės nustatymo metodų taisyklės (Arklinių paso reglamentas) (OL L 59, 2015 3 3, p. 1).

veisimo organizacijų sąrašą, kurį valstybės narės paskelbia viešai, teikimo pavyzdines formas, taip pat ir zootechninių pažymėjimų, skirtų veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams, pavyzdines formas. Tie įgyvendinimo aktai turėtų būti taikytini ne vėliau kaip šio reglamento taikymo pradžios dieną;

- (78) siekiant užtikrinti sklandų perėjimą veisėjų organizacijoms, veislininkystės organizacijoms, veisėjų asociacijoms, privačioms įmonėms ar kitoms organizacijoms arba asociacijoms, kurios buvo patvirtintos arba pripažintos šiuo reglamentu panaikinamais aktais su laiko apribojimais arba be laiko apribojimų, taip pat tų veiklos vykdytojų vykdomoms veisimo programoms, tie veiklos vykdytojai ir jų veisimo programos turėtų būti laikomi pripažintais arba patvirtintais pagal šį reglamentą. Todėl tiems veiklos vykdytojams neturėtų būti taikomos šiame reglamente nustatytos geografinės teritorijos išplėtimo į kitas valstybes nares pripažinimo, patvirtinimo ir pranešimo procedūros, tačiau kitos šio reglamento nuostatos jiems turėtų būti taikomos. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tie veiklos vykdytojai laikytųsi visų šiame reglamente numatytų taisyklių, visų pirma vykdydamos rizika grindžiamą oficialią jų kontrolę. Taisyklių nesilaikymo atveju kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad tie veiklos vykdytojai imtųsi reikiamų priemonių, kuriomis jie ištaisytų padėtį dėl taisyklių nesilaikymo, ir prireikus sustabdytų arba panaikintų tų veiklos vykdytojų pripažinimą arba jų vykdomos veisimo programų patvirtinimo galiojimą;
- (79) Komisija neseniai patvirtino pasiūlymą dėl naujo reglamento dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos. Tuo nauju reglamentu numatoma panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvą 89/608/EEB ⁽¹⁾, Tarybos direktyvą 90/425/EEB ⁽²⁾ bei direktyvas 91/496/EEB ir 97/78/EB. Į jį taip pat numatoma įtraukti tam tikras Reglamento (EB) Nr. 882/2004 ir tose direktyvose nustatytas taisykles, prireikus jas pritaikant. Tačiau į to naujo reglamento taikymo sritį nenumatoma įtraukti gyvūnų veisimo. Dėl teisinio aiškumo ir tikrumo, kol tuo nauju reglamentu nepanaikintos direktyvos 89/608/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB ir 97/78/EB, reikia iš direktyvų 89/608/EEB ir 90/425/EEB išbraukti nuorodas į „zootechninius“, o direktyvose 91/496/EEB ir 97/78/EB tokio pakeitimo atlikti nereikia. Todėl direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;
- (80) pagal Direktyvos 90/427/EEB 8 straipsnio 1 dalį grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, vykdančios patvirtintas grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų veisimo programas, turėtų turėti galimybę toliau išduoti identifikavimo dokumentus tiems grynaveisliams veisliniams gyvūnams, kol bus pradėtas taikyti Reglamento (ES) 2016/429 110 straipsnis;
- (81) šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo pirmos dvidešimt aštunto mėnesio po šio reglamento įsigaliojimo datos dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomos:
 - a) zootechninės ir genealoginės taisyklės, skirtos prekybai Sąjungoje veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą;
 - b) grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimo bei jų veisimo programų patvirtinimo taisyklės;

⁽¹⁾ 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą (OL L 351, 1989 12 2, p. 34).

⁽²⁾ 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarijų ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (OL L 224, 1990 8 18, p. 29).

- c) veisėjų, grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų teisės ir pareigos;
- d) veislinių gyvūnų įrašymo į kilmės knygas ir kilmės registrus taisyklės, taip pat veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų pripažinimo tinkamais veisimui taisyklės;
- e) veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisyklės;
- f) zootechninių pažymėjimų išdavimo taisyklės veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams;
- g) oficialios kontrolės, visų pirma grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų, vykdymo taisyklės ir kitos oficialios veiklos vykdymo taisyklės;
- h) valstybių narių administracinės pagalbos ir bendradarbiavimo taisyklės bei vykdymo užtikrinimo taisyklės;
- i) kontrolės, kurią Komisija vykdo valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse, vykdymo taisyklės.

2. Šis reglamentas taikomas veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams, kai ketinama įrašyti tuos gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktų palikuonis į kilmės knygą kaip grynaveislius veislinius gyvūnus arba juos įregistruoti kaip hibridines veislines kiaules kilmės registre.

3. Veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams, kai tie gyvūnai ir jų genetinės medžiagos produktai skirti kompetentingoms institucijoms prižiūrint atliekamiems techniniams arba moksliniams eksperimentams, šis reglamentas netaikomas.

4. 9 straipsnio 4 dalis, 13 straipsnis, 14 straipsnio 3 ir 4 dalys, 23 ir 24 straipsniai, 28 straipsnio 2 dalis ir 36 straipsnio 1 dalis netaikomi privačioms įmonėms, pripažintoms hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijomis, veikiančioms uždaro gamybos sistemoje.

5. Šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių teisėms nustatyti nacionalines priemones, kuriomis reglamentuojamas pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį nepatvirtintų veisimo programų vykdymas.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) gyvūnas – naminis gyvūnas, priklausantis:
 - a) galvijų rūšims (*Bos taurus*, *Bos indicus* ir *Bubalus bubalis*);
 - b) kiaulių rūšiai (*Sus scrofa*);
 - c) avių rūšiai (*Ovis aries*);
 - d) ožkų rūšiai (*Capra hircus*) arba
 - e) arklinių šeimai (*Equus caballus* ir *Equus asinus*);
- 2) veislė – grupė pakankamai vienodų gyvūnų, kad juos viena ar kelios veisėjų grupės, kurios sutiko įrašyti tuos gyvūnus nurodant jų žinomus protėvius, į kilmės knygas, siekiant atgaminti jų paveldėtas savybes reprodukcijos, mainų ir atrankos būdu vykdydamos veisimo programą, laikytų skirtingais, palyginti su kitais tos pačios rūšies gyvūnais;
- 3) veislinis gyvūnas – grynaveislis veislinis gyvūnas arba hibridinė veislinė kiaulė;
- 4) genetinės medžiagos produktai – sperma, oocitai ir embrionai, pagalbinio apvaisinimo tikslais renkami ar gaunami iš veislinių gyvūnų;

- 5) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija – bet kokia veisėjų asociacija, veislininkystės organizacija ar viešoji įstaiga, išskyrus kompetentingas institucijas, pagal 4 straipsnio 3 dalį valstybės narės kompetentingos institucijos pripažinta tinkama į tos organizacijos, asociacijos ar įstaigos tvarkomą (-as) ar sudaromą (-as) kilmės knygą (-as) įrašytų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programai vykdyti;
- 6) hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija – bet kokia veisėjų asociacija, veislininkystės organizacija, privati įmonė, veikianti uždaroje gamybos sistemoje, arba viešoji įstaiga, išskyrus kompetentingas institucijas, pagal 4 straipsnio 3 dalį valstybės narės kompetentingos institucijos pripažinta tinkama į tos organizacijos, asociacijos, įmonės ar įstaigos tvarkomą (-us) ar sudaromą (-us) kilmės registrą (-us) įrašytų hibridinių veislinių kiaulių veisimo programai vykdyti;
- 7) veisimo įstaiga – bet kokia trečiosios šalies veisėjų asociacija, veislininkystės organizacija, privati įmonė, gyvulininkystės organizacija ar oficiali tarnyba, kuri, kiek tai susiję su grynaveisliais veisliniais galvijų, kiaulių, avių, ožkų rūšių ar arklinių šėimos gyvūnais arba hibridinėmis veislinėmis kiaulėmis, tos trečiosios šalies pripažinta tinkama veisimui, susijusiam su veislinių gyvūnų įvežimo į Sąjungą vykdymu;
- 8) kompetentingos institucijos – valstybės narės institucijos, pagal šį reglamentą atsakingos už:
 - a) grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimą ir jų vykdomų veislinių gyvūnų veisimo programų patvirtinimą;
 - b) veiklos vykdytojų oficialią kontrolę;
 - c) pagalbos kitoms valstybėms narėms ir trečiosioms šalims teikimą nustatytais taisyklių nesilaikymo atvejais;
 - d) kitas nei nurodytosios a ir c papunkčiuose oficialios veiklos rūšis;
- 9) grynaveislis veislinis gyvūnas – gyvūnas, kuris yra įrašytas arba įregistruotas ir tinka būti įrašytas į pagrindinį kilmės knygos skyrių;
- 10) hibridinė veislinė kiaušė – į kilmės registrą įtrauktas kiaulių rūšies gyvūnas, gautas sąmoningo kryžminimo būdu arba naudojamas sąmoningam kryžminimui:
 - a) skirtingų veislių ar linijų grynaveislių veislinių kiaulių;
 - b) veislinių kiaulių, kurios pačios yra gautos sukryžminus (hibridizavus) įvairias veisles arba linijas;
 - c) veislinių kiaulių, priklausančių vienai ar kitai iš a ar b papunkčiuose nurodytų kategorijų;
- 11) linija – genetikos požiūriu stabili ir vienoda tam tikros veislės grynaveislių veislinių gyvūnų subpopuliacija;
- 12) kilmės knyga –
 - a) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tvarkoma veislinių galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių kilmės knyga, rinkmena ar duomenų terpė, kurioje yra pagrindinis skyrius ir, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai nusprendus, vienas ar daugiau papildomų skyrių, skirtų tos pačios rūšies gyvūnams, kurie nėra tinkami įrašyti į pagrindinį skyrių;
 - b) atitinkamais atvejais, bet kokia veisimo įstaigos tvarkoma atitinkama knyga;
- 13) pagrindinis skyrius – kilmės knygos skyrius, į kurį įrašomi arba kuriame registruojami tinkami įrašyti į kilmės knygą grynaveisliai veisliniai gyvūnai nurodant informaciją apie jų protėvius ir, kai taikoma, jų pranašumus;
- 14) poskyris – horizontalus pagrindinio skyriaus skirsnis, į kurį grynaveisliai veisliniai gyvūnai įrašomi pagal savo pranašumus;
- 15) pranašumas – kiekybiškai įvertinama veislinio gyvūno paveldima savybė arba genetinė ypatybė;
- 16) veislinė vertė – veislinio gyvūno genotipo numatomo poveikio konkrečiai savybei, perduodamai savo palikuonims, vertinimas;

- 17) kilmės registras:
 - a) hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tvarkoma rinkmena ar duomenų terpė, kurioje registruojamos hibridinės veislinės kiaulės ir nurodoma išsami informacija apie jų protėvius;
 - b) atitinkamais atvejais bet koks veisimo įstaigos tvarkomas atitinkamas registras;
- 18) oficiali kontrolė – bet kokio pobūdžio kontrolė, kurią kompetentingos institucijos vykdo siekdamos patikrinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių;
- 19) kita oficiali veikla – bet kokia veikla, išskyrus oficialią kontrolę, kurią kompetentingos institucijos vykdo pagal šį reglamentą siekdamos užtikrinti šiame reglamente nustatytų taisyklių taikymą;
- 20) zootechninis pažymėjimas – veislės pažymėjimai, patvirtinimai arba komercinio pobūdžio dokumentai, kurie popierine arba elektronine forma išduodami veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams ir kuriuose teikiama informacija apie kilmę, identifikavimą ir, kai turima, produktyvumo tyrimų arba genetinio vertinimo rezultatus;
- 21) įvežimas į Sąjungą – veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimo į vieną iš VI priede išvardytų teritorijų iš už tų teritorijų ribų veiksmas, išskyrus tranzitą;
- 22) prekyba – gyvūnų arba jų genetinės medžiagos produktų pirkimo, pardavimo, keitimosi jais ar kitokio jų įsigijimo ar perdavimo veiksmas Sąjungoje, įskaitant valstybės narės viduje;
- 23) veiklos vykdytojas – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kuriam taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės, kaip antai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, trečiosios šalys, kurios buvo paskirtos grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą, spermos surinkimo ir saugojimo centrai, embrionų saugojimo centrai, embrionų surinkimo arba gamybos grupės ir veisėjai;
- 24) nykstanti veislė – vietos veislė, kurią valstybė narė pripažino nykstančia, genetiškai pritaikyta prie vienos ar daugiau tradicinių gamybos sistemų ar aplinkų toje valstybėje narėje ir kurios nykstančios veislės statusą moksliai nustatė įstaiga, turinti reikalingų gebėjimų ir žinių nykstančių veislių srityje;
- 25) uždaroje gamybos sistemoje veikianči privati įmonė – privati įmonė, kurios veisimo programoje veisėjai nedalyvauja iš viso arba dalyvauja ribotas veisėjų skaičius, o tie veisėjai yra įpareigoti priimti iš tos privačios įmonės jos tiekiamas hibridines veislines kiaules arba tiekti hibridines veislines kiaules jai;
- 26) veisimo programa – sistemingų veiksmų rinkinys, kuris, be kita ko, apima veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų registravimą, atranką, veisimą ir keitimąsi jais ir kuris yra parengtas ir taikomas siekiant išsaugoti arba pagerinti norimas fenotipines ir (arba) genotipines tikslinės veislinių gyvūnų populiacijos savybes.

3 straipsnis

Bendrosios zootechninės ir genealoginės taisyklės, skirtos prekybai veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą

1. Prekyba veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimas į Sąjungą nėra draudžiami, ribojami ar trukdomi dėl zootechninių arba genealoginių priežasčių, išskyrus priežastis, kylančias iš šiame reglamente nustatytų taisyklių.
2. Diskriminuoti dėl veislinių gyvūnų veisėjų, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų arba veisimo įstaigų kilmės šalies, taip pat dėl jų veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų kilmės šalies yra draudžiama.

II SKYRIUS

Grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimas valstybėse narėse ir veisimo programų patvirtinimas

1 skirsnis

Grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimas

4 straipsnis

Grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimas

1. Grynavaislių veislinių gyvūnų atžvilgiu veisėjų asociacijos, veislininkystės organizacijos ar viešosios įstaigos gali kreiptis į kompetentingas institucijas dėl pripažinimo grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis.

Hibridinių veislinių kiaulių atžvilgiu veisėjų asociacijos, veislininkystės organizacijos, privačios įmonės veikiančios uždaroje gamybos sistemoje ar viešosios įstaigos gali kreiptis į kompetentingas institucijas dėl pripažinimo hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijomis.

2. 1 dalyje nurodytos paraiškos teikiamos raštu popierine arba elektronine forma.

3. Kompetentingos institucijos įvertina 1 dalyje nurodytas paraiškas. Jos bet kurį 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą pareiškėją pripažįsta grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, o kiekvieną 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą pareiškėją pripažįsta hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, jei jis atitinka šiuos reikalavimus:

- a) jo pagrindinė buveinė yra valstybės narės, kurioje įsikūrusi kompetentinga institucija, teritorijoje;
- b) savo paraiškoje jis įrodo, kad atitinka I priedo 1 dalyje išdėstytus reikalavimus, susijusius su jo veisimo programomis, dėl kurių jis ketina kreiptis dėl patvirtinimo pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;
- c) jo paraiškoje pateikiamas kiekvienos iš tų veisimo programų, kurias ketinama vykdyti, veisimo programos versijos projektas, kuriame turi būti pateikta I priedo 2 dalyje nustatyta informacija, o grynavaislių veislinių arklinių šeimų gyvūnų atveju turi būti papildomai pateikta I priedo 3 dalyje nurodyta informacija;
- d) pateikdamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą paraišką, jis pagal 8 straipsnio 2 dalį pateikia paraišką patvirtinti bent vieną iš tų ketinamų vykdyti veisimo programų.

5 straipsnis

Atsisakymas pripažinti grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijas

1. 4 straipsnio 1 dalies tikslais, kai kompetentinga institucija ketina atsisakyti pripažinti pareiškėją grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, ji tam pareiškėjui pateikia pagrįstą to paaiškinimą. Tas pareiškėjas turi teisę per 60 dienų nuo pagrįsto paaiškinimo gavimo dienos arba anksčiau, kai nacionalinėse taisyklėse numatyti trumpesni terminai, prašyti kompetentingos institucijos persvarstyti tą planuojamą atsisakymą.

2. Jeigu, persvarčiusi 1 dalyje nurodytą sprendimą, kompetentinga institucija nusprendžia patvirtinti savo atsisakymą pripažinti, ji per 90 dienų nuo pareiškėjo prašymo persvarstyti gavimo dienos arba anksčiau, kai nacionalinėse taisyklėse numatyti trumpesni terminai, pateikia pareiškėjui pagrįstą savo sprendimo atsisakyti suteikti pripažinimą paaiškinimą. Tuo pačiu metu kompetentinga institucija praneša Komisijai apie savo sprendimą atsisakyti suteikti pripažinimą ir apie tokio sprendimo priežastis.

6 straipsnis

Pakeistų veisimo programų pateikimas, jei atsisakoma pripažinti, ir grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimo panaikinimas, jei nėra patvirtintų veisimo programų

1. Kai kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai suteikė pripažinimą, atsisako patvirtinti tos grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pagal 8 straipsnį pateiktą veisimo programą, ta grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija turi galimybę pateikti pakeistą tos veisimo programos versiją per šešis mėnesius nuo to atsisakymo patvirtinti datos.
2. Kompetentinga institucija panaikina tos grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimą, jeigu per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį nepateikiama pakeista veisimo programos versija ir jei ta grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija neturi kitos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintos veisimo programos.

7 straipsnis

Pripažintų grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų sąrašai

1. Valstybės narės parengia ir nuolat atnaujina grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų, kurias jų kompetentingos institucijos yra pripažinusios pagal 4 straipsnio 3 dalį ir kurios turi bent vieną pagal 8 straipsnio 3 dalį patvirtintą veisimo programą, sąrašą. Valstybės narės sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su tuo sąrašu.
2. Į 1 dalyje nurodytą sąrašą įtraukiama tokia informacija:
 - a) grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pavadinimas, kontaktiniai duomenys ir, kai yra, interneto svetainės adresas;
 - b) kiekvienos tame sąraše esančios grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos atveju:
 - i) į kiekvieną veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį, įtrauktos veislės pavadinimas, jei programa susijusi su grynavaisliais veislėmis gyvūnais, arba veislės, linijos ar kryžminimo būdu išvestos veislės pavadinimas, jei programa susijusi su hibridinėmis veislėmis kiaulėmis, ir kai grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija naudojami 19 straipsnyje arba II priedo 1 dalies III skyriaus 2 punkte nurodytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis – nuoroda į tas nukrypti leidžiančias nuostatas;
 - ii) geografinė teritorija, kurioje bus vykdoma kiekviena jos veisimo programa;
 - iii) jeigu tai grynavaisliai veisliniai arklinių šeimos gyvūnai, kai taikoma, – grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, tvarkančios tos veislės kilmės knygą, pavadinimas ir kontaktiniai duomenys;
 - iv) kai yra, su kiekviena jos veisimo programa susijusi nuoroda į interneto svetainę, kurioje galima susipažinti su informacija apie tas veisimo programas.
3. Į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą valstybės narės taip pat įtraukia visas kompetentingas institucijas, kurios vykdo veisimo programas pagal 38 straipsnį.
4. Kai grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimas panaikinamas pagal 47 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos e punktą arba veisimo programos patvirtinimas sustabdomas arba panaikinamas pagal 47 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos d punktą, valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos pateikia informaciją apie tą sustabdymą arba panaikinimą šio straipsnio 1 dalyje nurodytame sąraše.

Kai 24 mėnesių laikotarpiu tas pripažinimas lieka panaikintas arba tas patvirtinimas lieka sustabdytas arba panaikintas, valstybės narės galutinai išbraukia tą grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizaciją ar veisimo programą iš 1 dalyje nurodyto sąrašo.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, nustatančius pavyzdines informacijos, kuri turi būti įtraukta į 1 dalyje numatytą pripažintų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų sąrašą, formas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Veisimo programų patvirtinimas

8 straipsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų vykdomų veisimo programų patvirtinimas

1. Grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija kompetentingai institucijai, pagal 4 straipsnio 3 dalį pripažinusiai tą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizaciją, pateikia paraišką patvirtinti savo veisimo programas.

2. 1 dalyje nurodytos paraiškos teikiamos raštu popierine arba elektronine forma.

3. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija įvertina tas veisimo programas ir jas patvirtina, jeigu:

a) jomis siekiama vieno ar daugiau iš šių tikslų:

i) jei tai grynaveisliai veisliniai gyvūnai:

- pagerinti veislę,
- išsaugoti veislę,
- sukurti naują veislę,
- atkurti veislę;

ii) jei tai hibridinės veislinės kiaušės:

- pagerinti veislę, liniją ar kryžminimo būdu išveistą veislę,
- sukurti naują veislę, liniją ar kryžminimo būdu išveistą veislę;

b) jose išsamiai aprašyti atrankos ir veisimo tikslai;

c) jos atitinka I priedo 2 dalyje išdėstytus reikalavimus, o jei tai arklių šeimos grynaveisliai veisliniai gyvūnai – papildomai I priedo 3 dalyje išdėstytus reikalavimus.

4. Grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos konkrečią techninę veiklą, susijusią su jų veisimo programų valdymu, įskaitant produktyvumo tyrimus ir genetinį vertinimą, gali perduoti trečiajai šaliai, jeigu:

a) grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos lieka atsakingos kompetentingai institucijai už I priedo 2 ir 3 dalyse nustatytų reikalavimų laikymosi užtikrinimą;

b) tos trečiosios šalies ir veisimo programoje dalyvaujančių veisėjų ekonominės veiklos interesai nesikerta;

c) ta trečioji šalis įvykdo visus būtinius reikalavimus, kad galėtų vykdyti tą veiklą;

d) tos grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos nurodo veiklą, kurią jos ketina perduoti trečiajai šaliai, taip pat tų trečiųjų šalių pavadinimą (vardą, pavardę) ir kontaktinius duomenis savo paraiškose, nurodytose 2 dalyje.

5. Kai bent 24 mėnesių laikotarpiu neatsiranda veisėjų, kurių ūkiai, kuriuose jie laiko savo veislinius gyvūnus, yra atitinkamoje geografinės teritorijos dalyje ir kurie dalyvauja pagal 3 dalį patvirtintoje veisimo programoje, 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad atitinkama grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija patikslintų savo veisimo programos geografinę teritoriją, kad ji neapimtų tos dalies.

9 straipsnis

Patvirtintos veisimo programos pakeitimai

1. Prieš įgyvendindama bet kokius svarbius pakeitimus, susijusius su 8 straipsnio 3 dalyje nurodytais reikalavimais, veisimo programoje, patvirtintoje vadovaujantis šia nuostata, grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija apie tuos pakeitimus praneša kompetentingai institucijai, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą tai grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai.
2. Pranešimas teikiamas raštu popierine arba elektronine forma.
3. Jei per 90 dienų laikotarpį nuo pranešimo pateikimo datos kompetentinga institucija nenurodo kitaip, tie pakeitimai laikomi patvirtintais.
4. Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos skaidriai ir laiku informuoja veisėjus, dalyvaujančius veisimo programose, apie jų veisimo programų, patvirtintų pagal 3 dalį, pakeitimus.

10 straipsnis

Nukrypti nuo 8 straipsnio 3 dalies leidžiančios nuostatos dėl veisimo programų patvirtinimo

1. Nukrypstant nuo 8 straipsnio 3 dalies, kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai, gali atsisakyti patvirtinti tos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos veisimo programą, kuri atitinka I priedo 2 dalyje nustatytus reikalavimus, ir taip pat, jei tai grynaveisliai veisliniai arklinių šeimos gyvūnai – I priedo 3 dalyje nustatytus reikalavimus, remdamasi tuo, kad ta veisimo programa sukeltų pavojų veisimo programai, kurią tai pačiai veislei vykdo kita grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija ir kuri jau buvo patvirtinta toje valstybėje narėje, dėl bent vienos iš šių priežasčių:
 - a) veislės savybių esminių požymių ar pagrindinių tos veisimo programos tikslų;
 - b) tos veislės išsaugojimo ar tos veislės genetinės įvairovės arba
 - c) kai tos veisimo programos tikslas yra išsaugoti tą veislę – veiksmingas tos veisimo programos įgyvendinimas:
 - i) jei tai yra nykstanti veislė arba
 - ii) jei tai autochtoninė veislė, retai randama vienoje ar keliose Sąjungos teritorijose.
2. Taikant 1 dalį, kompetentinga institucija deramai atsižvelgia į:
 - a) veisimo programų, kurios tai veislei jau patvirtintos toje valstybėje narėje, skaičių;
 - b) veislinių gyvūnų populiacijos, kuriai taikomos tos veisimo programos, dydį;
 - c) galimą genetinį veisimo programų, kurias vykdo kitos grynaveislių tos pačios veislės veislinių gyvūnų veisimo organizacijos kitose valstybėse narėse arba veisimo įstaigos trečiojoje šalyje, indėlį.

11 straipsnis

Atsisakymas patvirtinti veisimo programas

Kai kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, atsisako patvirtinti veisimo programą, kurią pagal 8 straipsnio 1 dalį pateikė tokia grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, arba atsisako patvirtinti veisimo programos, apie kurią pranešta pagal 9 straipsnio 1 dalį, pakeitimus, ji tai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai pateikia pagrįstą savo atsisakymo paaiškinimą.

12 straipsnis

Pranešimas apie valstybėse narėse, išskyrus valstybę narę, kurioje grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija yra pripažinta, vykdomas veisimo programas ir tų programų patvirtinimas

1. Kai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija ketina vykdyti veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį, taip pat ir su veisliniais gyvūnais, laikomais kitoje valstybėje narėje nei valstybė narė, kurioje vadovaujantis 4 straipsnio 3 dalimi yra pripažinta ta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija (šiam straipsnyje – ta kita valstybė narė), ta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija praneša kompetentingai institucijai, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą tai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, apie numatomą jos geografinės teritorijos išplėtimą.

2. Kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai:

- a) likus ne mažiau kaip 90 dienų iki numatomos veisimo programos pradžios dienos toje kitoje valstybėje narėje pateikia pranešimą tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai ir pranešimą gavusios institucijos prašymu pateikia to pranešimo vertimą į vieną iš tos kitos valstybės narės oficialiųjų kalbų;
- b) pranešimą gavusios institucijos prašymu, likus ne mažiau kaip 60 dienų iki numatomos veisimo programos pradžios dienos toje kitoje valstybėje narėje, pateikia veisimo programos kopiją, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį, jei to pareikalavo ta institucija, kartu su vertimu į vieną iš tos kitos valstybės narės oficialiųjų kalbų, kurį pateikia prašymą pateikusi grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija.

3. Per 90 dienų nuo 2 dalies a punkte nurodyto pranešimo gavimo dienos tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti patvirtinti jos teritorijoje vykdomą veisimo programą, kai:

- a) toje kitoje valstybėje narėje su tos pačios veislės grynaveisliais veisliniais gyvūnais jau vykdoma patvirtinta veisimo programa ir
- b) patvirtinus dar vieną veisimo programą, tai galėtų sukelti pavojų veisimo programai, kurią tai pačiai veislei vykdo kita grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija ir kuri jau buvo patvirtinta toje kitoje valstybėje narėje dėl bent vieno iš šių tikslų:
 - i) veislės savybių esminių požymių ar pagrindinių tos veisimo programos tikslų;
 - ii) tos veislės išsaugojimo ar tos veislės genetinės įvairovės;
 - iii) kai veisimo programos tikslas yra išsaugoti tą veislę, veiksmingo tos veisimo programos įgyvendinimo:
 - jei tai yra nykstanti veislė arba
 - jei tai autochtoninė veislė, retai randama vienoje ar keliose Sąjungos teritorijose.

4. Tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija praneša kompetentingai institucijai, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, apie pranešimo, numatyto šio straipsnio 1 dalyje, rezultatus ir, kai ji atsisako patvirtinti veisimo programos vykdymą savo teritorijoje, pateikia pagrįstą atsisakymo paaiškinimą.

5. Jeigu tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija per 90 dienų nuo 2 dalies a punkte nurodyto pranešimo gavimo dienos nepateikia atsakymo dėl to pranešimo, programa laikoma patvirtinta.
6. Kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, nepagrįstai nedelsdama praneša grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai apie šio straipsnio 2 dalies a punkte numatyto pranešimo rezultatus ir atsisakius patvirtinti, pateikia tai grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai pagrįstą to atsisakymo, nurodyto šio straipsnio 4 dalyje, paaiškinimą.
7. Kai tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija pagal 3 dalį atsisako patvirtinti programą, ji praneša Komisijai apie savo atsisakymą ir kartu išdėsto to atsisakymo priežastis.
8. Kai tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija atsisako patvirtinti programą, vadovaudamasi šio straipsnio 3 dalimi, ir grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, kuri ketina vykdyti tą veisimo programą toje kitoje valstybėje narėje, prašo persvarstyti tą atsisakymą, tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija ir kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, tarpusavyje bendradarbiauja to prašymo persvarstyti klausimu.
9. Kompetentinga institucija, kuri pagal 4 straipsnio 3 dalį suteikė pripažinimą grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai, praneša tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai apie veisimo programų, patvirtintų pagal 9 straipsnio 3 dalį, pakeitimus.
10. Tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, veikianti pagal šį straipsnį tos kitos valstybės narės teritorijoje, tai kompetentingai institucijai pateikia naujausią informaciją, visų pirma apie veisėjų ir veislinių gyvūnų, kuriems toje teritorijoje taikoma veisimo programa, skaičių. Bet kuris toks prašymas pateikiamas tokiu pat būdu kaip ir prašymai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijoms, pripažintoms toje kitoje valstybėje narėje.
11. Tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija gali atšaukti patvirtintą veisimo programą, numatytą šiame straipsnyje, kai ne mažiau kaip 12 mėnesių joks veisėjas nedalyvavo toje veisimo programoje tos kitos valstybės narės teritorijoje.

III SKYRIUS

Veisėjų, grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų teisės ir pareigos

13 straipsnis

Pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintose veisimo programose dalyvaujančių veisėjų teisės

1. Veisėjai turi teisę dalyvauti veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, su sąlyga, kad:
 - a) jų veisliniai gyvūnai yra laikomi ūkiuose geografinėje tos veisimo programos teritorijoje;
 - b) jų veisliniai gyvūnai, jei tai grynaveisliai veisliniai gyvūnai, priklauso veislei, o, jei tai hibridinės veislinės kaulės – veislei, linijai ar kryžminimo būdu išveistai veislei, kurioms taikoma ta veisimo programa.
2. Veisėjai, dalyvaujantys pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintoje veisimo programoje, turi teisę:
 - a) pagal 18 ir 20 straipsnius įrašyti savo grynaveislius veislinius gyvūnus į pagrindinį kilmės knygos, kurią tai veislei yra sudariusi grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, skyrių;
 - b) pagal 20 straipsnį įrašyti savo gyvūnus į papildomą kilmės knygos, kurią tai veislei yra sudariusi grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, skyrių;

- c) pagal 23 straipsnį įrašyti savo hibridines veislines kiaules į kilmės registrą, kurį tai veislei, linijai ar kryžminimo būdu išveistai veislei yra sudariusi hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija;
 - d) dalyvauti atliekant produktyvumo tyrimus ir genetinį vertinimą pagal 25 straipsnį;
 - e) gauti zootechninį pažymėjimą, išduodamą pagal 30 straipsnio 1 ir 4 dalis;
 - f) paprašius gauti naujausius savo veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo rezultatus, jeigu tie rezultatai yra prieinami;
 - g) turėti galimybę naudotis visomis kitomis paslaugomis, teikiamomis toje veisimo programoje dalyvaujantiems veisėjams, ir kurias teikia grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, vykdanči tą veisimo programą.
3. Be teisių, nustatytų 1 ir 2 dalyse, kai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos taisyklėse numatyta narystė, veisėjai, nurodyti 1 dalyje, taip pat turi teisę:
- a) tapti tos grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos nariu;
 - b) dalyvauti apibrėžiant ir plėtojant veisimo programą, vadovaujantis darbo tvarkos taisyklėmis, nurodytomis I priedo 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkte.

14 straipsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų teisės ir pareigos

1. Dėl savo veisimo programų, patvirtintų pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos turi teisę apibrėžti ir vykdyti tokias veisimo programas savarankiškai, laikantis šio reglamento nuostatų ir visų jų patvirtinimo sąlygų.
2. Grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos turi teisę pašalinti veisėjus iš dalyvavimo veisimo programoje, kai tie veisėjai nesilaiko tos veisimo programos taisyklių arba nevykdo pareigų, nustatytų darbo tvarkos taisyklėse, nurodytose I priedo 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkte.
3. Be 2 dalyje nurodytos teisės, narystę numatančios grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos turi teisę pašalinti veisėjus iš narių, kai tie veisėjai nevykdo savo pareigų, nustatytų darbo tvarkos taisyklėse, nurodytose I priedo 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkte.
4. Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, nedarant poveikio teismų vaidmeniui, yra atsakingos už ginčų, kurie gali kilti tarp veisėjų ir tarp veisėjų bei grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos vykdančių pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintas veisimo programas, sprendimą, laikantis I priedo 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkte nurodytų darbo tvarkos taisyklių.

IV SKYRIUS

Veislinių gyvūnų įrašymas į kilmės knygas ir veisimo registrus ir jų pripažinimas tinkamais veisimui

1 skirsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymas į kilmės knygas ir jų pripažinimas tinkamais veisimui

15 straipsnis

Kilmės knygų sandara

Kilmės knygas sudaro pagrindinis skyrius ir, kai tai numatyta veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, vienas ar daugiau papildomų skyrių.

16 straipsnis

Kilmės knygų pagrindinis skyrius

1. Jeigu grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos nustato grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymo į skirtingus poskyrius kriterijus ar procedūras, tos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos gali kilmės knygų pagrindinį skyrių suskirstyti į poskyrius:

- a) pagal tų gyvūnų pranašumus ir padalyti tuos poskyrius pagal jų lytį ir amžių arba
- b) pagal tų gyvūnų amžių ar lytį, jeigu tie poskyriai taip pat padalijami pagal jų pranašumus.

Pagal tuos kriterijus ir procedūras gali būti reikalaujama, kad prieš įrašant grynaveislį veislinį gyvūną į konkretų pagrindinio skyriaus poskyrį būtų atliktas to gyvūno produktyvumo tyrimas arba genetinis vertinimas, numatytas 25 straipsnyje, arba bet koks kitas įvertinimas, apibūdintas veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.

2. Kai veisimo programoje nustatomos papildomos įrašymo į kilmės knygos pagrindinį skyrių sąlygos be tų kurios nustatytos II priedo 1 dalies I skyriuje, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, vykdanči tą veisimo programą, į tą pagrindinį skyrių įtraukia ne bent vieną poskyrį, į kurį veisėjui pateikus prašymą įrašomi grynaveisliai veisliniai gyvūnai, atitinkantys tik II priedo 1 dalies I skyriaus ir 21 straipsnio sąlygas.

17 straipsnis

Kilmės knygų papildomi poskyriai

Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tos pačios rūšies gyvūnams, kurie nėra tinkami įrašyti į pagrindinį skyrių, kilmės knygoje gali nustatyti vieną ar daugiau papildomų skyrių, jeigu veisimo programoje nustatytoje taisyklėse leidžiama tų gyvūnų palikuonis įrašyti į pagrindinį skyrių pagal taisykles nustatytas:

- a) II priedo 1 dalies III skyriaus 1 punkto a papunktyje, jei tai galvijų, kiaulių, avių ir ožkų rūšių gyvūnų patelės;
- b) II priedo 1 dalies III skyriaus 2 punkte, jei tai nykstančių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų rūšių gyvūnai arba „atsparios“ (angl. *hardy*) avių veislės, arba
- c) II priedo 1 dalies III skyriaus 1 punkto b papunktyje, jeigu tai arklinių šeimos gyvūnų patinai ir patelės.

18 straipsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymas į kilmės knygos pagrindinį skyrių

1. Veisėjams paprašius, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos įrašo į pagrindinį jų veisimo knygos skyrių ar jame įrašymui įregistruoja visus į jų veisimo programą įtrauktos veislės grynaveislius veislinius gyvūnus, jei tie gyvūnai atitinka II priedo 1 dalies I skyriuje išdėstytus reikalavimus ir, kai taikoma, tuos gyvūnus, kurie yra veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų palikuonys, pagal taisykles, numatytas 21 straipsnyje.

2. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos neatsisako įrašyti grynaveislis veislinio gyvūno į pagrindinį savo kilmės knygų skyrių remdamosi tuo, kad jis jau įrašytas į pagrindinį tos pačios veislės arba, jei tai kryžminio veisimo programa, vykdyta su grynaveisliais veisliniais arklinių šeimos gyvūnais, kitokios veislės kilmės knygos, kurią yra sudariusi pagal 4 straipsnio 3 dalį pripažinta kita grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija arba veisimo įstaiga trečiojoje šalyje, įtraukta į sąrašą, numatytą 34 straipsnyje, skyrių.

3. Kai pagrindinis kilmės knygos skyrius padalytas į poskyrius, įrašymo į pagrindinį skyrių kriterijus atitinkančius grynaveislius veislinius gyvūnus grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija įrašo į tą poskyrį, kuris atitinka tų grynaveislių veislinių gyvūnų pranašumus.

19 straipsnis

Nuo reikalavimų gyvūnų įrašymui į pagrindinį kilmės knygų skyrių nukrypti leidžiančios nuostatos, kuriant naują veislę ar atkuriant veislę

1. Nukrypstant nuo 18 straipsnio 1 dalies, kai veislinių gyvūnų veisimo organizacija vykdo veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, veislei, kuriai jokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, įtrauktoje į 34 straipsnyje nurodytą sąrašą, nėra kilmės knygos, ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija gali į pagrindinį tos naujai sukurtos kilmės knygos skyrių įrašyti grynaveislius veislinius gyvūnus arba skirtingų veislių grynaveislių veislinių gyvūnų palikuonis arba gyvūnus, dėl kurių grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija nusprendžia, kad jie atitinka šios naujos veislės savybes ir, kai taikoma, atitinka minimalius produktyvumo reikalavimus, nustatytus veisimo programoje.

Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, besinaudojančios šia nukrypti leidžiančia nuostata:

- a) savo veisimo programoje nustato naujos kilmės knygos sudarymo laikotarpį, derantį su atitinkamos rūšies ar veislės kartos intervalu;
- b) remiasi esama kilmės knyga, į kurią grynaveisliai veisliniai gyvūnai ar jų tėvai pirmą kartą buvo įrašyti po atsivedimo, kartu nurodant pradinį registracijos toje kilmės knygoje numerį;
- c) savo gyvūnų kilmės registravimo sistemoje nustato gyvūnus, kuriuos jos laiko veislės geno fondu.

2. Kai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija ketina atkurti veislę, kuri yra išnykusi ar jai kyla rimta grėsmė išnykti, valstybė narė arba, jei ji taip nusprendžia, kompetentinga institucija gali leisti, kad grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija į pagrindinį kilmės knygos skyrių įrašytų atkuriamos veislės grynaveislių veislinių gyvūnų palikuonis arba kitų veislių grynaveislius veislinius gyvūnus ar jų palikuonis, kurie įtraukti į tos veislės atkūrimą, arba visus kitus gyvūnus, dėl kurių grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija nusprendžia, kad jie atitinka atkuriamos veislės savybes ir kurie, kai taikytina, atitinka minimalius produktyvumo reikalavimus, nustatytus veisimo programoje, jeigu:

- a) tos kilmės knygos sudarymo ar pakartotinio sudarymo laikotarpis, atitinkantis atitinkamą veislę, nustatytas veisimo programoje;
- b) kai taikytina, daroma nuoroda į bet kurią kilmės knygą, į kurią buvo įrašyti tie grynaveisliai veisliniai gyvūnai ar jų palikuonys, kartu nurodant toje kilmės knygoje esantį pradinį registracijos numerį;
- c) gyvūnai, kuriuos ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija laiko atkuriamos veislės atkūrimo fondu, nurodomi kilmės registravimo sistemoje.

3. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, norėdama pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata, nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, arba šio straipsnio 2 dalyje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, parengia išsamų planą, kaip sukurti arba atstatyti jos veisimo programas, nurodytos 8 straipsnio 1 dalyje, veislę.

4. Pasibaigus šio straipsnio 1 dalies a punkte ir šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems laikotarpiams, kompetentinga institucija vykdo 43 straipsnyje numatytą oficialią kontrolę.

5. Kai veislė kuriama arba atkuriamą pagal šį straipsnį, valstybės narės viešai paskelbia tą informaciją, tuo tikslu įtraukdamos nuorodą į 7 straipsnyje numatytą sąrašą.

20 straipsnis

Gyvūnų įrašymas į papildomus skyrius ir jų palikuonių perkėlimas į pagrindinį skyrių

1. Kai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija pagal 17 straipsnį nustato papildomus skyrius, veisėjams pateikus prašymą, ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija į savo veisimo programą įtrauktos rūšies gyvūnus, kurie nėra tinkami įrašyti į pagrindinį skyrių, įrašo į atitinkamus papildomus 17 straipsnyje numatytus skyrius, jeigu tie gyvūnai atitinka II priedo 1 dalies II skyriuje išdėstytas sąlygas.

2. Veisėjams pateikus prašymą, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija įrašo gyvūnų palikuonis, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, į pagrindinį skyrių, numatytą 16 straipsnyje, ir laiko tuos palikuonis grynaveisliais veisliniais gyvūnais, jei tie palikuonys atitinka sąlygas, nustatytas II priedo 1 dalies III skyriuje.

21 straipsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų pripažinimas tinkamais veisimui

1. Veisėjai, vykdančys veisimo programą, patvirtiną pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, pripažįsta tinkamu veislei:

- a) kergimui kiekvieną tos veislės grynaveislių veislinių gyvūną;
- b) dirbtiniam sėklinimui spermą, surinktą iš grynaveislių veislinių galvijų, kurie buvo genetiškai įvertinti pagal 25 straipsnį;
- c) dirbtiniam sėklinimui spermą, surinktą iš grynaveislių veislinių kiaulių, avių ar ožkų šeimos gyvūnų, kuriems buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- d) dirbtiniam sėklinimui spermą, surinktą iš grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų, kuriems pagal veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, reikalavimus buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- e) embrionų perkėlimui oocitus, surinktus ir naudojamus embrionų gamybai *in vitro* ir embrionams gautiems *in vivo*, užsimezgsiems naudojant spermą pagal šios dalies b ar c punktą, jeigu tie oocitai ir embrionai buvo surinkti iš grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų šeimos gyvūnų, kuriems buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- f) embrionų perkėlimui oocitus, surinktus ir naudojamus embrionų gamybai *in vitro* ir embrionams gautiems *in vivo*, užsimezgsiems naudojant spermą pagal šios dalies d punktą, jeigu tie oocitai ir embrionai buvo surinkti iš grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų, kuriems pagal veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, reikalavimus buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- g) grynaveislių veislinių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų šeimos gyvūnų patinų tyrimui spermą, surinktą iš grynaveislių veislinių gyvūnų, kuriems nebuvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas, jeigu ta sperma yra naudojama vien tik siekiant iširti tuos grynaveislių veislinių gyvūnų patinus, neviršijant kiekio, kuris yra būtinas, kad ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija galėtų atlikti tokius tyrimus pagal 25 straipsnį, ribų.

2. Grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų atveju, nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija gali uždrausti arba apriboti vieno ar kelių reprodukcijos metodų, nurodytų toje dalyje, naudojimą arba grynaveisliams veisliniams gyvūnams naudoti vieną ar kelis tokius reprodukcijos metodus, įskaitant jų genetinės medžiagos produktų naudojimą, jeigu tas draudimas ar apribojimas yra nustatytas jų veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.

Bet koks toks draudimas ar apribojimas, išdėstytas grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos veisimo programoje, kuri sudarė veislės kilmės knygą pagal I priedo 3 dalies 3 punkto a papunktį, yra privalomas veisimo organizacijų, sudarančių tos pačios veislės pagalbinę kilmės knygą, veisimo programose pagal I priedo 3 dalies 3 punkto b papunktį.

3. Nykstančios veislės atveju grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija gali uždrausti arba apriboti tos veislės grynaveislių veislinių gyvūnų naudojimą, įskaitant jų genetinės medžiagos produktų naudojimą, jei tas naudojimas pakenktų tos veislės išsaugojimui ar genetinei įvairovei.

4. Sperma, nurodyta 1 dalies g punkte, surinkta iš grynaveislių veislinių gyvūnų patinų, įrašytų į pagrindinį kilmės knygos, kurią sudarė grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, vykdanči veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį, ir, kai taikoma, 12 straipsnį, skyrių, priimama kitos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, vykdančios tos pačios veislės patvirtintą veisimo programą toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje, atliekant produktyvumo tyrimą ir, jei taikoma, genetinį vertinimą tokiomis pačiomis sąlygomis ir kiekio apribojimais, kurie yra taikomi ir jų pačių grynaveislių veislinių gyvūnų patinams.

5. Taikant 1 ir 4 dalis, tose dalyse nurodytų grynavaislių veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktus renka, gamina, apdoroja ir saugo spermos surinkimo arba saugojimo centras arba embrionų surinkimo ar gamybos grupė, kuriems pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę leista Sąjungoje prekiauti šiomis prekėmis.

6. Nukrypstant nuo 5 dalies, valstybė narė gali leisti spermos surinkimo ar laikymo centrums, embrionų laikymo centrui, embrionų surinkimo ar gamybos grupei arba konkreitiems kvalifikuotiems darbuotojams, patvirtintiems pagal tos valstybės narės teisės aktus, surinkti, gaminti, perdirbti ir laikyti grynavaislių veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktus tos valstybės narės teritorijoje.

7. Nukrypstant nuo 1 dalies b, c ir e papunkčių, kai veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, tikslas yra išsaugoti veislę arba išsaugoti tos veislės esamą genetinę įvairovę, produktyvumo tyrimas arba genetinis vertinimas atliekamas tik kai tokį produktyvumo tyrimą ar genetinį vertinimą reikalaujama atlikti toje veisimo programoje.

22 straipsnis

Tapatybės patvirtinimo metodai

1. Kai grynavaisliai veisliniai galvijai, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnai naudojami dirbtiniam sėklinimui skirtai spermai rinkti, grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos reikalauja, kad tie grynavaisliai veisliniai gyvūnai būtų identifikuojami pagal jų kraujo grupės tyrimą arba pagal bet kokią kitą tinkamą metodą, kaip antai DNR tyrimą, užtikrinantį bent tokio pat laipsnio tikrumą.

2. Kai grynavaisliai veisliniai galvijai, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnai naudojami oocitų ir embrionų rinkimui, ir kai grynavaislės veislės kiaulės yra naudojamos dirbtiniam sėklinimui skirtai spermai rinkti, grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos gali reikalauti, kad tie veisliniai gyvūnai būtų identifikuojami naudojant vieną iš metodų, nurodytų 1 dalyje.

3. Kuriai nors valstybei narei arba atitinkamos rūšies veislinių gyvūnų veisimo Europos asociacijai paprašius, Komisija, atsižvelgdama į techninę pažangą ir 29 straipsnyje nurodytų Europos Sąjungos etaloninių centrų, ICAR ar Gyvūnų genetikos tarptautinės draugijos (angl. *International Society for Animal Genetics*, ISAG) rekomendacijas, gali priimti įgyvendinimo aktus, patvirtinančius veislinių gyvūnų tapatybės patvirtinimo metodus, jeigu jais užtikrinamas tikrumas bent prilygsta tikrumui, kuris užtikrinamas tų veislinių gyvūnų kraujo grupės tyrimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 62 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 skirsnis

Hibridinių veislinių kiaulių registracija kilmės registruose ir jų pripažinimas tinkamomis veisimui

23 straipsnis

Hibridinių veislinių kiaulių registracija kilmės registruose

1. Hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, jų veisėjams paprašius, savo kilmės registre įregistruoja kiekvieną tos pačios veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės hibridinę veislinę kiaulę, kuri atitinka II priedo 2 dalyje išdėstytus reikalavimus.

2. Hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos neatsisako savo kilmės registruose įregistruoti hibridinių veislinių kiaulių, kurios pagal II priedo 2 dalį buvo įregistruotos kilmės registre, kuri tai pačiai veislei, linijai ar kryžminimo būdu išveistai veislei yra sudariusi pagal 4 straipsnio 3 dalį toje pačioje arba kitoje valstybėje narėje pripažinta hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija.

24 straipsnis

Hibridinių veislinių kiaulių ir jų genetinės medžiagos produktų pripažinimas tinkamais veisimui

1. Hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, vykdanči veisimo programą, patvirtiną pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, veislei, linijai ar kryžminimo būdu išveistai hibridinių veislinių kiaulių veislei pripažįsta tinkamomis:

- a) kergimui tos pačios veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistas hibridines veislines kiaules, apibrėžtas toje veisimo programoje;
- b) dirbtiniam sėklinimui spermą, surinktą iš hibridinių veislinių kiaulių, kurioms pagal veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, reikalavimus buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- c) embrionų perkėlimui oocitus, surinktus ir naudojamus embrionų gamybai *in vitro* ir embrionams gautiems *in vivo*, užsimezgusiems naudojant spermą pagal b punktą, jeigu tie oocitai ir embrionai buvo surinkti iš hibridinių veislinių kiaulių, kurioms pagal veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, reikalavimus buvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas pagal 25 straipsnį;
- d) hibridinių veislinių kiaulių patinų tyrimui spermą, surinktą iš tų hibridinių veislinių kiaulių, kurioms nebuvo atliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas, jeigu ta sperma yra naudojama vien tik siekiant ištirti tas hibridines veislines kiaules, neviršijant kiekio, kuris tai hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai yra būtinas, siekiant atlikti tokius tyrimus pagal 25 straipsnį, ribų.

2. Hibridinių veislinių kiaulių patinai, įregistruoti kilmės registre, įsteigtame hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, vykdančios veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, ir jų genetinės medžiagos produktai kitos hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, vykdančios tos pačios veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės veisimo programą toje pačioje arba kitoje valstybėje narėje, pripažįstami tinkamais produktyvumo tyrimams ir prireikus – genetiniam vertinimui, taikant tokias pat sąlygas ir kiekio apribojimus, kurie pritaikyti jų pačių hibridinėms veislinėms kiaulėms.

3. Taikant 1 ir 2 dalis, tose dalyse nurodytų hibridinių veislinių kiaulių genetinės medžiagos produktus renka, gamina, apdoroja ir saugo spermos surinkimo ar saugojimo centras arba embrionų surinkimo ar gamybos grupė, kuriems pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę leista Sąjungoje prekiauti šiomis prekėmis.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, valstybė narė gali leisti spermos surinkimo ar laikymo centrams, embrionų laikymo centrui, embrionų surinkimo ar gamybos grupei arba konkreitiems kvalifikuotiems darbuotojams, patvirtintiems pagal tos valstybės narės teisės aktus, surinkti, gaminti, perdirbti ir laikyti hibridinių veislinių kiaulių genetinės medžiagos produktus siekiant juos panaudoti tos valstybės narės teritorijoje.

V SKYRIUS

Produktyvumo tyrimai ir genetinis vertinimas

25 straipsnis

Produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodai

Kai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos ar pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirta trečioji šalis atlieka veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimą arba genetinį vertinimą, ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija ar trečioji šalis užtikrina, kad tokie produktyvumo tyrimai ar genetiniai vertinimai būtų atliekami pagal taisykles, išdėstytas:

- a) III priede, jei tai grynaveisliai veisliniai galvijai, kiaulės, avys ir ožkos ir, jei tai hibridinės veislinės kiaulės;
- b) veisimo programoje, kurią grynaveisliams veisliniams arklinių šeimos gyvūnams vykdo ta grynaveislių veislinių gyvūnų organizacija, kaip patvirtinta pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.

26 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai ir įgyvendinimo įgaliojimai dėl reikalavimų produktyvumo tyrimams ir genetiniam vertinimui

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 61 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl III priedo pakeitimų, susijusių su grynaveislių veislinių galvijų, avių ir ožkų produktyvumo tyrimais ir genetiniu vertinimu, būtinų, kad būtų atsižvelgta į:

- a) mokslo pažangą;
- b) technikos pokyčius arba
- c) būtinybę išsaugoti vertingus genetinius išteklius.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, nustatančius vienodas grynaveislių veislinių galvijų, avių ir ožkų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo taisykles, nurodytas šiame straipsnyje, įskaitant jų rezultatų aiškinimą. Tai darydama, ji atsižvelgia į mokslo ir technikos pažangą ar atitinkamų 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų Europos Sąjungos etaloninių centrų rekomendacijas, arba, jei tokių rekomendacijų nėra, į principus, dėl kurių susitarta ICAR. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 62 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

27 straipsnis

Produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo atlikimas

1. Kai produktyvumo tyrimai arba genetinis vertinimas turi būti atliekami pagal veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos:

- a) pačios atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą arba
- b) paskiria trečiąsias šalis, kurioms tie produktyvumo tyrimai arba genetinis vertinimas yra perduodami atlikti.

2. Valstybė narė arba, jei ta valstybė narė taip nusprendžia, jos kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad pagal 1 dalies b punktą siekiant paskirti trečiąsias šalis, tos trečiosios šalys turi turėti tos valstybės narės ar jos kompetentingų institucijų suteiktą leidimą atlikti veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkama paskirta trečioji šalis yra viešoji įstaiga, kurią kontroliuoja ta valstybė narė arba jos kompetentingos institucijos.

3. Valstybė narė arba, jei ta valstybė narė taip nusprendžia, jos kompetentingos institucijos, naudodamosi 2 dalyje nurodyta nuostata, užtikrina, kad trečiosioms šalims, nurodytoms toje dalyje, suteikiamas leidimas, jei jos turi:

- a) patalpas ir įrangą, būtinas atlikti produktyvumo tyrimams ar genetiniam vertinimui;
- b) tinkamai kvalifikuotus darbuotojus ir
- c) pajėgumus atlikti tuos produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą pagal 25 straipsnį.

4. Nukrypstant nuo 8 straipsnio 4 dalies a punkto, valstybė narė arba jos kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad trečioji šalis, kuriai suteiktas leidimas pagal šio straipsnio 2 dalį, arba paskirta viešoji įstaiga, kurią kontroliuoja valstybė narė arba jos kompetentingos institucijos, nurodytos šio straipsnio 2 dalyje, yra atsakingos tai kompetentingai institucijai už reikalavimų, nurodytų šiame reglamente ir taikomų tiems perduotiems produktyvumo tyrimams ar genetiniam vertinimui, laikymosi užtikrinimą.

5. Grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, kurios pačios atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą, arba grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą paskirtos trečiosios šalys, arba trečiosios šalys, kurioms valstybė narė arba jos kompetentingos institucijos suteikė leidimą, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, gali išpareigoti laikytis taisyklių ir standartų, kuriuos nustatė ICAR, arba gali dalyvauti veikloje, kurią vykdo Europos Sąjungos etaloniniai centrai, nurodyti 29 straipsnyje.

Kompetentingos institucijos gali atsižvelgti į tokių išpareigojimų ar dalyvavimo tokioje veikloje rezultatus, pripažindamos tas grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijas, patvirtindamos jų veisimo programas, toms trečiosioms šalims suteikdamos leidimus ar vykdydamos tų veiklos vykdytojų oficialią kontrolę.

6. Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos viešai skelbia išsamią informaciją apie tai, kas atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą.

28 straipsnis

Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų bei trečiųjų šalių, atliekančių produktyvumo tyrimus arba genetinį vertinimą, pareigos

1. Kai grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį veislinių gyvūnų vertinimą arba perduoda tą veiklą trečiajai šaliai pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą, ta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija kompetentingai institucijai, nurodytai 8 straipsnio 3 dalyje arba, kai taikoma, 12 straipsnio 5 dalyje, paprašius teikia tokią informaciją:

- a) visų duomenų gautų iš produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo, susijusio su veisliniais gyvūnais iš ūkių, esančių teritorijoje, kurioje ta kompetentinga institucija vykdo veiklą, įrašus;
- b) išsamią informaciją apie požymių apskaitos metodus;
- c) išsamią informaciją apie produktyvumo aprašymo modelį, naudojamą produktyvumo tyrimų rezultatams analizuoti;
- d) išsamią informaciją apie statistinius metodus, taikomus analizuojant produktyvumo tyrimų rezultatus pagal kiekvieną vertinamąjį požymį;
- e) išsamią informaciją apie kiekvienam vertinamajam požymiui taikomus genetinius parametrus, įskaitant, kai taikoma, duomenis apie genomo vertinimą.

2. Grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija arba, tos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos prašymu, tos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirta trečioji šalis viešai skelbia veislinių gyvūnų, kurių sperma naudojama dirbiniam sėklinimui pagal 21 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktus ir 24 straipsnio 1 dalies b punktą, genetinio vertinimo rezultatus ir nuolat juos atnaujina.

VI SKYRIUS

Europos Sąjungos etaloniniai centrai

29 straipsnis

Europos Sąjungos etaloniniai centrai

1. Tais atvejais, kai pripažįstama, kad reikia derinti ar tobulinti produktyvumo tyrimų ir grynaveislių veislinių gyvūnų genetinio vertinimo metodus, kuriuos naudoja grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirtos trečiosios šalys, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais paskiriami Europos Sąjungos etaloniniai centrai, atsakingi už mokslinį ir techninį įnašą į tų metodų derinimą ar jų tobulinimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Tais atvejais, kai pripažįstama, kad reikia skatinti nustatyti ar suderinti metodus, kuriuos naudoja grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirtos trečiosios šalys, kompetentingos institucijos arba kitos valstybių narių institucijos, siekdamos išsaugoti nykstančias veisles arba išsaugoti genetinę tų veislių įvairovę, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, siekiant paskirti Europos Sąjungos etaloninius centrus, atsakingus už mokslinį ir techninį įnašą į tų metodų nustatymą ar derinimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Paskyrimai, numatyti 1 ir 2 dalyse vykdomi pagal viešosios atrankos procesą ir trunka ribotą laiką arba yra nuolat peržiūrimi.

4. Pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai:

a) laikosi IV priedo 1 punkte išdėstytų reikalavimų ir

b) yra atsakingi už užduotis:

i) jei tai pagal šio straipsnio 1 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai – nustatytas IV priedo 2 punkte;

ii) jei tai pagal šio straipsnio 2 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai – nustatytas IV priedo 3 punkte;

jeigu tos užduotys yra įtrauktos į etaloninių centrų metines ar daugiametes darbo programas, nustatytas laikantis atitinkamų darbo programų, kurias patvirtino Komisija pagal Reglamento (ES) Nr. 652/2014 36 straipsnį, tikslų ir prioritetų.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 61 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) IV priedo 1 punkte nustatyti reikalavimai Europos Sąjungos etaloniniams centrams;

b) IV priedo 2 ir 3 punktuose nustatytos Europos Sąjungos etaloninių centrų užduotys.

Šioje dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose deramai atsižvelgiama į:

a) grynavaislių veislinių gyvūnų rūšis, kurioms skirti produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodai turi būti suderinti ar patobulinti, ir į mokslo ir technikos pažangą produktyvumo tyrimų ar genetinio vertinimo srityje, arba

b) nykstančias veisles, kurių išsaugojimui arba tų veislių genetinei įvairovei išsaugoti turi būti nustatyti ar suderinti metodai, ir į mokslo ir technikos pažangą tose srityse.

6. Pagal 1 ar 2 dalį paskirtiems Europos Sąjungos etaloniniams centrams taikoma Komisijos kontrolė, siekiant patikrinti, ar:

a) jie laikosi IV priedo 1 punkte išdėstytų reikalavimų;

b) jie vykdo užduotis:

i) jei tai pagal 1 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai – nustatytas IV priedo 2 punkte;

ii) jei tai pagal 2 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai – nustatytas IV priedo 3 punkte.

Jeigu tokios kontrolės rezultatai atskleidžia, kad kuris nors Europos Sąjungos etaloninis centras nevykdo reikalavimų, nustatytų IV priedo 1 punkte, arba nevykdo užduočių, nustatytų IV priedo 2 ar 3 punkte, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais sumažinamas Sąjungos finansinis įnašas, suteiktas pagal Reglamento (ES) Nr. 652/2014 30 straipsnį arba kuriais atšaukiamas Europos Sąjungos etaloninio centro paskyrimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VII SKYRIUS

Zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnis

Zootechinių pažymėjimų, pridedamų prie veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų, išdavimas, turinys ir formatas

1. Kai veisėjai, dalyvaujantys pagal 8 straipsnį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintoje veisimo programoje, prašo jų veisliniams gyvūnams ar jų genetinės medžiagos produktams zootechinių pažymėjimų, grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, vykdanči veisimo programą, išduoda tuos pažymėjimus.
2. Zootechinius pažymėjimus, pridedamus prie veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų, išduoda tik:
 - a) grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, vykdančios tų veislinių gyvūnų veisimo programas, patvirtintas pagal 8 straipsnį ir, kai taikoma, pagal 12 straipsnį;
 - b) 8 straipsnio 3 dalyje arba, kai taikoma, 12 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos kompetentingos institucijos, jeigu tos institucijos taip nusprendžia, arba
 - c) veisimo įstaigos, įtrauktos į sąrašą, numatytą 34 straipsnyje, vykdančios tų veislinių gyvūnų veisimo programas.
3. Grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos užtikrina, kad būtų laiku perduodami zootechniniai pažymėjimai.
4. Kai prekiaujama veisliniais gyvūnais, įrašytais į kilmės knygą, tvarkomą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, arba įregistruotais į kilmės registrą, tvarkomą hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, ar jų genetinės medžiagos produktais, ir kai tuos veislinius gyvūnus ar jų palikuonis, išaugintus iš tų genetinės medžiagos produktų, ketinama įrašyti arba įregistruoti kitoje kilmės knygoje ar kilmės registre, prie tų veislinių gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų pridedamas zootechninis pažymėjimas.

Grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija, tvarkanti kilmės knygą ar kilmės registrą, į kurią yra įrašyti arba įregistruoti tie išsiunčiami veisliniai gyvūnai ar jų genetinės medžiagos produktai, išduoda tą zootechninį pažymėjimą.

5. Kai veisliniai gyvūnai, įrašyti į kilmės knygą ar įregistruoti kilmės registre, tvarkomame veisimo įstaigos, įrašytos į 34 straipsnyje numatytą sąrašą, arba jų genetinės medžiagos produktai įvežami į Sąjungą ir kai ketinama tuos veislinius gyvūnus ar jų palikuonis, išaugintus iš tų genetinės medžiagos produktų įrašyti į kilmės knygą, kurią tvarko grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, arba įregistruoti kilmės registre, tvarkomame hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, prie tų veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų pridedamas zootechninis pažymėjimas.

Tą zootechninį pažymėjimą išduoda veisimo įstaiga, įtraukta į 34 straipsnyje nurodytą sąrašą, kuri tvarko kilmės knygą ar kilmės registrą, kuriame yra įrašyti ar įregistruoti tie veisliniai gyvūnai, arba jį išduoda oficialioji trečiosios išsiuntimo šalies tarnyba.

6. Zootechniniai pažymėjimai, nurodyti 4 ir 5 dalyse:
 - a) juose yra V priedo atitinkamose dalyse ir skyriuose nustatyta informacija;
 - b) atitinka atitinkamas pavyzdines zootechinių pažymėjimų formas, numatytas pagal 10 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose.
7. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija arba veisimo įstaiga, kuri atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą arba juos abu pagal savo veisimo programą, arba, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos atveju, tą veiklą paveda trečiosioms šalims pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą, grynaveisliam veisliniam gyvūnui ar jo genetinės medžiagos produktams išduotame zootechiniame pažymėjime nurodo:
 - a) to produktyvumo tyrimo rezultatus;

- b) naujausius to genetinio vertinimo rezultatus ir
- c) genetinius trūkumus ir to veislinio gyvūno ar tų genetinės medžiagos produktų donorų genetines ypatybes, susijusias su ta veisimo programa.

8. Hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija arba veisimo įstaiga, kuri atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą arba juos abu pagal savo veisimo programą, arba, hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos atveju, tą veiklą paveda trečiosioms šalims pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą, kai to reikalaujama toje veisimo programoje, zootechniniame pažymėjime, išduotame hibridinei veislinei kiaulei ar jos genetinės medžiagos produktams, nurodo:

- a) to produktyvumo tyrimo rezultatus;
- b) naujausius to genetinio vertinimo rezultatus ir
- c) genetinius trūkumus ir to veislinio gyvūno ar tų genetinės medžiagos produktų donorų genetines ypatybes, susijusias su ta veisimo programa.

9. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 61 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, iš dalies keičiančius V priede nustatytą zootechninių pažymėjimų turinį, siekiant juos atnaujinti, kad būtų atsižvelgta į:

- a) mokslo pažangą;
- b) technikos pokyčius;
- c) vidaus rinkos veikimą arba
- d) būtiną išsaugoti vertingus genetinius išteklius.

10. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos pavyzdinės zootechninių veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų pažymėjimų formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

31 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimų prekybai veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais skirtų zootechninių pažymėjimų išdavimui, turiniui ir formatui

1. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 2 dalies a punkto, kompetentinga institucija gali leisti, kad prie genetinės medžiagos produktų būtų pridėdamas zootechninis pažymėjimas, išduotas pagal informaciją, gautą iš grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, spermos surinkimo ar saugojimo centro arba embrionų surinkimo ar gamybos grupės, kuriems pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę leista Sąjungoje prekiauti tais genetinės medžiagos produktais.

2. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 6 dalies b punkto, kompetentinga institucija gali leisti, kad pavyzdinės formos, nurodytos 30 straipsnio 6 dalies b punkte, nebūtų naudojamos, jeigu:

- a) veislinių galvijų, kiaulių, avių ir ožkų atveju – informacija, nustatyta V priedo 2 dalies I skyriuje arba V priedo 3 dalies I skyriuje, pateikiama kituose dokumentuose, pridedamuose prie tų veislinių gyvūnų, ir kuriuos išdavė grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija;
- b) galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų atveju:
 - i) grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai arba kitiems veiklos vykdytojams, nurodytiems 1 dalyje, pateikus prašymą, informacija, susijusi su tų genetinės medžiagos produktų donorais, yra pateikiama kituose dokumentuose arba zootechninio pažymėjimo originalo kopijose, pridedamose prie tų genetinės medžiagos produktų, arba prieš arba po tų genetinės medžiagos produktų išsiuntimo;
 - ii) informacija, susijusi su sperma, oocitais ar embrionais, pateikiama kituose dokumentuose, pridedamuose prie tos spermos, tų oocitų arba tų embrionų, ir yra parengta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos arba kitų veiklos vykdytojų, nurodytų 1 dalyje.

3. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 7 dalies a ir b punktų ir 30 straipsnio 8 dalies a ir b punktų, kai produktyvumo tyrimo ar genetinio vertinimo rezultatai yra viešai prieinami interneto svetainėje, grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos arba kiti veiklos vykdytojai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, zootechniniame pažymėjime arba dokumentuose, nurodytuose šio straipsnio 2 dalies a punkte, gali nurodyti interneto svetainę, kurioje galima rasti tuos rezultatus

32 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimų grynaveisliams veisliniams arklinių šeimos gyvūnams išduotų zootechninių pažymėjimų formatui

1. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 6 dalies, grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų atveju informacija, nustatyta V priedo 2 dalies I skyriuje, pateikiama arklinių šeimos gyvūnams išduodamame identifikavimo dokumente, galiojančiame visą gyvūno gyvenimo laikotarpį. Komisija priima deleguotuosius aktus dėl tokių identifikavimo dokumentų turinio ir formato pagal 61 straipsnį.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos arklinių šeimos gyvūnams išduodamų identifikavimo dokumentų, galiojančių visą gyvūno gyvenimo laikotarpį, pavyzdinės formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai atnaujinti produktyvumo tyrimų ar genetinio vertinimo rezultatai yra viešai prieinami interneto svetainėje, kompetentingos institucijos gali leisti, kad informacija, nustatyta V priedo 2 dalies I skyriaus 1 punkto m papunktyje, nebūtų įtraukta į dokumentą nurodytą 1 dalyje, jeigu grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija tame dokumente nurodo tą interneto svetainę.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentingos institucijos gali leisti, kad informacija, nustatyta V priedo 2 dalies I skyriaus 1 punkto m ir n papunkčiuose, būtų pateikiama kituose dokumentuose, kuriuos išdavė grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija grynaveisliams veisliniams gyvūnams, išrašytiems į kilmės knygą, kurią tvarko ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija.

33 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimų veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimui į Sąjungą skirtų zootechninių pažymėjimų išdavimui, turiniui ir formatui

1. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 2 dalies c punkto ir 5 dalies, prie genetinės medžiagos produktų gali būti pridodamas zootechninis pažymėjimas, kurį veisimo įstaigos vardu, vadovaujantis informacija, gauta iš tos veisimo įstaigos, išdavė spermos surinkimo ar saugojimo centras arba embrionų surinkimo ar gamybos grupė, kuriems pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę leista įvežti į Sąjungą tuos genetinės medžiagos produktus.

2. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 6 dalies b punkto, pavyzdinės formos, nurodytos 30 straipsnio 6 dalies b punkte neturi būti naudojamos, jeigu:

- a) informacija, nustatyta atitinkamose V priedo dalyse ir skyriuose, yra pateikta kituose dokumentuose, pridedamuose prie veislinio gyvūno ar jo genetinės medžiagos produktų;
- b) veisimo įstaiga, vykdanči veisimo programą, ar kitas veiklos vykdytojas, nurodytas 1 dalyje, pateikia tų dokumentų išsamų sąrašą, nurodo, kad informacija, nustatyta atitinkamose V priedo dalyse ir skyriuose, yra pateikta tuose dokumentuose ir patvirtina tų dokumentų turinį.

3. Nukrypstant nuo 30 straipsnio 7 dalies a ir b punktų ir 30 straipsnio 8 dalies a ir b punktų, kai produktyvumo tyrimo ar genetinio vertinimo rezultatai yra viešai prieinami interneto svetainėje, veisimo įstaigos arba kiti veiklos vykdytojai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, zootechniniame pažymėjime arba kituose dokumentuose, nurodytuose šio straipsnio 2 dalies a punkte, gali nurodyti interneto svetainę, kurioje galima rasti tuos rezultatus.

VIII SKYRIUS

Veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimas į Sąjungą

34 straipsnis

Veisimo įstaigų įtraukimas į sąrašą

1. Komisija tvarko veisimo įstaigų sąrašą, jį atnaujina ir skelbia.
2. Į 1 dalyje numatytą sąrašą Komisija įtraukia tik tą veisimo įstaigą, dėl kurios ji iš trečiosios šalies oficialios tarnybos yra gavusi dokumentus, įrodančius, kad veisimo įstaiga atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) ji vykdo veisimo programą, lygiavertę veisimo programoms, patvirtintoms pagal 8 straipsnio 3 dalį, ir kurią su ta pačia veisle vykdo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba su ta pačia veisle, linija ar kryžminimo būdu išveista veisle vykdo hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, remdamosi:
 - i) veislinių gyvūnų įrašymu į kilmės knygas arba jų registracija kilmės registruose;
 - ii) veislinių gyvūnų pripažinimu tinkamais veisimui;
 - iii) veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktų naudojimu tyrimams ir veisimui;
 - iv) metodais, taikomais produktyvumo tyrimams ir genetiniam vertinimui;
 - b) ji yra prižiūrima ar kontroliuojama tos trečiosios šalies oficialios tarnybos;
 - c) ji yra patvirtinusi darbo tvarkos taisykles, siekiant užtikrinti, kad veisliniai gyvūnai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų įrašyti į kilmės knygas arba hibridinių veislinių kiaulių organizacijų įregistruoti į kilmės registrus ir jų palikuonys, išauginti iš tokių veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktų, yra įrašomi į kilmės knygas arba yra tinkami įrašyti nediskriminuojant dėl jų kilmės šalies, grynaveislių veislinių gyvūnų atveju – į tos pačios veislės kilmės knygą arba hibridinių veislinių kiaulių atveju – į tos pačios veislės, linijos arba kryžminimo būdu išveistos veislės kilmės registrą, kurį tvarko ta veisimo įstaiga.
3. Į šio straipsnio 1 dalyje numatytą sąrašą Komisija taip pat įtraukia nuorodą į tas trečiąsias šalis, kurios yra nustačiusios priemones, laikomas lygiavertėmis pagal 35 straipsnį, įskaitant nuorodą į visas veisimo įstaigas tose trečiojoiose šalyse.
4. Komisija nepagrįstai nedelsdama pašalina iš sąrašo veisimo įstaigas, kurios nebeatitinka bent vieno iš reikalavimų, nurodytų 2 dalyje.

35 straipsnis

Priemonių, taikomų gyvūnų veisimui trečiojoiose šalyse, lygiavertiškumas

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais pripažįstama, kad priemonės, taikomos trečiojoje šalyje, yra lygiavertės priemonėms, kurių reikalaujama šiuo reglamentu dėl:
 - a) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimo, kaip numatyta 4 straipsnyje;
 - b) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų veisimo programų patvirtinimo, kaip numatyta 8 straipsnyje;
 - c) grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymo į kilmės knygas ir hibridinių veislinių kiaulių registracijos kilmės registruose, kaip numatyta 18, 20 ir 23 straipsniuose;
 - d) veislinių gyvūnų pripažinimo tinkamais veisimui, kaip numatyta 21, 22 ir 24 straipsniuose;
 - e) veislinių gyvūnų genetinės medžiagos produktų naudojimo tyrimams ir veisimui, kaip numatyta 21 ir 24 straipsniuose;

- f) produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo, kaip numatyta 25 straipsnyje;
- g) veiklos vykdytojų oficialios kontrolės, kaip numatyta 43 straipsnyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami remiantis:

- a) išsamia informacijos ir duomenų, pateiktų trečiosios šalies, kuri siekia, kad jos priemonės būtų pripažintos lygiavertėmis toms priemonėms, kurios būtinos pagal šį reglamentą, analize;
- b) kai tinkama, patenkinamais kontrolės, kurią pagal 57 straipsnį atliko Komisija, rezultatais.

3. 1 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais gali būti nustatoma išsami tvarka, kuri reguliuoja veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimą į Sąjungą iš atitinkamos trečiosios šalies, ir į tuos aktus gali būti įtraukta:

- a) zootechninių pažymėjimų, kurie pridedami prie tų veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų, formatus ir turinys;
- b) specialūs reikalavimai, taikomi įvežant tuos veislinius gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktus į Sąjungą ir oficialiai kontrolei, kuri turi būti vykdoma tiems veisliniams gyvūnams ar jų genetinės medžiagos produktams juos įvežant į Sąjungą;
- c) kai būtina, atitinkamoje trečiojoje šalyje, iš kurios leidžiama į Sąjungą įvežti veislinius gyvūnus ir jų genetinės medžiagos produktus, esančių veisimo įstaigų sąrašų sudarymo ir keitimo procedūros.

4. Komisija nepagrįstai nedelsdama priima įgyvendinimo aktus, kuriais panaikinami 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai, kai kuri nors iš priemonių lygiavertiškumo pripažinimo sąlygų, nustatytų priimant tuos aktus, nebetenkinama. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Veislinių gyvūnų ir jų palikuonių, išaugintų iš genetinės medžiagos produktų, įrašymas į kilmės knygas arba jų registracija kilmės registruose, juos įvežus į Sąjungą

1. Veisėjui pateikus prašymą, grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija ir pagrindinį savo kilmės knygos skyrių ir savo kilmės registro skyriuje įregistruoja visus veislinius gyvūnus, įvežtus į Sąjungą ir palikuonis, išaugintus iš genetinės medžiagos produktų, įvežtus į Sąjungą, kai:

- a) tas veislinis gyvūnas arba tų genetinės medžiagos produktų donorai yra įrašyti į kilmės knygą arba įregistruoti veisimo įstaigos tvarkomame kilmės registre, kurį tvarko trečiosios siuntimo šalies veisimo įstaiga;
- b) tie genetinės medžiagos produktai atitinka 21 straipsnio 1 arba 2 dalyje nustatytas sąlygas, kai to reikalaujama pagal veisimo programą, kurią vykdo ta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija;
- c) tas veislinis gyvūnas atitinka veislės savybes arba, jei tai hibridinė veislinė kiaušė, veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės savybes, nustatytas veisimo programoje, kurią vykdo ta grynaveislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija;
- d) veisimo įstaiga, nurodyta a punkte, yra įtraukta į veisimo įstaigų sąrašą, numatytą 34 straipsnyje.

2. Valstybės narės arba kompetentingos valdžios institucijos nedraudžia, neriboja ar netrukdo dėl zootechninių arba genealoginių priežasčių į Sąjungą įvežti veislinius gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktus ir toliau naudoti tuos gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktus, kai tie veisliniai gyvūnai ar tų genetinės medžiagos produktų donorai yra įrašyti į kilmės knygą arba įregistruoti kilmės registre, kuriuos tvarko veisimo įstaiga, įtraukta į veisimo įstaigų sąrašą, parengtą pagal 34 straipsnį.

37 straipsnis

Teisės į konvencinės maitos normos taikymą grynaveisliams veisliniams gyvūnams, įvežamiems į Sąjungą, patikrinimai

1. Kai už grynaveislių veislinių gyvūnų siuntą atsakingas veiklos vykdytojas prašo tos gyvūnų siuntos grynaveisliams veisliniams gyvūnams taikyti konvencinę maitos normą, numatytą Reglamente (EEB) Nr. 2658/87:
 - a) prie šių gyvūnų pridedami:
 - i) zootechninis pažymėjimas, nurodytas 30 straipsnio 5 dalyje ar 32 straipsnyje;
 - ii) dokumentas, kuriame nurodyta, kad jie bus įrašyti į kilmės knygą, tvarkomą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, arba bus įregistruoti kilmės registre, kurį tvarko hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija;
 - b) patikrinimai atliekami tai siuntai pasienio kontrolės poste, kuriame atliekami dokumentų, tapatumo ir fiziniai patikrinimai, nurodyti Direktyvos 91/496/EEB 4 straipsnyje.
2. Patikrinimų, numatytų 1 dalies b punkte, tikslas yra patikrinti, ar:
 - a) prie siuntos pridėti dokumentai, nurodyti 1 dalies a punkte;
 - b) siuntos turinys ir ženklavimas atitinka informaciją, pateiktą 1 dalies a punkte nurodytuose dokumentuose.

IX SKYRIUS

Kompetentingos institucijos, atliekančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą

38 straipsnis

Kompetentingos institucijos, atliekančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą

1. Jeigu valstybės narės teritorijoje arba teritorijoje, kurioje veikia kompetentinga institucija, nėra veislininkystės organizacijos, veisėjų asociacijos arba viešosios įstaigos, vykdančios grynaveislių veislinių gyvūnų, priklausančių galvijų, kiaulių, avių, ožkų arba arklinių šeimoms veislėms, veisimo programą, ta kompetentinga institucija gali nuspręsti vykdyti tos veislės veisimo programą, jeigu:
 - a) valstybėje narėje arba teritorijoje, kurioje veiklą vykdo kompetentinga institucija, būtina išlaikyti arba sukurti tą veislę, arba
 - b) ta veislė yra nykstanti veislė.
2. Kompetentinga institucija, kuri vykdo veisimo programą pagal šį straipsnį, imasi būtinų priemonių siekiant užtikrinti, kad tai nesukeltų neigiamų padarinių dėl to, kad:
 - a) veislininkystės organizacijos, veisėjų asociacijos ar viešosios įstaigos būtų pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis pagal 4 straipsnio 3 dalį;
 - b) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų veisimo programos būtų patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.
3. Kai kompetentinga institucija vykdo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą, ta kompetentinga institucija:
 - a) turi pakankamai kvalifikuotų darbuotojų ir tinkamas patalpas bei įrangą, kad galėtų veiksmingai įgyvendinti tą veisimo programą;
 - b) turi galėti atlikti grynaveislių veislinių gyvūnų, kurie įtraukti į tą veisimo programą, kilmę registruoti būtinus patikrinimus;

- c) turi pakankamai didelę grynavaislių veislinių gyvūnų populiaciją ir pakankamą veisėjų skaičių, tenkantį tos veisimo programos apimamai geografinėi teritorijai;
- d) turi galėti parengti ar turi būti parengusi ir galėti naudoti surinktus grynavaislių veislinių gyvūnų duomenis, būtinus tai veisimo programai vykdyti;
- e) turi būti priėmusi darbo tvarkos taisykles, pagal kurias:
 - i) reglamentuojamas ginčų su toje veisimo programose dalyvaujančiais veisėjais sprendimas;
 - ii) užtikrinamas vienodas požiūris į toje veisimo programoje dalyvaujančius veisėjus;
 - iii) nustatomos veisėjų, dalyvaujančių toje veisimo programoje, teisės ir pareigos.

4. 1 dalyje nurodytoje veisimo programoje pateikiama:

- a) informacija apie jos tikslą, kuris turi būti veislės išsaugojimas, veislės pagerinimas, naujos veislės sukūrimas ar veislės atkūrimas arba bet koks tų tikslų derinys;
- b) veislės, įtrauktos į tą veisimo programą, pavadinimas, kad jis nebūtų painiojamas su panašiais kitų veislių grynavaisliais veisliniais gyvūnais, įrašytais į kitas esamas kilmės knygas;
- c) išsamios veislės, įtrauktos į tą veisimo programą, savybės, įskaitant esminius požymius;
- d) informacija apie geografinę teritoriją, kurioje ji vykdoma;
- e) informacija apie grynavaislių veislinių gyvūnų identifikavimo sistemą, kuria turi būti užtikrinama, kad grynavaisliai veisliniai gyvūnai į kilmės knygą būtų įrašomi tik po to, kai jie buvo atskirai identifikuoti pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl atitinkamų rūšių gyvūnų identifikavimo ir registravimo;
- f) informacija apie grynavaislių veislinių gyvūnų, įrašytų arba įregistruotų į kilmės knygą ir tinkamų, kad galėtų būti įrašyti į kilmės knygas, sistemą;
- g) veisimo programos atrankos ir veisimo tikslai, įskaitant pagrindinių tos veisimo programos tikslų nurodymą, ir, kai taikytina, išsamūs su tais tikslais susiję vertinimo kriterijai, taikomi grynavaislių veislinių gyvūnų atrankai;
- h) kai veisimo programoje reikalaujama atlikti produktyvumo tyrimus arba genetinį vertinimą:
 - i) informacija apie sistemas, naudojamas produktyvumo tyrimų rezultatams rinkti, įrašyti, perduoti ir naudoti;
 - ii) informacija apie genetinio vertinimo sistemas ir, kai taikoma, grynavaislių veislinių gyvūnų genomo vertinimo sistemas;
- i) kai sudaromi papildomi skyriai, kaip numatyta 17 straipsnyje, arba kai pagrindinis skyrius padalijamas į poskyrius, kaip numatyta 16 straipsnyje, kilmės knygos padalijimo taisyklės ir kriterijai ar procedūros, taikomi gyvūnams tuose skyriuose registruoti arba jiems į tuos poskyrius suskirstyti;
- j) kai grynavaislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų atveju veisimo programa draudžiamas arba apribojamas vieno ar daugiau reprodukcijos metodų naudojimas arba grynavaislių veislinių gyvūnų naudojimas taikant vieną ar daugiau reprodukcijos metodų, kaip nurodyta 21 straipsnio 2 dalyje, informacija apie tokius draudimus arba apribojimus;
- k) kai kompetentinga institucija iš trečiųjų šalių užsako konkrečią techninę veiklą, susijusią su savo veisimo programos valdymu, informacija apie tą veiklą ir paskirtųjų trečiųjų šalių pavadinimai (vardai, pavardės) ir kontaktiniai duomenys.

5. Kai kompetentinga institucija vykdo grynavaislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų veisimo programą, taikomi ir 3 ir 4 dalyse nustatyti reikalavimai, ir I priedo 3 dalies 1, 2, 3 punktuose, 4 punkto a papunktyje ir 4 punkto c papunktyje nustatyti reikalavimai.

6. Kai kompetentinga institucija vykdo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą, ji skaidriai ir laiku informuoja toje veisimo programoje dalyvaujančius veisėjus apie bet kokius tos programos pokyčius.

7. Kai kompetentinga institucija vykdo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą, *mutantis mutandis* taikomi 3, 13–22, 25, 27 straipsniai, 28 straipsnio 2 dalis, 30, 31, 32 straipsniai ir 36 straipsnio 1 dalis.

X SKYRIUS

Oficiali kontrolė ir kita oficiali valstybių narių veikla, administracinė pagalba, bendradarbiavimas ir vykdymo užtikrinimas

39 straipsnis

Kompetentingų institucijų skyrimas

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už oficialios kontrolės tikrinant ar veiklos vykdytojai laikosi šiame reglamente numatytų taisyklių, vykdymą ir kitos oficialios veiklos, siekiant užtikrinti tų taisyklių taikymą, vykdymą.

2. Kiekviena valstybė narė:

- a) parengia ir nuolat atnaujina kompetentingų institucijų, kurias jos paskyrė pagal 1 dalį, sąrašą, įskaitant jų kontaktinius duomenis;
 - b) a punkte numatytame sąrašė nurodo adresą, kuriuo turi būti siunčiami:
 - i) 12 straipsnyje nurodyti pranešimai arba
 - ii) 48 ir 49 straipsniuose nurodyta informacija, prašymai ar pranešimai;
 - c) a punkte nurodytą sąrašą skelbia viešai interneto svetainėje arba apie tą interneto svetainę praneša Komisijai.
3. Komisija parengia ir nuolat atnaujina 2 dalies c punkte nurodytų interneto svetainių sąrašą ir skelbia jį viešai.

40 straipsnis

Taisyklių laikymasis veisimo programas vykdančiose kompetentingose institucijose

Nukrypstant nuo šio skyriaus, valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos patikrinti, ar kompetentingos institucijos, pagal 38 straipsnį vykdančios veisimo programas, laikosi tame straipsnyje nustatytų taisyklių.

41 straipsnis

Bendrosios kompetentingų institucijų pareigos

Kompetentingos institucijos:

- a) turi nusistačiusios procedūras arba tvarką, arba ir procedūras, ir tvarką, kad užtikrintų ir patikrintų oficialios kontrolės ir kitos jų vykdomos oficialios veiklos veiksmingumą, tinkamumą, nešališkumą, kokybę ir nuoseklumą;
- b) turi nusistačiusios procedūras arba tvarką, arba ir procedūras, ir tvarką, kad užtikrintų, jog oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą vykdančios jų darbuotojai neturėtų interesų konflikto veiklos vykdytojų, dėl kurių jie atlieka šią oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą, atžvilgiu;

- c) turi pakankamai tinkamos kvalifikacijos, mokytų ir patyrusių darbuotojų ar turi galimybes jų turėti, kad būtų galima veiksmingai ir efektyviai vykdyti oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą;
- d) turi deramų ir tinkamai prižiūrimų įrenginių ir įrangos, kad užtikrintų, jog jų darbuotojai galėtų veiksmingai ir efektyviai vykdyti oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą;
- e) turi teisinės galios, kad vykdytų oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą ir imtųsi šiame reglamente numatytų veiksmų;
- f) turi nusistačiusios teisinių procedūrų, kad užtikrintų, jog jų darbuotojai galėtų patekti į kompiuterizuotų informacijos valdymo sistemų patalpas ir susipažinti su dokumentais, saugomais veiklos vykdytojų, kad būtų galima tinkamai vykdyti jų užduotis.

42 straipsnis

Kompetentingų institucijų konfidencialumo pareigos

1. Nedarant poveikio situacijoms, kai informaciją atskleisti reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, kompetentingos institucijos reikalauja, kad jų darbuotojai trečiosioms šalims neatskleistų informacijos, kuri gauta vykdamas jų pareigas, susijusias su oficialia kontrole ir kita oficialia veikla, ir kuri dėl savo pobūdžio yra laikoma profesine paslaptimi, nebent jos atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.
2. Informacija, laikoma profesine paslaptimi, apima informaciją, kurios atskleidimas kenktų:
 - a) oficialios kontrolės ar tyrimų tikslui;
 - b) veiklos vykdytojo ar bet kokio kito fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsaugai;
 - c) teisminių procesų ir teisinių konsultacijų apsaugai.

43 straipsnis

Oficialios kontrolės taisyklės

1. Kompetentingos institucijos tinkamu dažnumu vykdo oficialią veiklos vykdytojų kontrolę atsižvelgdama į:
 - a) šiame reglamente numatytų taisyklių nesilaikymo riziką;
 - b) ankstesnius su veiklos vykdytojais susijusius įrašus dėl jų atžvilgiu vykdytos oficialios kontrolės rezultatų ir jų atitikties šiame reglamente numatytais taisyklėmis;
 - c) veiklos vykdytojų ar jų prašymu trečiųjų šalių vykdytos vidinės kontrolės, kurios tikslas yra patikrinti šiame reglamente nustatytų taisyklių laikymąsi, patikimumą ir rezultatus;
 - d) visą informaciją, kuri galėtų rodyti, kad gali būti nesilaikoma šiame reglamente numatytų taisyklių.
2. Kompetentingos institucijos oficialią kontrolę vykdo pagal dokumentais įformintas procedūras, kuriuose pateikiamos instrukcijos oficialią kontrolę vykdančiams darbuotojams.
3. Oficiali kontrolė vykdoma veiklos vykdytojui iš anksto apie ją pranešus, nebent būtų prižasčių vykdyti oficialią kontrolę iš anksto nepranešus.
4. Oficiali kontrolė kiek įmanoma vykdoma taip, kad veiklos vykdytojams tektų kuo mažesnė našta, tačiau dėl to nesumažėtų tos oficialios kontrolės kokybė.

5. Kompetentingos institucijos oficialią kontrolę vykdo vienodai, neatsižvelgdamos į tai, ar veisliniai gyvūnai ar jų genetinės medžiagos produktai:

- a) yra valstybės narės, kurioje vykdoma oficiali kontrolė, arba kitos valstybės narės kilmės, arba
- b) yra įvežami į Sąjungą.

44 straipsnis

Oficialios kontrolės skaidrumas

Kompetentinga institucija vykdo labai skaidrią oficialią kontrolę ir pateikia visuomenei atitinkamą informaciją apie oficialios kontrolės rengimą ir vykdymą.

45 straipsnis

Rašytiniai oficialios kontrolės dokumentai

1. Kompetentingos institucijos rengia rašytinius kiekvienos savo vykdomos oficialios kontrolės dokumentus.

Tuose rašytiniuose dokumentuose pateikiama:

- a) oficialios kontrolės tikslo aprašymas;
 - b) taikyti kontrolės metodai;
 - c) oficialios kontrolės rezultatai;
 - d) prireikus – veiksmai, kurių oficialią kontrolę vykdžiusios kompetentingos institucijos nurodo imtis veiklos vykdytojams.
2. Kompetentingos institucijos veiklos vykdytojams, kurių atžvilgiu oficiali kontrolė vykdyta, pateikia 1 dalyje nurodytų rašytinių dokumentų kopiją, nebent dėl teisminių tyrimų ar teisminių procesų apsaugos reikėtų elgtis kitaip.

46 straipsnis

Veiklos vykdytojų, kurių atžvilgiu vykdoma oficiali kontrolė ar kita oficiali veikla, pareigos

1. Tiek, kiek tai būtina oficialiai kontrolei ar kitai oficialiai veiklai vykdyti, veiklos vykdytojai, kai jų to reikalauja kompetentingos institucijos, tų kompetentingų institucijų darbuotojams sudaro reikiamas galimybes prieiti prie:

- a) jų valdomos įrangos, patalpų ir kitų vietų;
- b) jų kompiuterizuotų informacijos valdymo sistemų;
- c) jų valdomų veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų;
- d) jų dokumentų ir visos kitos susijusios informacijos.

2. Kai vykdoma oficiali kontrolė ir kita oficiali veikla, veiklos vykdytojai padeda kompetentingų institucijų darbuotojams atlikti jų užduotis ir su jais bendradarbiauja.

47 straipsnis

Veiksmai, kurių imamasi nustačius, kad nesilaikoma taisyklių

1. Nustačius, kad nesilaikoma taisyklių, kompetentingos institucijos:
 - a) imasi visų veiksmų, kurių reikia to taisyklių nesilaikymo priežasčiai ir mastui, taip pat atitinkamų veiklos vykdytojų atsakomybei nustatyti;
 - b) imasi tinkamų priemonių, jog užtikrintų, kad atitinkami veiklos vykdytojai ištaisytų dėl taisyklių nesilaikymo susidariusią padėtį ir nebeleistų jai susidaryti.

Spręsdamos, kokių priemonių imtis, kompetentingos institucijos atsižvelgia į taisyklių nesilaikymo pobūdį ir į tai, kaip atitinkami veiklos vykdytojai užtikrino taisyklių laikymąsi praityje.

Visų pirma kompetentingos institucijos atitinkamai:

- a) nurodo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai atidėti grynaveislių veislinių gyvūnų įrašymą į kilmės knygas arba nurodo hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijai atidėti hibridinių veislinių kiaulių registravimą kilmės registruose;
 - b) nurodo, laikantis šio reglamento, veisimui nenaudoti veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų;
 - c) sustabdo veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos vykdomą zootechninių pažymėjimų išdavimą;
 - d) sustabdo grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos vykdomos veisimo programos patvirtinimo galiojimą arba panaikina tokį galiojimą, kai ta grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija pakartotinai, nuolat ar apskritai nesilaiko pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintos veisimo programos reikalavimų;
 - e) panaikina grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pripažinimą, suteiktą pagal 4 straipsnio 3 dalį, kai iš tos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos veiklos matyti, kad ji pakartotinai, nuolat ar apskritai nesilaiko 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų reikalavimų;
 - f) imasi bet kokios kitos priemonės, kurią jos laiko tinkama šiame reglamente numatytų taisyklių laikymuisi užtikrinti.
2. Kompetentingos institucijos atitinkamiems veiklos vykdytojams ar jų atstovams pateikia:

- a) rašytinį pranešimą apie savo sprendimą dėl veiksmų arba priemonės, kurių turi būti imamasi pagal 1 dalį, ir kartu išdėsto to sprendimo priežastis;
- b) informaciją apie bet kokią teisę apskųsti tokius sprendimus ir apie taikytiną procedūrą bei terminus.

3. Kompetentingos institucijos stebi padėtį ir pakeičia, sustabdo arba atšaukia priemones, kurių jos ėmėsi pagal šį straipsnį, priklausomai nuo taisyklių nesilaikymo atvejo sunkumo ir aiškių įrodymų, kad taisyklių bus vėl laikomasi, buvimo.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad visas ar dalį išlaidų, kurias pagal šį straipsnį patyrė atitinkamos kompetentingos institucijos, turi atlyginti atitinkami veiklos vykdytojai.

48 straipsnis

Bendradarbiavimas ir administracinė pagalba

1. Kai taisyklių pradedama nesilaikyti, šis reiškinys paplinta arba daro poveikį daugiau nei vienoje valstybėje narėje, tu valstybių narių kompetentingos institucijos tarpusavyje bendradarbiauja, taip pat teikia viena kitai administracinę pagalbą, siekdamas užtikrinti tinkamą šiame reglamente numatytų taisyklių taikymą.

2. 1 dalyje numatyta bendradarbiavimą ir administracinę pagalbą gali sudaryti:
 - a) pagrįstas vienos valstybės narės kompetentingos institucijos (toliau – prašančioji kompetentinga institucija) prašymas kitos valstybės narės kompetentingai institucijai (toliau – prašymą gaunanti kompetentinga institucija) suteikti informaciją, kurios reikia siekiant vykdyti oficialią kontrolę ar veiksmus po jos;
 - b) kai nesilaikoma taisyklių ir dėl to atsiranda padarinių kitose valstybėse narėse, taisyklių nesilaikymą užfiksavusios valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimas tų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms;
 - c) prašymą gaunančios kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsiant atliktas reikalingos informacijos ir dokumentų suteikimas prašančiajai kompetentingai institucijai, kai susijusi informacija ir dokumentai tampa prieinami;
 - d) prašymą gaunančios kompetentingos institucijos vykdomi tyrimai ar oficiali kontrolė, kurių reikia siekiant:
 - i) prašančiajai kompetentingai institucijai suteikti visą reikalingą informaciją ir dokumentus, įskaitant informaciją apie tokių tyrimų ar oficialios kontrolės rezultatus ir, kai reikia, priemones, kurių imtasi;
 - ii) patikrinti, jei būtina vietoje, ar jos jurisdikcijoje laikomasi šiame reglamente numatyty taisyklių.
 - e) laikantis atitinkamų kompetentingų institucijų susitarimo, vienos valstybės narės kompetentingos institucijos dalyvavimas kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms vykdant oficialią kontrolę vietoje.
3. Jeigu vykdoma oficiali iš kitos valstybės narės kilusių veislinių gyvūnų ar jų genetinės medžiagos produktų kontrolė pakartotinai parodo, kad šiame reglamente nustatyty taisyklių nesilaikoma, tą oficialią kontrolę vykdžiusi valstybės narės kompetentinga institucija, nepagrįstai nedelsdama, apie tai praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.
4. Šis straipsnis taikomas nedarant poveikio nacionalinėms taisyklėms, kurios yra:
 - a) taikomoms dokumentų, kurie yra teisminių procedūrų objektas arba susiję su teisminėmis procedūromis, atskleidimui;
 - b) skirtos apsaugoti fizinių arba juridinių asmenų komercinius interesus.
5. Visi pranešimai, kuriuos kompetentingos institucijos siunčia viena kitai pagal šį straipsnį, teikiami raštu popierine arba elektronine forma.

49 straipsnis

Komisijos ir valstybių narių pranešimas remiantis trečiųjų šalių suteikta informacija

1. Jeigu kompetentingos institucijos iš trečiosios šalies gauna informacijos apie šiame reglamente nustatyty taisyklių nesilaikymą, jos, nepagrįstai nedelsdamos:
 - a) pateikia tokią informaciją kitų valstybių narių, kurios, kaip žinoma, susijusios su tuo taisyklių nesilaikymu, kompetentingoms institucijoms;
 - b) perduoda tokią informaciją Komisijai, kai tokia informacija yra arba galėtų būti svarbi Sąjungos lygmeniu.
2. Informacija, gauta pagal šį reglamentą vykdant oficialią kontrolę ar tyrimus, gali būti perduodama 1 dalyje nurodytai trečiajai šaliai, jeigu:
 - a) informaciją pateikusios kompetentingos institucijos sutinka su tokiu informacijos perdavimu;
 - b) laikomasi atitinkamų Sąjungos ir nacionalinių taisyklių, taikomų asmens duomenų perdavimui į trečiąsias šalis.

50 straipsnis

Komisijos koordinuojama pagalba ir tolesni veiksmai

1. Komisija nedelsdama koordinuoja priemones ir veiksmus, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal šį skyrių, kai:
 - a) iš Komisijos turimos informacijos matyti, kad esama veiklos, kuri neatitinka arba gali neatitikti šiame reglamente nustatytų taisyklių, ir kuri yra susijusi su daugiau nei viena valstybe nare;
 - b) atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms nepavyksta susitarti dėl tinkamų veiksmų šiame reglamente nustatytų taisyklių nesilaikymo problemai spręsti.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais Komisija gali:
 - a) reikalauti, kad valstybių narių, susijusių su veikla, kuri neatitinka arba gali neatitikti šiame reglamente nustatytų taisyklių, kompetentingos institucijos pateiktų jai ataskaitą apie priemones, kurių jos ėmėsi;
 - b) bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, susijusiomis su veikla, kuri neatitinka arba gali neatitikti šiame reglamente nustatytų taisyklių, nusiųsti inspektorių grupę oficialiai Komisijos kontrolei vietoje vykdyti;
 - c) reikalauti, kad išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos ir prireikus – kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos atitinkamai sugriežtintų savo oficialią kontrolę ir pateiktų jai ataskaitą apie priemones, kurių jos ėmėsi;
 - d) pateikti informaciją apie tokius atvejus 62 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui ir kartu pateikti pasiūlymą dėl priemonių šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms taisyklių nesilaikymo problemoms išspręsti;
 - e) imtis bet kokių kitų tinkamų priemonių.

51 straipsnis

Bendrasis oficialios kontrolės finansavimo principas

Valstybės narės užtikrina, jog būtų prieinami tinkami finansiniai ištekliai, kad kompetentingos institucijos galėtų apsirūpinti darbuotojais ir kitais ištekliais, reikalingais oficialiai kontrolei ir kitai oficialiai veiklai vykdyti.

52 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, skiriamas už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų priemonių, kurios būtinos jų taikymui užtikrinti. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. lapkričio 1 d. praneša tas nuostatas Komisijai ir nedelsdamos informuoja ją apie visus paskesnius toms nuostatoms poveikio turinčius pakeitimus.

XI SKYRIUS

Komisijos vykdoma kontrolė

1 skirsnis

Valstybėse narėse Komisijos vykdoma kontrolė

53 straipsnis

Valstybėse narėse Komisijos vykdoma kontrolė

1. Komisijos ekspertai šio reglamento taikymo srityje gali vykdyti kontrolę valstybėse narėse, atitinkamai siekdami:
 - a) patikrinti, kaip taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės;

- b) patikrinti, kaip veikia oficialios kontrolės sistemos, kokia jų taikymo užtikrinimo praktika ir kaip veikia jų taikymą užtikrinančios kompetentingos institucijos;
 - c) tirti ir surinkti informaciją:
 - i) apie svarbias arba pasikartojančias problemas taikant šiame reglamente nustatytas taisykles arba užtikrinant jų taikymą;
 - ii) apie atsirandančias problemas arba naujus reiškinius, susijusius su konkrečia veiklos vykdytojų praktika.
2. 1 dalyje numatyta kontrolė organizuojama bendradarbiaujant su valstybių narių kompetentingomis institucijomis.
3. 1 dalyje numatyta kontrolė gali apimti tikrinimus vietoje, atliekamus bendradarbiaujant su oficialią kontrolę vykdančiomis kompetentingomis institucijomis.
4. Komisijos ekspertams gali padėti valstybių narių ekspertai. Komisijos ekspertus lydintiems valstybių narių ekspertams suteikiamos tokios pat priegios teisės, kaip ir Komisijos ekspertams.

54 straipsnis

Komisijos ataskaitos dėl jos ekspertų valstybėse narėse vykdomos kontrolės

1. Komisija:
- a) parengia ataskaitos apie rezultatus ir rekomendacijas dėl trūkumų, kuriuos nustatė 53 straipsnio 1 dalyje numatytą kontrolę vykdę jos ekspertai, projektą;
 - b) siunčia a punkte nurodyto ataskaitos projekto kopiją valstybei narėi, kurioje ta kontrolė vykdyta, kad ši galėtų pateikti pastabas;
 - c) atsižvelgia į šios dalies b punkte nurodytas valstybės narės pastabas rengdama galutinę 53 straipsnio 1 dalyje numatytos kontrolės, kurią jos ekspertai atliko toje valstybėje narėje, rezultatų ataskaitą;
 - d) viešai skelbia c punkte nurodytą galutinę ataskaitą ir b punkte nurodytas valstybės narės pastabas.
2. Prireikus Komisija šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoje galutinėje ataskaitoje gali rekomenduoti valstybėms narėms imtis taisomųjų ar prevencinių veiksmų, kad būtų panaikinti konkretūs arba sisteminiai trūkumai, nustatyti Komisijai pagal 53 straipsnio 1 dalį vykdant kontrolę.

55 straipsnis

Valstybių narių pareigos, susijusios su Komisijos vykdoma kontrole

1. Valstybės narės:
- a) Komisijos ekspertų prašymu teikia būtiną techninę pagalbą, turimus dokumentus ir kitą techninę paramą, kad tie ekspertai galėtų efektyviai ir veiksmingai vykdyti kontrolę, nurodytą 53 straipsnio 1 dalyje;
 - b) teikia būtiną pagalbą siekiant užtikrinti, kad Komisijos ekspertai turėtų prieigą prie visų patalpų, įskaitant jų dalis, ir prie kitų vietų, įrangos ir informacijos, įskaitant kompiuterizuotas informacijos valdymo sistemas, taip pat, prireikus, prie veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų, reikalingų 53 straipsnio 1 dalyje nurodytai kontrolei vykdyti.
2. Atsižvelgdamos į rekomendacijas, nurodytas 54 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytoje galutinėje ataskaitoje, valstybės narės imasi tinkamų tolesnių veiksmų, kad užtikrintų šiame reglamente nustatytą taisyklių laikymąsi.

56 straipsnis

Dideli valstybės narės kontrolės sistemos trikdžiai

1. Kai Komisija turi didelių valstybės narės kontrolės sistemos trikdžių įrodymų ir kai tokie trikdžiai gali sukelti plataus masto šiame reglamente nustatytų taisyklių pažeidimą, ji priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma viena ar daugiau iš toliau nurodytų priemonių:

- a) draudimo prekiauti veisliniais gyvūnais ar jų genetinės medžiagos produktais, susijusiais su oficialios kontrolės sistemos trikdžiu, specialiosios sąlygos;
- b) bet kokia kita tinkama laikinoji priemonė.

Tie įgyvendinimo aktai nustoja galioji, kai pašalinami tie trikdžiai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje numatytos priemonės patvirtinamos tik tuo atveju, jei Komisija paprašė, kad atitinkama valstybė narė per tinkamą terminą ištaisytų padėtį ir valstybė narė to nepadarė.

3. Komisija stebi 1 dalyje nurodytą padėtį ir priima įgyvendinimo aktus, kuriais, atsižvelgiant į padėties pokyčius, iš dalies keičiamos ar panaikinamos patvirtintos priemonės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Trečiojoje šalyje Komisijos vykdoma kontrolė

57 straipsnis

Trečiojoje šalyje Komisijos vykdoma kontrolė

1. Komisijos ekspertai gali trečiojoje šalyje vykdyti kontrolę, atitinkamai siekdami:

- a) patikrinti, ar trečiosios šalies teisės aktai ir sistemos atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus arba ar jie yra jiems lygiaverčiai;
- b) patikrinti trečiojoje šalyje taikomos kontrolės sistemos pajėgumą užtikrinti, kad į Sąjungą įvežamos veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų siuntos atitiktų atitinkamus šio reglamento VIII skyriaus reikalavimus;
- c) surinkti informaciją ir duomenis pasikartojančių ar išskylančių problemų, susijusių su į Sąjungą iš trečiosios šalies įvežamais veisliniais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais, priežastims nustatyti.

2. Vykdam 1 dalyje nurodytą Komisijos kontrolę ypatingas dėmesys atkreipiamas į:

- a) trečiosios šalies zootechnikos ir genealogijos sričių teisės aktus, taikomus veisliniams gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams;
- b) trečiosios šalies kompetentingų institucijų organizacinę struktūrą, jų įgaliojimus ir nepriklausomumą, joms taikomą priežiūrą ir jų turimus įgaliojimus užtikrinti veiksmingą taikytinų teisės aktų įgyvendinimą;
- c) darbuotojų mokymą trečiojoje šalyje, atsakingoje už veisimo įstaigų kontrolės vykdymą ar jų priežiūrą;
- d) trečiosios šalies kompetentingų institucijų turimus išteklius;
- e) dokumentais informintų kontrolės procedūrų ir prioritetais pagrįstų kontrolės sistemų buvimą ir veikimą;

- f) iš kitų trečiųjų šalių atgabenamų veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų kontrolės, kurią vykdo trečiosios šalies kompetentingos institucijos, mastą ir veikimą;
- g) garantijas, kurias trečioji šalis gali suteikti dėl atitikties ar lygiavertiškumo šiame reglamente nustatytiems reikalavimams.

58 straipsnis

Trečiojoje šalyje Komisijos vykdomos kontrolės dažnumas ir organizavimas

1. Trečiojoje šalyje vykdomos 57 straipsnio 1 dalyje nurodytos kontrolės dažnumas nustatomas remiantis:
 - a) šiame reglamente numatytoje taisyklėse įtvirtintais principais ir tikslais;
 - b) į Sąjungą iš tos trečiosios šalies įvežamų grynavaislių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų kiekiu ir pobūdžiu;
 - c) jau vykdytos kontrolės, nurodytos 57 straipsnio 1 dalyje, rezultatais;
 - d) veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų, į Sąjungą įvežamų iš trečiosios šalies, oficialios kontrolės ir bet kokios kitos valstybių narių kompetentingų institucijų vykdytos oficialios kontrolės rezultatais;
 - e) bet kokia kita informacija, kurią Komisija laiko svarbia.
2. Siekdama sudaryti geresnes sąlygas užtikrinti 57 straipsnio 1 dalyje numatytos kontrolės efektyvumą ir veiksmingumą, Komisija prieš vykdydama tokią kontrolę gali prašyti, kad atitinkama trečioji šalis pateiktų:
 - a) 34 straipsnio 2 dalyje arba 35 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą informaciją;
 - b) kai tinka ir būtina, toje trečiojoje šalyje kompetentingų institucijų vykdytos kontrolės rašytinius dokumentus.
3. Komisija gali paskirti ekspertus iš valstybių narių, kurie padėtų jos ekspertams vykdant 57 straipsnio 1 dalyje nurodytą kontrolę.

59 straipsnis

Komisijos teikiamos jos ekspertų trečiojoje šalyje vykdytos kontrolės ataskaitos

Komisija teikia kiekvienos kontrolės, vykdytos pagal 57 ir 58 straipsnius, rezultatų ataskaitą.

Tose ataskaitose, kai tikslinga, pateikiamos rekomendacijos. Komisija tas ataskaitas skelbia viešai.

60 straipsnis

Specialių priemonių dėl veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų įvežimo į Sąjungą nustatymas

1. Kai yra plataus masto ir didelės neatitikties šiame reglamente numatytoms taisyklėms trečiojoje šalyje įrodymų, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl vienos ar daugiau iš toliau nurodytų priemonių:
 - a) uždraudimo į Sąjungą įvežti gyvūnus ar spermą, oocitus ar embrionus, kaip veislinius gyvūnus ar jų genetinės medžiagos produktus, kurie yra kilę iš tos trečiosios šalies;

- b) uždraudimo įrašyti į grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų tvarkomas kilmės knygas arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų tvarkomuose kilmės registruose registruoti iš tos trečiosios šalies kilusius veislinius gyvūnus ir iš jų genetinės medžiagos produktų išaugintus palikuonis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Papildomai arba vietoj tų įgyvendinimo aktų, Komisija gali imtis vieno ar daugiau iš toliau nurodytų veiksmų:

- a) išbraukti tą trečiąją šalį arba tos trečiosios šalies veisimo įstaigas iš 34 straipsnio 1 dalyje numatyto sąrašo;

- b) imtis bet kokių kitų tinkamų priemonių.

2. Įgyvendinimo aktai arba kitos priemonės, nurodytos 1 dalyje, nustato veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų tapatybę pagal jų Kombinuotosios nomenklatūros kodus.

3. Priimant 1 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus ir kitas priemones, Komisija atsižvelgia į:

- a) informaciją, surinktą pagal 58 straipsnio 2 dalį;

- b) visą kitą informaciją, kurią pateikė su 1 dalyje nurodyta neatitiktimi susijusi trečioji šalis;

- c) kai būtina, kontrolės, nurodytos 57 straipsnio 1 dalyje, rezultatus.

4. Komisija stebi 1 dalyje nurodytus neatitiktis atvejus ir atsižvelgdama į situacijos pokyčius ir laikydama tos pačios procedūros, kaip ir jų patvirtinimo metu, iš dalies pakeičia patvirtintas priemones arba jas panaikina.

XII SKYRIUS

Igaliojimų suteikimas ir įgyvendinimas

61 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 26 straipsnio 1 dalyje, 29 straipsnio 5 dalyje, 30 straipsnio 9 dalyje ir 32 straipsnio 1 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. liepos 19 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos, Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Deleguotieji igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 26 straipsnio 1 dalyje, 29 straipsnio 5 dalyje, 30 straipsnio 9 dalyje ir 32 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamiesi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 26 straipsnio 1 dalį, 29 straipsnio 5 dalį, 30 straipsnio 9 dalį ir 32 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

62 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Zootechnikos nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Sprendimą 77/505/EEB. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

63 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su tam tikrų įgyvendinimo aktų priėmimu

Komisija priima įgyvendinimo aktus, nurodytus 7 straipsnio 5 dalyje ir 30 straipsnio 10 dalyje, ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 1 d. Pagal 69 straipsnį tie įgyvendinimo aktai taikomi nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

XIII SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

64 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Direktyvos 87/328/EEB, 88/661/EEB, 89/361/EEB, 90/118/EEB, 90/119/EEB, 90/427/EEB, 91/174/EEB, 94/28/EB ir 2009/157/EB bei Sprendimas 96/463/EB panaikinami.
2. Nuorodos į panaikintas direktyvas ir panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento VII priede pateiktą atitikties lentelę.
3. Direktyvos 90/427/EEB 8 straipsnio 1 dalis toliau taikoma iki 2021 m. balandžio 21 d.
4. Laikoma, kad veisėjų organizacijos, veislininkystės organizacijos, veisėjų asociacijos, privačios įmonės, kitos organizacijos ar asociacijos, kurios patvirtintos ar pripažintos remiantis panaikintais 1 dalyje nurodytais aktais, laikomos pripažintomis pagal šį reglamentą; visais kitais atžvilgiais joms turi būti taikomos taisyklės, numatytos šiame reglamente.
5. Veisimo programos, kurias įgyvendina 4 dalyje nurodyti veiklos vykdytojai, laikomos patvirtintomis pagal šį reglamentą; visais kitais atžvilgiais joms turi būti taikomos taisyklės, numatytos šiame reglamente.
6. Kai 4 dalyje nurodyti veiklos vykdytojai jau vykdo veisimo programas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jos patvirtintos ar pripažintos pagal panaikintus aktus, nurodytus 1 dalyje, tie veiklos vykdytojai praneša patvirtinimą arba pripažinimą suteikusiai kompetentingai institucijai apie tą veiklą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta kompetentinga institucija atitinkamai tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai praneša apie tos veiklos vykdymą.

7. Kai anksčiau nei 2016 m. liepos 19 d. 4 dalyje nurodytas veiklos vykdytojas pagal 1 dalyje nurodytus panaikintus aktus tvarko kilmės knygą su specialiu skyriumi, į kurį įrašomi kiaulių veislės grynaveisliai veisliniai gyvūnai iš kitos valstybės narės arba trečiosios šalies, kurių specifinės savybės išskiria juos iš tos veislės, įtrauktos į to veiklos vykdytojo vykdomą veisimo programą, gyvūnų, tas veiklos vykdytojas gali ir toliau tvarkyti tą specialų skyrių.

65 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 652/2014 daliniai pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 652/2014 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1) antraštė pakeičiama taip:

„Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos ir centrai“;

2) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Dotacijos gali būti skiriamos Europos Sąjungos etaloninėms laboratorijoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 882/2004 32 straipsnyje, ir Europos Sąjungos etaloniniams centrams, nurodytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1012 29 straipsnyje (*), išlaidoms, patirtoms įgyvendinant Komisijos patvirtintas darbo programas, finansuoti.

(*) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1012 dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“) (OL L 171, 2016 6 29, p. 66).“;

3) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, tiesiogiai dalyvaujantiems laboratorijų ar centrų veikloje, kuri vykdoma kaip Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos ar centro veikla.“.

66 straipsnis

Direktyvos 89/608/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 89/608/EEB iš dalies keičiama taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos teisės aktų taikymą“;

2) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Ši direktyva nustato valstybių narių kompetentingų institucijų, kurios atsako už veterinarijos teisės aktų laikymosi kontrolę, bendradarbiavimo būdus su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis bei susijusiais Komisijos padaliniais, kad būtų užtikrintas tų teisės aktų laikymasis.“;

3) 2 straipsnio 1 dalyje išbraukiama antra įtrauka;

4) 4 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— pateikia institucijai pareiškėjai visą informaciją, liudijimus, dokumentus ar patvirtintas jų kopijas, kuriuos ji turi arba gali gauti, kaip nurodyta 2 dalyje, ir kurie sudaro galimybę patikrinti, ar laikomasi veterinarijos teisės aktų nuostatų.“;

5) 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Institucijai pareiškėjai paprašius, institucija, į kurią kreipiamasi, laikydama taisyklių, galiojančių toje valstybėje narėje, kurioje ji yra įsikūrusi, praneša institucijai pareiškėjai arba pasirūpina, kad jai būtų pranešta apie visas kompetentingų institucijų priimtas priemones ar sprendimus, susijusius su veterinarijos teisės aktų taikymu.“;

6) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia jai visą reikalingą informaciją, kurią ji turi arba įgijo pagal 4 straipsnio 2 dalį, visų pirma ataskaitas ir kitus dokumentus arba patvirtintas jų kopijas, išrašus iš šių ataskaitų arba dokumentų, susijusių su faktiškai išaiškintais veiksmais, kurie, institucijos pareiškėjos nuomone, prieštarauja veterinarijos teisės aktams.“;

7) 8 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai valstybės narės mano, jog tai padeda laikytis veterinarijos teisės aktų, jos:

- a) kiek įmanoma, vykdo 6 straipsnyje nurodytą stebėjimą arba organizuoja tokį stebėjimą;
- b) kuo greičiau perduoda kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą turimą informaciją, visų pirma ataskaitas ir kitus dokumentus, jų kopijas arba išrašus iš tokių ataskaitų ar dokumentų, apie veiksmus, kurie prieštarauja arba joms atrodo, kad prieštarauja veterinarijos teisės aktams, ypač apie tokių veiksmų atlikimo priemones bei būdus.“;

8) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos gavusios nedelsdamos perduoda Komisijai:

- a) bet kokią, jų nuomone, naudingą informaciją apie:
 - prekes, kurios buvo ar įtariama, jog buvo veterinarijos teisės aktams prieštaraujančių sandorių objektas,
 - būdus ir procesus, kurie buvo panaudoti ar įtariama, jog buvo panaudoti nusižengiant tokiems teisės aktams;
- b) bet kokią informaciją apie minėtų teisės aktų trūkumus, nustatytus arba pastebėtus taikant, ar apie spragas pačiuose teisės aktuose.

2. Komisija, gavusi bet kokią informaciją, padedančią užtikrinti veterinarijos teisės aktų laikymąsi, nedelsdama perduoda ją visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.“;

9) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginė frazė pakeičiama taip:

„1. Jei valstybės narės kompetentingos institucijos sužino apie veiksmus, kurie prieštarauja arba manoma, jog prieštarauja veterinarijos taisyklėms, ir kurie Sąjungos lygmeniu yra ypač svarbūs, visų pirma:“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kaip numatyta 1 dalyje, perduodama tik tiek informacijos apie fizinius ir juridinius asmenis, kiek reikalinga, kad būtų pastebėti veterinarijos teisės aktams prieštaraujantys veiksmai.“;

10) 11 straipsnio įžanginė frazė pakeičiama taip:

„Komisija ir valstybės narės, posėdžiaujančios Veterinarijos nuolatiniame komitete.“;

11) 15 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„2. 1 dalis netrukdo panaudoti informaciją, gautą vadovaujantis šia direktyva, bet kokiuose teisiniuose ginčuose ar bylose, iškeltose dėl veterinarijos teisės aktų nesilaikymo arba siekiant užkirsti kelią pažeidimams ir atkleisti pažeidimus, kurie kenkia Sąjungos fondams.“.

67 straipsnis

Direktyvos 90/425/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 90/425/EEB iš dalies keičiama taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Sąjungos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą“;

2) 1 straipsnyje išbraukiama antra pastraipa;

3) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) išbraukiamas 2 punktas;

b) 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. kompetentinga institucija – valstybės narės centrinė institucija, turinti įgaliojimus atlikti veterinarinius patikrinimus, arba kita institucija, kuriai ji yra perdavusi savo įgaliojimus.“;

4) 3 straipsnio 1 dalies d punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tie sertifikatai arba dokumentai, kuriuos išdavė oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atsakingas už kilmės ūkį, centrą arba organizaciją, turi lydėti gyvūnus ir produktus iki jų paskirties vietos.“;

5) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) 1 straipsnyje nurodytų gyvūnų ir produktų savininkai laikosi nacionalinių arba šioje direktyvoje nurodytų Sąjungos sveikatos reikalavimų visais gamybos ir prekybos etapais.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Išsiuntimo valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad už bet kurį veterinarijos teisės aktų pažeidimą būtų nubausti bet kurie fiziniai arba juridiniai asmenys, kai nustatoma, jog buvo pažeistos Sąjungos taisyklės, ypač jei nustatoma, kad sertifikatai, dokumentai arba identifikavimo ženklai neatitinka tikrosios gyvūnų būklės arba jų kilmės ūkio, arba faktinių produktų charakteristikų.“;

6) išbraukiamas 19 straipsnis;

7) išbraukiamas A priedo II skyrius.

68 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 66 ir 67 straipsnių būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2018 m. lapkričio 1 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šį reglamentą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurias panaikina šis reglamentas, laikomos nuorodomis į šį reglamentą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

69 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

65 straipsnis taikomas nuo 2016 m. liepos 19 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. liepos 8 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
A.G. KOENDERS

I PRIEDAS

GRYNAVEISLIŲ VEISLINIŲ GYVŪNŲ IR HIBRIDINIŲ VEISLINIŲ KIAULIŲ VEISIMO ORGANIZACIJŲ
PRIPAŽINIMAS IR VEISIMO PROGRAMŲ PATVIRTINIMAS, NURODYTAS II SKYRIUJE

1 DALIS

**Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pripažinimo,
nurodyto 4 straipsnio 3 dalies b punkte, reikalavimai**

- A. Veisėjų asociacijos, veislininkystės organizacijos, privačios įmonės, veikiančios uždaroje gamybos sistemose, ir viešosios įstaigos, turi:
1. būti juridinis asmuo pagal galiojančius valstybės narės, kurioje teikiama pripažinimo paraiška, teisės aktus;
 2. turėti pakankamai kvalifikuotų darbuotojų ir tinkamas patalpas bei įrangą, kad galėtų veiksmingai įgyvendinti veisimo programas, dėl kurių patvirtinimo jos ketina kreiptis pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;
 3. gebėti atlikti veislinių gyvūnų, kurie turi būti įtraukti į tas veisimo programas, kilmei registruoti būtinus patikrinimus;
 4. kiekvienos veisimo programos atveju geografinėse teritorijose, kuriose turi būti įgyvendinamos tos veisimo programos, turėti pakankamai didelę veislinių gyvūnų populiaciją;
 5. gebėti kaupti arba būti sukaupus ir gebėti naudoti apie veislinius gyvūnus surinktus duomenis, būtinus toms veisimo programoms įgyvendinti.
- B. Be A punkte nurodytų reikalavimų:
1. veisėjų asociacijos, veislininkystės organizacijos ir viešosios įstaigos turi:
 - a) turėti pakankamai veisėjų, dalyvaujančių kiekvienoje iš jų veisimo programų;
 - b) būti priėmusios darbo tvarkos taisykles:
 - i) reglamentuojančias ginčų su jų veisimo programose dalyvaujančiais veisėjais sprendimą;
 - ii) užtikrinančias vienodą požiūrį į jų veisimo programose dalyvaujančius veisėjus;
 - iii) nustatančias veisėjų, dalyvaujančių jų veisimo programose ir grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos veisimo programose, teises ir pareigas;
 - iv) kai numatyta veisėjų narystė, nustatančias veisėjų narių teises ir pareigas;
 2. darbo tvarkos taisyklėmis, nurodytomis 1 punkto b papunktyje, nekludoma veisimo programose dalyvaujantiems veisėjams:
 - a) laisvai pasirinkti savo veislinius gyvūnus ir juos veisti;
 - b) sulaukti palikuonių, kilusių iš tų veislinių gyvūnų, įrašytų į kilmės knygas arba įregistruotų kilmės registruose pagal taisykles, numatytas šio reglamento IV skyriuje;
 - c) turėti nuosavybės teisę į savo veislinius gyvūnus.

2 DALIS

Grynavaislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų vykdomų veisimo programų patvirtinimo, nurodyto 8 straipsnio 3 dalyje ir, kai taikoma, 12 straipsnyje, reikalavimai

1. Veisimo programoje, nurodytoje 8 straipsnio 3 dalyje ir, kai taikoma, 12 straipsnyje, pateikiama:
 - a) informacija apie jos tikslą, kuris turi būti veislės išsaugojimas, veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės pagerinimas, naujos veislės, linijos arba kryžminimo būdu išveisiamos veislės sukūrimas, arba veislės atkūrimas ar tų tikslų derinys;
 - b) į veisimo programą įtrauktos veislės pavadinimas, jei programa susijusi su grynavaisliais veisliniais gyvūnais, arba veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės pavadinimas, jei programa susijusi su hibridinėmis veislinėmis kiaušėmis, kad tų kitų veislių, linijų ar kryžminimo būdu išveistos veislės gyvūnai nebūtų painiojami su panašiais veisliniais gyvūnais, įrašytais į kitas esamas kilmės knygas ar įregistruotais kituose esamuose kilmės registruose;
 - c) jei tai grynavaisliai veisliniai gyvūnai – išsamios veislės, kuriai taikoma veisimo programa, charakteristikos, įskaitant nuorodą į jos esmines savybes;
 - d) jei tai hibridinės veislinės kiaušės – išsamios veislės, linijos ar kryžminimo būdu išveistos veislės, kuriai taikoma veisimo programa, charakteristikos;
 - e) informacija apie geografinę teritoriją, kurioje ji vykdoma arba kurioje ketinama ją vykdyti;
 - f) informacija apie veislinių gyvūnų identifikavimo sistemą, kuria turi būti užtikrinama, kad tie gyvūnai į kilmės knygą būtų įrašomi ar kilmės registre registruojami tik po to, kai buvo identifikuoti kiekvienas atskirai pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl atitinkamų rūšių gyvūnų identifikavimo ir registravimo;
 - g) informacija apie grynavaislių veislinių gyvūnų, įrašytų į kilmės knygas arba įregistruotų ir tinkamų į jas įrašyti, arba hibridinių veislinių kiauščių, įregistruotų kilmės registruose, kilmės registravimo sistemą;
 - h) veisimo programos atrankos ir veisimo tikslai, įskaitant tos veisimo programos pagrindinių tikslų nurodymą, ir, kai taikytina, išsamūs su tais tikslais susiję veislinių gyvūnų atrankos vertinimo kriterijai;
 - i) jeigu sukuriama nauja veislė arba veislė atkurama, kaip nurodyta 19 straipsnyje, informacija apie išsamias sąlygas, kuriomis pagrindžiamas tos naujos veislės sukūrimas ar tos veislės atkūrimas;
 - j) kai veisimo programoje reikalaujama atlikti produktyvumo tyrimus arba genetinį vertinimą:
 - i) informacija apie sistemas, taikomas produktyvumo tyrimų rezultatams rinkti, registruoti, perduoti ir naudoti;
 - ii) informacija apie genetinio vertinimo sistemas ir, kai taikoma, veislinių gyvūnų genomo vertinimą;
 - k) kai sudaromi papildomi skyriai arba pagrindinis skyrius padalijamas į poskyrius, kilmės knygos padalijimo taisyklės ir kriterijai ar procedūros, taikomi gyvūnams tuose skyriuose registruoti arba jiems į tuos poskyrius suskirstyti;
 - l) kai grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiauščių veisimo organizacija iš trečiųjų šalių užsako konkrečią techninę veiklą, susijusią su savo veisimo programos valdymu, kaip nurodyta 8 straipsnio 4 dalyje, informacija apie šią veiklą, paskirtų trečiųjų šalių pavadinimas ir kontaktiniai duomenys;
 - m) kai grynavaislių veislinių gyvūnų arba hibridinių veislinių kiauščių veisimo organizacija ketina pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata, numatyta 31 straipsnio 1 dalyje, informacija apie spermos surinkimo arba saugojimo centrą arba embrionų surinkimo ar gamybos grupę, išduodančią zootechninius pažymėjimus, ir informacija apie tų zootechninių pažymėjimų išdavimo ypatybes;
 - n) kai hibridinių veislinių kiauščių veisimo organizacija nusprendžia pateikti informaciją apie produktyvumo tyrimų ar genetinio vertinimo rezultatus, apie genetinius trūkumus ir apie genetines ypatybes zootechniniuose pažymėjimuose, išduotuose jos hibridinėms veislinėms kiaušėms ir jų genetinės medžiagos produktams, kaip nurodyta 30 straipsnio 8 dalyje, informacija apie tą sprendimą.

2. Veisimo programa apima pakankamai didelę veislinių gyvūnų populiaciją ir pakankamai veisėjų toje geografinėje teritorijoje, kurioje ta programa vykdoma arba kurioje ją ketinama vykdyti.

3 DALIS

Papildomi reikalavimai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms, sudarančioms arba tvarkančioms grynaveislių veislinių arklinių šeimų gyvūnų kilmės knygas

1. Be identifikavimo reikalavimų, išdėstytų 2 dalies 1 punkto f papunktyje, grynaveisliai veisliniai arklinių šeimų gyvūnai įrašomi į kilmės knygą tik tuo atveju, jei jie identifikuojami pagal sukergimo pažymėjimą ir, kai to reikalaujama pagal veisimo programą, kumeliukai paženklinami į kairę šlaunį.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybė narė arba, jei ji taip nusprendžia, jos kompetentinga institucija gali leisti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai įrašyti grynaveislius veislinius arklinių šeimų gyvūnus į tos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tvarkomą kilmės knygą, kai tie gyvūnai identifikuojami naudojant bet kokį kitą tinkamą metodą, kuris suteikia bent tokio pat laipsnio tikrumą kaip ir sukergimo pažymėjimas, pavyzdžiui, tėvų kontrolę remiantis DNR analize arba jų kraujo grupių analize, su sąlyga, kad tas leidimas atitinka tos veislės kilmės knygą tvarkančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos nustatytus principus.

2. Be 2 dalyje nustatytų reikalavimų, veisimo programose, patvirtintose pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį ir vykdomose su grynaveisliais veisliniais arklinių šeimų gyvūnais, pateikiama:
 - a) kai taikytina, grynaveislių veislinių gyvūnų, priklausančių kitai veislei arba tos kitos veislės konkrečiai eržilo linijai arba kumelės šeimai, įrašymo į pagrindinį kilmės knygos skyrių sąlygos;
 - b) kai ta veisimo programa draudžiamas arba apribojamas vieno ar daugiau reprodukcijos metodų naudojimas arba grynaveislių veislinių gyvūnų naudojimas taikant vieną ar daugiau reprodukcijos metodų, kaip nurodyta 21 straipsnio 2 dalyje, informacija apie tą draudimą arba apribojimą;
 - c) sukergimo pažymėjimų išdavimo, kitų tinkamų metodų naudojimo, kaip nurodyta 1 dalyje, taisyklės, ir, kai to reikalaujama pagal veisimo programą, kumelių ženklavimo į kairę šlaunį taisyklės.
3. Be reikalavimų, nustatytų 1 ir 2 dalyse, grynaveisliams veisliniams arklinių šeimų gyvūnams taikomi šie specialieji reikalavimai:
 - a) kai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija kompetentingai institucijai pareiškia, kad jos sudaryta kilmės knyga yra veislės, kuri įtraukta į jos veisimo programą, kilmės knyga, ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija turi:
 - i) turėti archyve saugomų įrašų apie tos kilmės knygos sudarymą ir viešai paskelbti tos veisimo programos principus;
 - ii) įrodyti, kad teikiant 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą paraišką nėra nė vienos žinomos toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje pripažintos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba veisimo įstaigos, kuri būtų sudariusi kilmės knygą tai pačiai veislei ir kuri vykdo tos veislės veisimo programą, remdamasi i punkte nurodytais principais;
 - iii) glaudžiai bendradarbiauti su b punkte nurodytomis grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis ir visų pirma skaidriai ir laiku informuoti tas grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas apie bet kokius i papunktyje nurodytų principų pakeitimus;
 - iv) kai būtina, būti nustačiusi nediskriminuojančias savo veiklos taisykles, taikomas veisimo įstaigų, kurios nėra įtrauktos į 34 straipsnyje numatytą sąrašą, tai pačiai veislei sudarytoms kilmės knygoms;
 - b) kai grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija kompetentingai institucijai pareiškia, kad jos sudaryta kilmės knyga yra papildoma veislės, kuri įtraukta į jos veisimo programą, kilmės knyga, ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija turi:
 - i) į savo veisimo programą įtraukti a punkte nurodytos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, kuri tvarko tos pačios veislės kilmės knygą, nustatytus principus;

- ii) viešai paskelbti informaciją apie i papunktyje nurodytų principų taikymą ir jų šaltinį;
 - iii) būti nustačiusi mechanizmus, kad būtų galima taisykles, nustatytas jos veisimo programoje, nurodytoje 8 straipsnio 3 dalyje ir, kai taikoma, 12 straipsnyje, esant būtinybei pritaikyti prie tų principų pakeitimų, kuriuos daro šios dalies a punkte nurodyta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, tvarkanti veislės kilmės kilmės knygą.
4. Grynaveislių veislinių arklinių šeimoms gyvūnų veisimo organizacijų pripažinimo reikalavimams taikomos šios leidžiančios nukrypti nuostatos:
- a) nukrypstant nuo 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkto, kai VI priede išvardytose teritorijose yra kelios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, tvarkančios tos pačios veislės kilmės knygas, ir kai jų veisimo programos, nurodytos 8 straipsnio 3 dalyje, kartu apima visas teritorijas, išvardytas VI priede, tų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų nustatytose 1 dalies B punkto 1 papunkčio b punkte nurodytose darbo tvarkos taisyklėse:
 - i) gali būti nurodyta, kad tos veislės grynaveisliai veisliniai arklinių šeimoms gyvūnai turi būti gimę konkrečiai nustatytoje VI priede išvardytoje teritorijoje, kad juos būtų galima įrašyti į tos veislės kilmės knygą gimimui registruoti;
 - ii) turi būti užtikrinama, kad i papunktyje nustatytas apribojimas nebūtų taikomas, kai gyvūnai į tos veislės kilmės knygą įrašomi reprodukcijos tikslais;
 - b) nukrypstant nuo šios dalies 3 punkto a papunkčio, kai veisimo programos principus išimtinai nustato pasauliniu lygmeniu veikianti tarptautinė organizacija ir kai nėra nei grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, kuri būtų įsikūrusi kurioje nors valstybėje narėje, nei trečiosios šalies veisimo įstaigos, kuri tvarkytų tos veislės kilmės kilmės knygą, valstybės narės kompetentinga institucija gali pripažinti tos veislės papildomas kilmės knygas tvarkančias grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas, jeigu jos nustato 2 dalies 1 punkto h papunktyje nurodytus tikslus ir kriterijus, vadovaudamosi tos tarptautinės organizacijos nustatytais principais, ir tuos principus:
 - i) ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija yra pateikusi 4 straipsnio 3 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai patikrinti;
 - ii) ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija yra įtraukusi į savo vykdomą veisimo programą;
 - c) nukrypstant nuo šios dalies 3 punkto b papunkčio, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, tvarkanti papildomą kilmės knygą, gali sudaryti papildomus poskyrius, į kuriuos gyvūnai būtų įrašomi pagal pranašumus, jeigu grynaveisliai veisliniai arklinių šeimoms gyvūnai, įrašyti į pagrindinio tos veislės kilmės kilmės knygos arba kitų papildomos tos veislės kilmės knygų skyriaus poskyrius, gali būti įrašyti į atitinkamus pagrindinio tos papildomos kilmės knygos skyriaus poskyrius.
-

II PRIEDAS

ĮRAŠYMAS Į KILMĖS KNYGAS IR REGISTRACIJA KILMĖS REGISTRUOSE, NURODYTUOSE IV SKYRIUJE

1 DALIS

Grynavaislių veislinių gyvūnų įrašymas į kilmės knygas ir gyvūnų įregistravimas papildomuose skyriuose

I SKYRIUS

Grynavaislių veislinių gyvūnų įrašymas į pagrindinį skyrių

1. 18 straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai yra šie:

a) gyvūnas turi atitikti šiuos kilmės kriterijus:

- i) jei tai galvijų, kiaulių, avių ir ožkų šeimos gyvūnai, gyvūno tėvai ir tėvų tėvai buvo įrašyti į pagrindinį tos pačios veislės kilmės knygos skyrių;
- ii) jeigu tai arklinių šeimos gyvūnai, gyvūno tėvai buvo įrašyti į pagrindinį tos pačios veislės kilmės knygos skyrių;

b) gyvūno kilmė turi būti nustatyta pagal taisykles, nustatytas pagal veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;

c) gyvūnas identifikuojamas pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl atitinkamos veislės gyvūnų identifikavimo ir registravimo pagal 8 straipsnio 3 dalį, ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintoje veisimo programoje nustatytas taisykles;

d) jei Sąjungoje prekiaujama gyvūnu arba jis įvežamas į Sąjungą ir kai ketinama tą gyvūną įrašyti ar įregistruoti įrašymui kilmės knygoje, prie to gyvūno pridedamas pagal 30 straipsnį išduotas zootechninis pažymėjimas;

e) kai gyvūnas išvestas iš genetinės medžiagos produkto, kuris parduodamas arba kuris įvežamas į Sąjungą ir, kai ketinama tą gyvūną įrašyti arba įregistruoti įrašymui kilmės knygoje, prie to genetinės medžiagos produkto pridedamas pagal 30 straipsnį išduotas zootechninis pažymėjimas.

2. Nukrypstant nuo šio skyriaus 1 punkto a papunkčio ii punkto, grynavaislių veislinių arklinių šeimos gyvūnų veisimo programą vykdanči grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija į pagrindinį savo kilmės knygos skyrių gali įrašyti grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūną:

a) kryžminimo atveju įrašytą į pagrindinį skirtingos veislės kilmės knygos skyrių, jeigu ta kita veislė ir to grynaveislis veislinio gyvūno įrašymo kriterijai nustatyti pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintoje veisimo programoje, arba

b) veislės linijų atveju priklausanti skirtingos veislės konkrečiai erzilo linijai arba kumelės šeimai, su sąlyga, kad tos linijos, šeimos ir to grynaveislis veislinio gyvūno įrašymo kriterijai nustatyti veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.

3. Be šio skyriaus 1 punkto c papunktyje nustatytų taisyklių, grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija, į savo kilmės knygą įrašanti grynaveislių veislinių arklinių šeimos gyvūną, kuris jau yra įrašytas į kitos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, vykdančios veisimo programą, patvirtintą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, sudarytą kilmės knygą, tą grynaveislių veislinių gyvūną įrašo jam suteiktu identifikacijos numeriu pagal Reglamentą (ES) 2016/429, kuriuo užtikrinamas to gyvūno identifikavimo autentiškumas ir tęstinumas, ir, išskyrus atvejus, kai dvi atitinkamos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos nusprendžia taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą, tuo pačiu vardu ir pagal tarptautinius susitarimus nurodo atitinkamos veislės palikuonių gimimo šalies kodą.

II SKYRIUS

Gyvūnų įregistravimas į papildomus skyrius

1. 20 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos yra šios:
 - a) gyvūnas identifikuojamas pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl atitinkamų rūšių gyvūnų identifikavimo ir registravimo ir taisyklės, nustatytas veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;
 - b) grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija nusprendžia, kad gyvūnas atitinka veislės charakteristikas, nurodytas I priedo 2 dalies 1 punkto c papunktyje;
 - c) kai taikoma, gyvūnas atitinka bent būtiniausius produktyvumo reikalavimus, išdėstytus veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, dėl tų požymių, pagal kuriuos į pagrindinį skyrių įrašyti grynaveisliai veisliniai gyvūnai yra tiriami pagal III priedą.
2. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija gali taikyti kitokius atitikties šio skyriaus 1 punkto b papunktyje nurodytoms veislės charakteristikomis ar šio skyriaus 1 punkto c papunktyje nurodyto produktyvumo reikalavimus atsižvelgdama į tai, ar gyvūnas:
 - a) priklauso tai veislei, nors jo kilmė nėra žinoma, arba
 - b) buvo išveistas pagal kryžminimo programą, minėtą pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį patvirtintoje veisimo programoje.

III SKYRIUS

I papildomus skyrius įregistruotų gyvūnų palikuonių perkėlimas į pagrindinį skyrių

1. 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos yra šios:
 - a) jei tai galvijų, kiaulių, avių ir ožkų veislės patelė:
 - i) jos motina ir motinos motina turi būti įregistruotos į tos pačios veislės kilmės knygos papildomą skyrių, kaip nustatyta 20 straipsnio 1 dalyje;
 - ii) jos tėvas ir jo dviejų kartų tėvai turi būti įrašyti į tos pačios veislės kilmės knygos pagrindinį skyrių.

Pirmos kartos palikuonis, išveistas iš pirmos pastraipos išanginėje frazėje nurodytos patelės ir grynaveislis veislinio gyvūno patino, įrašyto į tos pačios veislės pagrindinį kilmės knygos skyrių, taip pat laikomas grynaveisliu veisliniu gyvūnu ir įrašomas, įregistruojamas arba yra tinkamas įrašyti į pagrindinį tos kilmės knygos skyrių.

 - b) jei tai arklinių šeimos gyvūnas, jis turi atitikti įrašymo į pagrindinį skyrių sąlygas, taikomas patinams ir patelėms, kilusiems iš gyvūnų, įregistruotų į papildomą skyrių, kaip nustatyta veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.
2. Nukrypstant nuo šio skyriaus 1 punkto ir I skyriaus 1 punkto a papunkčio i punkto, valstybė narė arba, jei ji taip nusprendžia, 4 straipsnio 3 dalyje nurodyta jos kompetentinga institucija gali leisti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai, vykdančiai nykstančios galvijų, kiaulių, avių ar ožkų veislės arba „atsparios“ avių veislės grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo programą, įrašyti į pagrindinį savo kilmės knygos skyrių gyvūną, kurio tėvai ir tėvų tėvai buvo įrašyti arba įregistruoti į pagrindinį ar papildomą tos veislės kilmės knygos skyrių.

Valstybė narė arba, jei ji taip nusprendžia, jos kompetentinga institucija, suteikianti leidimą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai pasinaudoti ta leidžiančia nukrypti nuostata, užtikrina, kad:

- a) ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija įrodytų, kad būtina pasinaudoti ta leidžiančia nukrypti nuostata, visų pirma parodydama, kad grynaveislių tos veislės veislinių patinų trūksta veisimo tikslais;

- b) ta grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija savo kilmės knygoje būtų sudariusi vieną ar daugiau papildomų skyrių;
- c) taisyklės, pagal kurias grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija įrašo ar įregistruoja gyvūnus į pagrindinį ar papildomą kilmės knygos skyrių, būtų nustatytos veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.

Šią leidžiančią nukrypti nuostatą taikančios valstybės narės viešai skelbia veisles, kurioms taikoma tokia leidžianti nukrypti nuostata, esanti 7 straipsnyje nurodytame sąrašė.

2 DALIS

Hibridinių veislinių kiaulių registracija kilmės registruose

23 straipsnyje nurodyti reikalavimai yra šie:

- a) hibridinės veislinės kiaulės turi būti kilusios iš tėvų ir tėvų tėvų, kurie įrašyti į kilmės knygas arba įregistruoti kilmės registruose;
- b) po apsiparšavimo hibridinė veislinė kiaulė turi būti identifikuojama pagal Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl kiaulių veislės gyvūnų identifikavimo ir registravimo ir taisyklės, nustatytas veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;
- c) hibridinės veislinės kiaulės giminystės linija turi būti nustatyta pagal taisyklės, nustatytas veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį;
- d) kai reikia, prie hibridinės veislinės kiaulės turi būti pridedamas pagal 30 straipsnį išduotas zootechninis pažymėjimas.

III PRIEDAS

PRODUKTYVUMO TYRIMAI IR GENETINIS VERTINIMAS, NURODYTI 25 STRAIPSNYJE

1 DALIS

Bendrieji reikalavimai

Kai grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos arba tų grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijų pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirtos trečiosios šalys atlieka produktyvumo tyrimus ar genetinį vertinimą, jos turi nustatyti ir taikyti produktyvumo tyrimų ar genetinio vertinimo metodus, kurie turi būti moksliskai priimtini atsižvelgiant į nustatytus zootechnikos principus, ir, kai tokių esama, atsižvelgia į:

- a) taisykles ir standartus, kuriuos nustato atitinkami 29 straipsnio 1 dalyje numatyti Europos Sąjungos etaloniniai centrai, arba
- b) jei tų taisyklių ir standartų nėra, principus, dėl kurių susitarta ICAR.

2 DALIS

Produktyvumo tyrimams taikomi reikalavimai

1. Produktyvumo tyrimai atliekami remiantis viena ar keliomis iš šių produktyvumo tyrimų schemų, nustatytų pagal 1 dalyje nurodytus metodus:
 - a) pačių veislinių gyvūnų arba veislinių gyvūnų, remiantis jų jaunikliais, tų pačių tėvų palikuonimis arba šoninės giminytės linijos atstovais, individualaus produktyvumo tyrimais tyrimų stotyse;
 - b) pačių veislinių gyvūnų arba veislinių gyvūnų, remiantis jų jaunikliais, tų pačių tėvų palikuonimis, šoninės giminytės linijos atstovais arba kitais giminaičiais, individualaus produktyvumo tyrimais ūkiuose;
 - c) produktyvumo tyrimais naudojant ūkių, pardavimo ir skerdimo punktų arba kitų veiklos vykdytojų tyrimo surinktus duomenis;
 - d) bendraamžių veislinių gyvūnų grupių produktyvumo tyrimais (bendraamžių grupių palyginimu);
 - e) bet kokia kita produktyvumo tyrimų schema, įgyvendinama taikant 1 dalyje nurodytus metodus.

Produktyvumo tyrimų schemas parengiamos taip, kad būtų galima tinkamai palyginti veislinius gyvūnus. Jaunikliai, tų pačių tėvų palikuonys arba šoninės giminytės linijos atstovai, su kuriais tyrimų stotyse arba ūkyje turi būti atliekami tyrimai, pasirenkami nešališkai, o ne pasirinktinai. Jeigu tyrimai atliekami ūkyje, jie paskirstomi tarp ūkių taip, kad būtų galima tinkamai palyginti tiriamus veislinius gyvūnus.

Tyrimų stotyse tas produktyvumo tyrimų schemas įgyvendinančios grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, laikydamosi 1 dalyje nurodytų metodų, tyrimo protokole pateikia veislinių gyvūnų priėmimo sąlygas, informaciją apie dalyvaujančių gyvūnų tapatybę ir apie atitinkamus dalyvaujančių gyvūnų ankstesnius tyrimų rezultatus, požymius, kuriuos reikia apskaityti, taikomus tyrimų metodus ir bet kokią kitą svarbią informaciją.

2. Grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos savo veisimo programose, patvirtintose pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, apibrėžia su tose veisimo programose nustatytais atrankos tikslais susijusius požymius, kuriuos reikia apskaityti.
3. Kai turi būti apskaitomi pieningumo požymiai, apskaitomi duomenys, susiję su pieningumu, pieno sudėtimi ir kitais svarbiais požymiais, nustatytais 1 dalyje nurodytuose metoduose. Gali būti apskaitomi papildomi duomenys, susiję su kitais pieno arba pieno kokybės požymiais.
4. Kai turi būti apskaitomi mėsingumo požymiai, apskaitomi duomenys apie mėsingumo požymius ir kitus svarbius požymius, nustatytus 1 dalyje nurodytuose metoduose. Gali būti apskaitomi papildomi duomenys, susiję su kitais mėsos arba mėsingumo požymiais.

5. Kai turi būti apskaitomi kiti požymiai, išskyrus nurodytuosius šios dalies 3 ir 4 punktuose, tie požymiai apskaitomi taikant 1 dalyje nurodytus metodus. Jie gali būti konkretūs rūšies ir veislės požymiai, pavyzdžiui, raumeningumas, vaisingumas, lengvas jauniklių atsivedimas, su sveikata susijusios savybės, jauniklių gyvybingumas, ilgaamžiškumas, skaidulų kokybė, pašarų efektyvumas, romumas, tvarumas ir bet kokie kiti atitinkami bruožai, susiję su veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, atrankos tikslais.
6. Apie 3, 4 ir 5 punktuose nurodytus požymius surinkti duomenys įtraukiami į genetinį vertinimą tik tada, kai tie duomenys surinkti naudojantis veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, nurodyta apskaitymo sistema.
7. Kiekvienam iš 3, 4 ir 5 punktuose nurodytų apskaitytų požymių veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, pateikiama informacija apie taikomas produktyvumo tyrimų schemas, naudojamą tyrimo protokolą ir, prireikus, taikytą metodą tyrimų rezultatams patvirtinti.
8. Kai genetinis vertinimas atliekamas pagal požymius, nurodytus 3, 4 ir 5 punktuose, tų požymių apskaita užtikrinama, kad, baigus tyrimą, gali būti įvertintos patikimos veislinės tų požymių vertės.
9. Tyrimo duomenys, nurodyti šios dalies 1 punkto c papunktyje, gali būti apskaitomi ir įtraukiami į genetinį vertinimą tik tada, kai tie duomenys buvo patvirtinti taikant 1 dalyje nurodytus metodus.

3 DALIS

Genetinio vertinimo reikalavimai

1. Į veislinių gyvūnų genetinį vertinimą įtraukiami atitinkami su produktyvumu susiję ir su juo nesusiję požymiai, nurodyti 2 dalyje, susiję su atrankos tikslais, nustatytais veisimo programose, patvirtintose pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.
2. Į genetinį vertinimą įtraukiami tik 2 dalyje nurodyti požymiai, kurių apskaita atliekama, kaip nurodyta veisimo programoje, patvirtintoje pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį.
3. Veislinių gyvūnų veislinės vertės įvertinamos taikant 1 dalyje nurodytus metodus ir remiantis:
 - a) surinktais duomenimis apie veislinius gyvūnus, atlikus 2 dalyje nurodytus produktyvumo tyrimus;
 - b) apie veislinius gyvūnus surinkta genomo tyrimų informacija;
 - c) pagal bet kokią kitą metodą surinktais duomenimis, taikant 1 dalyje nurodytus metodus, arba
 - d) informacijos ir duomenų, nurodytų a, b ir c punktuose, deriniu.
4. Statistiniai metodai, taikomi atliekant genetinį vertinimą, turi atitikti 1 dalyje nurodytus metodus. Tie statistiniai metodai užtikrina genetinį vertinimą, kuris yra nepriklausomas nuo pagrindinio poveikio aplinkai bei duomenų struktūros ir kuris atsižvelgia į visą turimą informaciją apie veislinį gyvūną, jo jauniklius, tų pačių tėvų palikuonis, šoninės giminystės linijos atstovus ir kitus giminaičius, priklausomai nuo produktyvumo tyrimų schemas.
5. Vertinamų veislinių verčių patikimumas apskaičiuojamas taikant 1 dalyje nurodytus metodus. Skelbiant įvertintas veislinių gyvūnų veislinės vertes, nurodomas tų paskelbtų veislinių verčių patikimumas ir vertinimo data.
6. Grynavaislių veislinių galvijų patinams, kurių spermą ketinama naudoti dirbtiniam sėklinimui, taikomas genetinis vertinimas. Tas genetinis vertinimas atliekamas pagal pagrindinius produktyvumo požymius, susijusius su veisimo programa, kaip nustatyta 1 dalyje nurodytuose metoduose, ir gali būti atliekamas pagal kitus atitinkamus su produktyvumu susijusius ir su juo nesusijusius požymius, nustatytus 1 dalyje nurodytuose metoduose. Kai pagal tuos požymius atliekamas grynavaislių veislinių galvijų patinų, kurių spermą ketinama naudoti dirbtiniam sėklinimui, genetinis vertinimas, paskelbiamos su tais požymiais susijusios veislinės vertės, išskyrus su galvijais, nurodytais 21 straipsnio 1 dalies g punkte (nepatvirtinti buliai), susijusias vertes.

7. Jei tai grynaveislių veislinių galvijų patinai, kurių spermą ketinama naudoti dirbtiniam sėklinimui, būtiniausias veislinių verčių patikimumas turi būti bent:
 - a) jei tai pieninėms veislėms priklausantys buliai (įskaitant dvejetaines veisles) – 0,5 vertinant pagrindinius pieningumo požymius arba pagrindinius sudėtinius rodiklius, apimančius veislines vertes, įvertintas pagal keletą atskirų požymių;
 - b) jei tai mėsinėms veislėms priklausantys buliai (įskaitant dvejetaines veisles) – 0,3 vertinant pagrindinius mėsingumo požymius arba pagrindinius sudėtinius rodiklius, apimančius veislines vertes, įvertintas pagal keletą atskirų požymių.
 8. 7 punkte nurodyti būtiniausio patikimumo verčių reikalavimai netaikomi grynaveislių veislinių galvijų patinams, kurie:
 - a) naudojami tyrimo tikslu neviršijant kiekio, reikalingo grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijai atlikti tokius tyrimus, kaip nurodyta 21 straipsnio 1 dalies g punkte (nepatvirtinti buliai), ribų arba
 - b) dalyvauja veisimo programoje, kuri reikalauja atlikti produktyvumo tyrimus ir genetinį vertinimą, ir kuria siekiama veislės arba genetinės veislės įvairovės išsaugojimo.
 9. Genomiškai įvertinti grynaveislių veislinių galvijų patinai laikomi tinkamais dirbtiniam sėklinimui, jeigu jų genomo vertinimas:
 - a) patvirtinamas pagal 1 dalyje nurodytus metodus, taikomus kiekvienam genomiškai įvertintam požymiui;
 - b) reguliariai pakartotinai ir bet kuriuo metu patvirtinamas pagal kiekvieną iš tų požymių, kai gerokai pasikeičia genomo įvertinimas, genetinis įvertinimas arba etaloninė populiacija.
 10. Grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacija arba hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacija arba tos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos prašymu tos grynaveislių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirta trečioji šalis viešai skelbia informaciją apie veislinių gyvūnų genetinius trūkumus ir genetines ypatybes, susijusias su veisimo programa.
-

IV PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS ETALONINIAI CENTRAI, NURODYTI 29 STRAIPSNYJE

1. 29 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyti reikalavimai

Pagal 29 straipsnį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai turi:

- a) turėti tinkamos kvalifikacijos darbuotojus,
 - i) kurie yra deramai išmokyti:
 - atlikti grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimus ir genetinį vertinimą, kai tie centrai paskirti pagal 29 straipsnio 1 dalį,
 - saugoti nykstančias veisles, kai tie centrai paskirti pagal 29 straipsnio 2 dalį;
 - ii) kuriems nurodyta paisyti tam tikrų temų, rezultatų ar pranešimų slaptumo ir
 - iii) kurie turi pakankamai žinių apie mokslinių tyrimų veiklą nacionaliniu, Sąjungos ir tarptautiniu lygmeniu;
- b) turėti infrastruktūrą, įrangą ir produktus, kurių reikia atliekant užduotis, arba turi galimybę jais naudotis:
 - i) 2 punkte nurodytas užduotis, kai tie centrai yra paskirti pagal 29 straipsnio 1 dalį, ir
 - ii) 3 punkte nurodytas užduotis, kai tie centrai yra paskirti pagal 29 straipsnio 2 dalį.

2. Pagal 29 straipsnio 1 dalį paskirtų Europos Sąjungos etaloninių centrų užduotys, nurodytos 29 straipsnio 4 dalies b punkto i papunktyje

Pagal 29 straipsnio 1 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai:

- a) bendradarbiauja su grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis ir grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirtomis trečiosiomis šalimis, siekdami sudaryti palankesnes sąlygas vienodai taikyti 25 straipsnyje nurodytus grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus;
- b) informuoja grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas, pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą tų grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų paskirtas trečiąsias šalis ar kompetentingas institucijas apie grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus;
- c) reguliariai tikrina grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų arba pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą grynavaislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų paskirtų trečiųjų šalių atliktų produktyvumo tyrimų ir genetinių vertinimų rezultatus ir duomenis, kuriais tie tyrimai ir vertinimai yra pagrįsti;
- d) lygina grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus;
- e) Komisijai arba valstybei narei paprašius:
 - i) teikia pagalbą derinant grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus;
 - ii) rekomenduoja apskaičiavimo metodus, taikytinus naudojant grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus;
 - iii) nustato platformą, kurioje būtų galima lyginti grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo metodus, taikomų valstybėse narėse, rezultatus, visų pirma:
 - rengiant valstybėse narėse atliekamų grynavaislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo kontrolės protokolus siekiant pagerinti rezultatų palyginamumą ir veisimo programų veiksmingumą,

- atliekant tarptautinį gyvulių įvertinimą remiantis bendrais valstybėse narėse ir trečiojoiose šalyse atliekamų grynaveislių veislinių gyvūnų produktyvumo tyrimų ir genetinio vertinimo rezultatais,
 - platinant tų tarptautinių vertinimų rezultatus,
 - skelbiant perskaičiavimo formules ir susijusią informaciją, kuria remiantis buvo nustatytos formulės;
- f) teikia duomenis apie grynaveislių veislinių gyvūnų genetinį vertinimą ir mokymą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijoms ar trečiojoioms šalims, pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą paskirtoms tų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų, kurios dalyvauja tarptautiniu mastu lyginant genetinių vertinimų rezultatus, paremti;
- g) padeda spręsti valstybėse narėse kylančias su grynaveislių veislinių gyvūnų genetiniu vertinimu susijusias problemas;
- h) neviršdami savo užduočių ribų bendradarbiauja su tarptautiniu mastu pripažintomis organizacijomis;
- i) Komisijai paprašius, dalijasi praktine patirtimi su Zootechnikos nuolatinio komitetu.
3. Pagal 29 straipsnio 2 dalį paskirtų Europos Sąjungos etaloninių centrų užduotys, nurodytos 29 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktyje

Pagal 29 straipsnio 2 dalį paskirti Europos Sąjungos etaloniniai centrai:

- a) bendradarbiauja su grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijomis, pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą tų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų paskirtomis trečiojoiomis šalimis, kompetentingomis institucijomis ir kitomis valstybių narių institucijomis, siekdami sudaryti palankesnes sąlygas nykstančioms veislėms arba genetinei tų veislių įvairovei išsaugoti;
- b) informuoja grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas, pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų paskirtas trečiąsias šalis, kompetentingas institucijas ar kitas institucijas apie taikomus metodus, siekdami išsaugoti nykstančias veisles ir genetinę tų veislių įvairovę;
- c) Komisijos prašymu:
- i) parengia arba suderina metodus, taikomus nykstančioms veislėms arba genetinei tų veislių įvairovei *in situ* ir *ex situ* išsaugoti, arba teikia pagalbą juos rengiant ar derinant;
 - ii) parengia metodus, taikomus nykstančių veislių būklei apibūdinti, atsižvelgiant į jų genetinę įvairovę ar jų išnykimo ūkiuose grėsmę, arba teikia pagalbą juos rengiant;
 - iii) skatina valstybes nares keistis informacija apie nykstančių veislių arba genetinės tų veislių įvairovės išsaugojimą;
 - iv) rengia mokymus siekdami remti grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijas ar pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą tų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijų paskirtas trečiąsias šalis, kompetentingas institucijas ir kitas institucijas nykstančių veislių ir genetinės tų veislių įvairovės išsaugojimo tikslais;
 - v) neviršdami savo užduočių ribų bendradarbiauja su Europos ir tarptautiniu mastu pripažintomis organizacijomis;
 - vi) neviršdami savo užduočių ribų dalijasi praktine patirtimi su Zootechnikos nuolatinio komitetu.

V PRIEDAS

INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKIAMA ZOOTECHNINIUOSE PAŽYMĖJIMUOSE, NURODYTUOSE
VII SKYRIUJE

1 DALIS

Bendrieji reikalavimai

Zootechninio pažymėjimo pavadinime:

- a) nurodoma, ar gyvūnas yra grynaveslis veislinis gyvūnas arba hibridinė veislinė kiaulė, ir ar genetinės medžiagos produktai yra kilę iš grynaveslių veislinių gyvūnų ar hibridinių veislinių kiaulių;
- b) pateikiama nuoroda į taksonominę rūšį;
- c) nurodoma, ar siunta skirta prekybai, ar įvežti į Sąjungą;
- d) pateikiama nuoroda į šį reglamentą.

2 DALIS

Grynaveslių veislinių gyvūnų ir jų genetinės medžiagos produktų zootechniniai pažymėjimai

I SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti grynaveslių veislinių gyvūnų zootechniniai pažymėjimai

1. 30 straipsnyje nurodytuose grynaveslių veislinių gyvūnų zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:
 - a) pažymėjimą išduodančios grynaveslių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos pavadinimas arba, jei grynaveslis veislinis gyvūnas įvežamas į Sąjungą, – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos pavadinimas ir, kai yra, nuoroda į tos grynaveslių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos ar veisimo įstaigos interneto svetainę;
 - b) kilmės knygos pavadinimas;
 - c) kai taikoma, pagrindinio skyriaus poskyris, kuriame įrašytas grynaveslis veislinis gyvūnas;
 - d) grynaveslio veislinio gyvūno veislės pavadinimas;
 - e) grynaveslio veislinio gyvūno lytis;
 - f) grynaveslio veislinio gyvūno įrašo kilmės knygoje numeris (kilmės knygos Nr.);
 - g) identifikavimo sistema ir individualus identifikacinis numeris, grynavesliam veisliniam gyvūnui priskirtas pagal:
 - i) Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl susijusios rūšies gyvūnų identifikavimo ir registravimo;
 - ii) jei nėra Sąjungos gyvūnų sveikatos teisės dėl gyvūnų, kurie turi turėti individualų identifikacinį numerį, identifikavimo ir registravimo, – veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, taisyklės, arba
 - iii) jei grynaveslis veislinis gyvūnas įvežamas į Sąjungą, – pagal trečiosios šalies teisės aktus;
 - h) tais atvejais, kai to reikalaujama pagal 22 straipsnio 1 ir 2 dalis, grynaveslių veislinių gyvūnų, naudojamų spermai, oocitams ir embrionams rinkti, tapatybės patvirtinimo metodas ir tos tapatybės patvirtinimo rezultatai;
 - i) grynaveslio veislinio gyvūno gimimo data ir šalis;
 - j) veisėjo (grynaveslio veislinio gyvūno gimimo vietos) pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir, jei turimas, el. pašto adresas;

- k) savininko pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir, jei turimas, el. pašto adresas;
- l) kilmė:

Tėvas Kilmės knygos Nr. ir skyrius	Tėvo tėvas Kilmės knygos Nr. ir skyrius
	Tėvo motina Kilmės knygos Nr. ir skyrius
Motina Kilmės knygos Nr. ir skyrius	Motinos tėvas Kilmės knygos Nr. ir skyrius
	Motinos motina Kilmės knygos Nr. ir skyrius

- m) kai turima, produktyvumo tyrimų rezultatai ir naujausi genetinio vertinimo rezultatai, įskaitant to vertinimo datą ir pačiam grynaveisliam veisliniam gyvūnui poveikį darančius genetinius trūkumus bei genetines ypatybes, susijusius su veisimo programa;
- n) apvaisintų patelių atveju nurodoma sėklinimo arba kergimo data ir apvaisinusio patino identifikaciniai duomenys, kurie gali būti nurodomi atskirame dokumente;
- o) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežamas grynaveislis veislinis gyvūnas – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra tos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos ar veisimo įstaigos atstovas arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.
2. Kai zootechniniai pažymėjimai išduodami grynaveislių veislinių kiaulių grupei, šio skyriaus 1 punkte nurodyta informacija gali būti pateikiama viename zootechniniame pažymėjime, jei tie grynaveisliai veisliniai gyvūnai yra to paties amžiaus ir jų motina bei tėvas yra tie patys.

II SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti grynaveislių veislinių gyvūnų spermos zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose grynaveislių veislinių gyvūnų spermos zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie grynaveislių veislinį gyvūną, iš kurio paimta sperma;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti spermą, dozių, kurias reikia išsiųsti, skaičius, spermos paėmimo vieta ir data, spermos surinkimo arba saugojimo centro pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas bei spermos gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;
- c) jeigu sperma yra skirta grynaveislių veislinių gyvūnų, dėl kurių neatliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas, tyrimams, – spermos, atitinkančios 21 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytas kiekio ribas, dozių skaičius, grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos arba pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą tos grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos paskirtos trečiosios šalies, pagal 25 straipsnį atsakingos už tų tyrimų vykdymą, pavadinimas ir adresas;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežama sperma – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje ar 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.

III SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti grynaveislių veislinių gyvūnų oocitų zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose grynaveislių veislinių gyvūnų oocitų zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie patelę donorę, iš kurios buvo paimti oocitai;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti oocitus, šiaudelių skaičius, oocitų paėmimo vieta ir data, embrionų surinkimo ar gamybos grupės pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas bei oocitų gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;
- c) kai šiaudelyje yra daugiau negu vienas oocitas, nurodomas tikslus oocitų, kurie buvo paimti iš to pačio grynaveislis veislisnio gyvūno, skaičius;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežami oocitai – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje ar 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.

IV SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti grynaveislių veislinių gyvūnų embrionų zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose grynaveislių veislinių gyvūnų embrionų zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie patelę donorę ir ją apvaisinusį patiną;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti embrionus, šiaudelių skaičius, embrionų paėmimo ar gamybos vieta ir data, embrionų surinkimo ar gamybos grupės pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas bei embrionų gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;
- c) kai šiaudelyje yra daugiau negu vienas embrionas, nurodomas tikslus embrionų, turinčių tuos pačius tėvus, skaičius;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežami embrionai – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje ar 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų grynaveislių veislinių gyvūnų veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.

3 DALIS

30 straipsnyje nurodyti hibridinių veislinių kiaulių ir jų genetinės medžiagos zootechniniai pažymėjimai

I SKYRIUS

Hibridinių veislinių kiaulių zootechniniai pažymėjimai

1. 30 straipsnyje nurodytuose hibridinių veislinių kiaulių zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) pažymėjimą išduodančios hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos pavadinimas arba, jei hibridinė veislinė kiaulė įvežama į Sąjungą, – veisimo įstaigos pavadinimas ir, kai yra, nuoroda į tos hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos ar veisimo įstaigos interneto svetainę;
- b) kilmės registro pavadinimas;
- c) hibridinės veislisnės kiaulės veislės, linijos arba kryžminimo būdu išveistos veislės pavadinimas, tos kiaulės tėvai ir tėvų tėvai;
- d) hibridinės veislisnės kiaulės lytis;

- e) hibridinės veislinės kiaulės įrašo kilmės registre numeris (kilmės registro Nr.);
- f) identifikavimo sistema ir individualus identifikacinis numeris, hibridinei veislinei kiaulei priskirtas pagal:
- i) Sąjungos gyvūnų sveikatos teisę dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo;
- ii) jei nėra Sąjungos gyvūnų sveikatos teisės dėl gyvūnų, kurie turi turėti individualų identifikacinį numerį, identifikavimo ir registravimo, – veisimo programos, patvirtintos pagal 8 straipsnio 3 dalį ir, kai taikoma, 12 straipsnį, taisykles, arba
- iii) jei hibridinė veislinė kiaulė įvežama į Sąjungą, – pagal trečiosios šalies teisės aktus;
- g) kai to reikalaujama pagal 22 straipsnio 2 dalį, hibridinės veislinės kiaulės tapatybės patvirtinimo metodas ir tos tapatybės patvirtinimo rezultatai;
- h) hibridinės veislinės kiaulės gimimo data ir šalis;
- i) veisėjo (hibridinės veislinės kiaulės gimimo vietos) pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir, jei turimas, el. pašto adresas;
- j) savininko pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir, jei turimas, el. pašto adresas;
- k) kilmė:

Tėvas Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė	Tėvo tėvas Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė
	Tėvo motina Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė
Motina Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė	Motinos tėvas Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė
	Motinos motina Kilmės registro Nr. Veislė, linija ar kryžminimo būdu išveista veislė

- l) kai taip elgtis reikalaujama veisimo programoje, – produktyvumo tyrimo rezultatai arba atnaujinti genetinio vertinimo rezultatai ar abu, įskaitant to vertinimo datą, genetinius trūkumus ir genetines ypatybes, susijusius su veisimo programa ir darančius poveikį pačiai hibridinei veislinei kiaulei arba, kiek tai žinoma, jos palikuonims;
- m) apvaisintų patelių atveju nurodoma informacija apie sėklinimo arba kergimo datą, taip pat apvaisinusio patino identifikaciniai duomenys, kurie gali būti nurodomi atskirame dokumente;
- n) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežama hibridinė veislinė kiaulė – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra tos veislinių kiaulių veisimo organizacijos ar veisimo įstaigos atstovas arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.
2. Kai zootechniniai pažymėjimai išduodami hibridinių veislinių kiaulių grupei, šio skyriaus 1 punkte nurodyta informacija gali būti pateikiama viename zootechniniame pažymėjime, jei tos hibridinės veislinės kiaulės yra to paties amžiaus ir jų motina ir tėvas yra tie patys.

II SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti hibridinių veislinių kiaulių spermos zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose hibridinių veislinių kiaulių spermos zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie hibridinį veislinį kuilį, iš kurio paimta sperma;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti spermą, dozių skaičius, spermos paėmimo data, spermos surinkimo arba saugojimo centro pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas bei spermos gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;
- c) jeigu sperma yra skirta hibridinių veislinių kiaulių, dėl kurių neatliktas produktyvumo tyrimas ar genetinis vertinimas, produktyvumo tyrimams ar genetiniam vertinimui, – tos spermos, atitinkančios 24 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas kiekio ribas, dozių skaičius, hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos arba pagal 27 straipsnio 1 dalies b punktą tos hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos paskirtos trečiosios šalies, pagal 25 straipsnį atsakingos už tų tyrimų vykdymą, pavadinimas ir adresas;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežama sperma – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje arba 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.

III SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti hibridinių veislinių kiaulių oocitų zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose hibridinių veislinių kiaulių oocitų zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie patelę donorę, iš kurios buvo paimti oocitai;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti oocitus, šiaudelių skaičius, oocitų paėmimo data, embrionų surinkimo ar gamybos grupės pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas ir oocitų gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;
- c) kai šiaudelyje yra daugiau negu vienas oocitas, nurodomas tikslus oocitų, kurie buvo paimti iš tos pačios hibridinės veislinės kiaušės, skaičius;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežami oocitai – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje arba 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.

IV SKYRIUS

30 straipsnyje nurodyti hibridinių veislinių kiaulių embrionų zootechniniai pažymėjimai

30 straipsnyje nurodytuose hibridinių veislinių kiaulių embrionų zootechniniuose pažymėjimuose pateikiama ši informacija:

- a) visa šios dalies I skyriuje nurodyta informacija apie patelę donorę ir ją apvaisinusį patiną;
- b) informacija, pagal kurią galima identifikuoti embrionus, šiaudelių skaičius, embrionų surinkimo ar gamybos vieta ir data, embrionų surinkimo ar gamybos grupės pavadinimas, adresas ir patvirtinimo kodas bei embrionų gavėjo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;

- c) kai šiaudelyje yra daugiau negu vienas embrionas, nurodomas tikslus embrionų, kurie turi tuos pačius tėvus, skaičius;
- d) zootechninio pažymėjimo išdavimo data ir vieta ir pažymėjimą išduodančios hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos tą pažymėjimą pasirašyti įgalioto asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas arba, jeigu į Sąjungą įvežami embrionai – pažymėjimą išduodančios veisimo įstaigos įgalioto pasirašyti asmens vardas, pavardė, pareigos ir parašas; tas asmuo yra 31 straipsnio 1 dalyje arba 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų hibridinių veislinių kiaulių veisimo organizacijos, veisimo įstaigos ar veiklos vykdytojo atstovas, arba 30 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kompetentingos institucijos atstovas.
-

VI PRIEDAS

2 STRAIPSNIO 21 PUNKTE NURODYTOS TERITORIJOS

1. Belgijos Karalystės teritorija
 2. Bulgarijos Respublikos teritorija
 3. Čekijos Respublikos teritorija
 4. Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją
 5. Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija
 6. Estijos Respublikos teritorija
 7. Airijos teritorija
 8. Graikijos Respublikos teritorija
 9. Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Seutą ir Meliliją
 10. Prancūzijos Respublikos teritorija
 11. Kroatijos Respublikos teritorija
 12. Italijos Respublikos teritorija
 13. Kipro Respublikos teritorija
 14. Latvijos Respublikos teritorija
 15. Lietuvos Respublikos teritorija
 16. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorija
 17. Vengrijos teritorija
 18. Maltos Respublikos teritorija
 19. Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje
 20. Austrijos Respublikos teritorija
 21. Lenkijos Respublikos teritorija
 22. Portugalijos Respublikos teritorija
 23. Rumunijos teritorija
 24. Slovėnijos Respublikos teritorija
 25. Slovakijos Respublikos teritorija
 26. Suomijos Respublikos teritorija
 27. Švedijos Karalystės teritorija
 28. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teritorija
-

VII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Tarybos direktyva 2009/157/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnio 9 ir 12 punktai
2 straipsnio a, b ir e punktai	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio c punktas	8 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio d punktas	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnis	18 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 30 straipsnio 6 dalis ir II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto d papunktis
6 straipsnio a punktas	26 straipsnio 1 dalis ir III priedas
6 straipsnio b punktas	I priedo 1 dalis
6 straipsnio c punktas	I priedo 2 dalis
6 straipsnio d punktas	II priedo 1 dalis
6 straipsnio e punktas	30 straipsnio 9 ir 10 dalys bei V priedas
7 straipsnio 1 dalis	62 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalis	62 straipsnio 2 dalis
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
Tarybos direktyva 87/328/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	21 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 2 dalis	12 ir 13 straipsniai
2 straipsnio 3 dalis	—
3 straipsnis	22 straipsnio 1 ir 3 dalys

Tarybos direktyva 87/328/EEB	Šis reglamentas
4 straipsnis	21 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	29 straipsnio 1 dalis
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
Tarybos sprendimas 96/463/EB	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	29 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	29 straipsnio 4 dalies a punktas ir b punkto i papunktis
2 straipsnis	—
II priedas	IV priedo 1 ir 2 punktai
Tarybos direktyva 88/661/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnio 9, 10, 12 ir 17 punktai
2 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis, 4 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 2 dalis	—
3 straipsnis	21 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	64 straipsnio 7 dalis
4a straipsnio pirma pastraipa	7 straipsnio 1 dalis
4a straipsnio antra pastraipa	7 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 30 straipsnio 6 dalis ir II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto d papunktis
6 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 9 ir 10 dalys, I priedo 1 ir 2 dalys, II priedo 1 dalis, III priedas ir V priedas
6 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis, 4 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis
7a straipsnis	7 straipsnio 1 ir 5 dalys
8 straipsnis	25 straipsnio 2 dalis

Tarybos direktyva 88/661/EEB	Šis reglamentas
9 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 30 straipsnio 6 dalis ir II priedo 2 dalies 1 punkto d papunktis
10 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 9 ir 10 dalys, I priedo 1 ir 2 dalys, II priedo 2 dalis, III priedas ir V priedas
10 straipsnio 2 dalis	—
11 straipsnio 1 dalis	62 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalis	62 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 3 dalis	62 straipsnio 2 dalis
12 straipsnis	1 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
Tarybos direktyva 90/118/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	21 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 2 dalis	12 ir 13 straipsniai bei 28 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	14 straipsnis ir 28 straipsnio 2 dalis
3 straipsnis	21 straipsnio 5 dalis
4 straipsnis	62 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
Tarybos direktyva 90/119/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	24 straipsnio 1 dalis ir 25 straipsnis
2 straipsnis	24 straipsnio 3 dalis
3 straipsnis	—
4 straipsnis	—
Tarybos direktyva 89/361/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis

Tarybos direktyva 89/361/EEB	Šis reglamentas
2 straipsnis	2 straipsnio 9 ir 12 punktai
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis, 4 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis
4 straipsnis	I priedo 1 ir 2 dalys, II priedo 1 dalis, III priedas
5 straipsnis	7 straipsnio 1 ir 5 dalys
6 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 30 straipsnio 6 dalis ir II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto d papunktis
7 straipsnis	1 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	62 straipsnio 1 dalis
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
Tarybos direktyva 90/427/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnio 1 dalis
2 straipsnis	2 straipsnio 9 ir 12 punktai
3 straipsnio pirma pastraipa	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio antra pastraipa	1 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 1 dalies a punktas	I priedo 1 ir 3 dalys
4 straipsnio 1 dalies b punktas	II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto c papunktis
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 3 dalis, 19 straipsnio 4 dalis, 33 straipsnis, 34 straipsnio 1 dalies c punktas, 30 straipsnio 9 ir 10 dalys, 32 straipsnis, I priedas, II priedo 1 dalis bei V priedas
5 straipsnis	7 straipsnio 1 ir 5 dalys
6 straipsnis	II priedo 1 dalies I skyriaus 3 punktas
7 straipsnis	II priedo 1 dalis ir III priedo 1 dalis
8 straipsnio 1 dalis	II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto c papunktis
8 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 30 straipsnio 6 dalis, 32 straipsnis ir II priedo 1 dalies I skyriaus 1 punkto d papunktis
9 straipsnis	1 straipsnio 3 dalis

Tarybos direktyva 90/427/EEB	Šis reglamentas
10 straipsnis	62 straipsnio 1 dalis
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
Priedas	—
Tarybos direktyva 91/174/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis, 35 straipsnio 1 dalis ir 45 straipsnio 1 dalis
3 straipsnis	—
4 straipsnis	—
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	—
Tarybos direktyva 94/28/EB	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	—
1 straipsnio 3 dalis	—
1 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 1 dalis ir 36 straipsnio 2 dalis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	34 straipsnis
4 straipsnis	36 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktai bei 37 straipsnio 1 dalies a punktas
5 straipsnis	36 straipsnio 1 dalies b ir d punktai
6 straipsnis	36 straipsnio 1 dalies b ir d punktai
7 straipsnis	36 straipsnio 1 dalies b ir d punktai
8 straipsnis	39 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 1 ir 2 dalys	37 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis

Tarybos direktyva 94/28/EB	Šis reglamentas
9 straipsnio 3 dalis	—
10 straipsnis	57 ir 60 straipsniai
11 straipsnis	—
12 straipsnis	62 straipsnio 1 dalis
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—